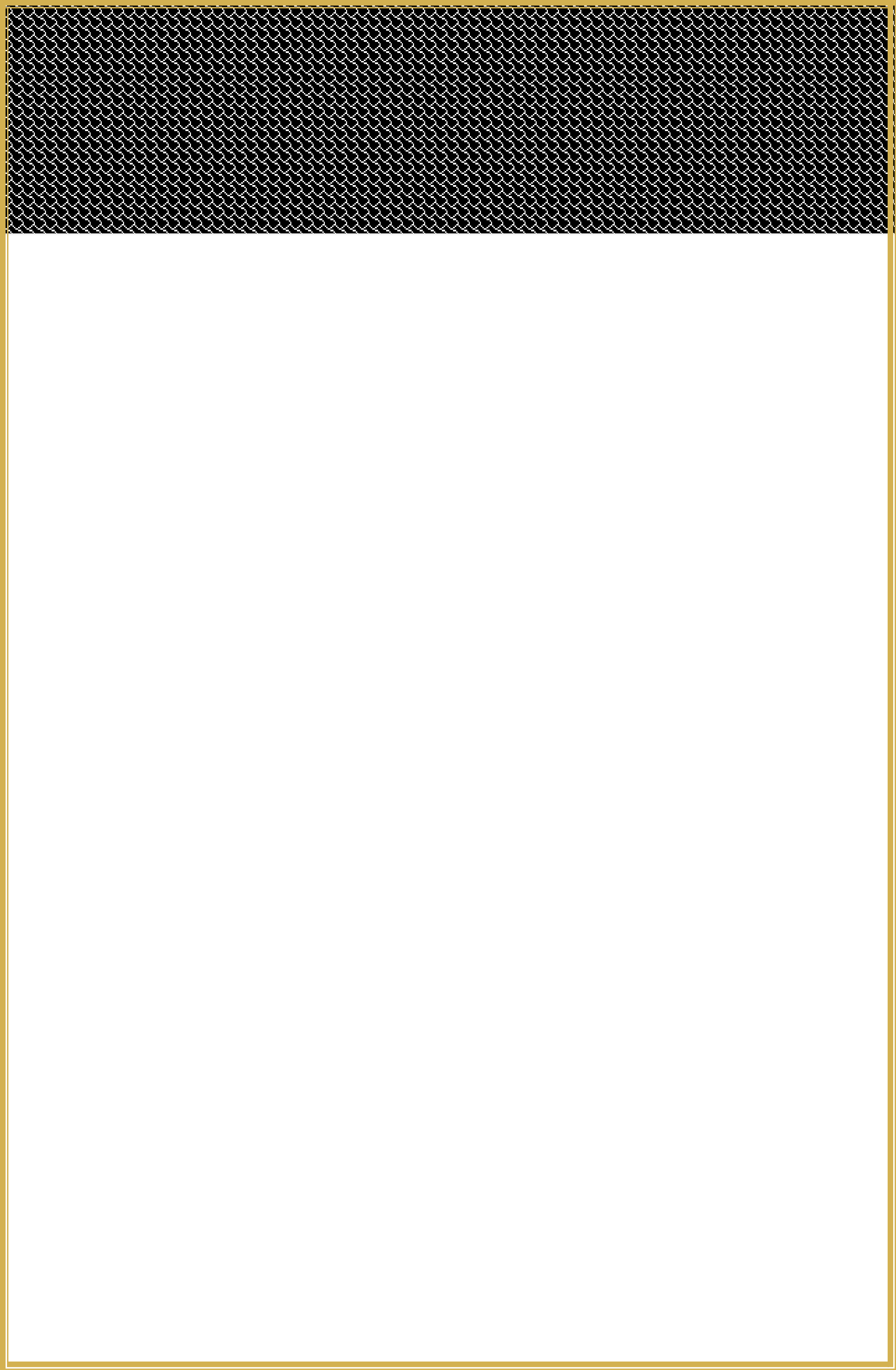
KUR'AN-I KERİM

SÛRELERİ VE DUÂLARI

HER NAMAZDA OKU!

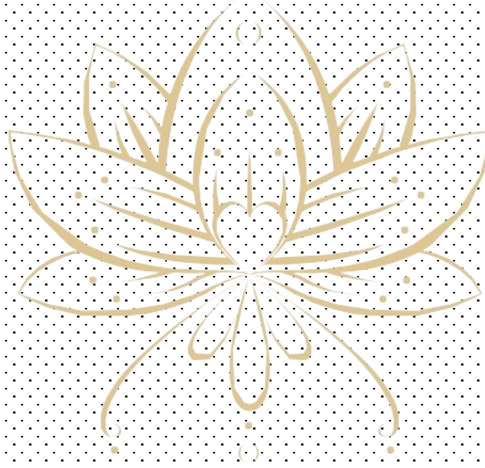

HALİM GÜNEŞ

KUR'AN-I KERİM

SÛRELERİ VE DUÂLARI

HALİM GÜNEŞ
halimguness@gmail.com
TEL: 05056826343

ÖNSÖZ

Kur'an, insanları doğru yola iletmek için indirilmiştir. Kur'an, bütün zamanlarda insanlığın yol göstericisidir. Kur'an'ın gösterdiği yolu bulabilmek için onu okuyup mânasını anlamak lazımdır. Bu hususu Yüce Allah, defalarca hatırlatır: "Biz onu, Arapça bir Kur'an olarak indirdik ki anlayasınız."Allah tarafından insanlık için yeryüzüne indirilen son kitap olan Kur'an-ı Kerim'i, her Müslümanın okuması ve anlaması gerekmektedir.

Her Müslüman, namazın farzlarından biri olan kıraat şartını yerine getirecek oranda sure ya da ayetler öğrenmekle yükümlüdür. Namazda okuduğumuz ayetlerle Allah'ın (c.c.) huzurunda ne dediğimizi bilmek için, sıkça okuduğumuz surelerin anlamını öğrenmeliyiz. Namaz sûreleri ve duâları ister namazın içinde, ister namazın dışında olsun ezberleyip okumamız gerekir.

Kur'an-ı Kerim'i okumak öncelikle bir zikir ve ibadettir. Kur'ân-ı Hakîmin herbir harfinin bir sevabı var, bir hasenedir. Fazl-ı İlâhîden, o harflerin sevabı sünbüllenir, bazan on tane verir, bazan yetmiş, bazan yedi yüz, bazan bin beş yüz, bazan on bin ve bazan otuz bin sevabı olur.

Kur'an-ı Kerim'de: "Bu Kur'ân insanlar için

bir beyandır, müttakîler için de bir hidayet ve rahmettir.” **(3.Al-i İmrân 138)**

“Şu Kur'ân insanların kalp gözlerini açacak bir nur, sağlam bilgi edinmek için bir hidayet ve rahmettir.” **(45.Câsiye 20)**

Sünnete uygun olan, namazda okunan âyet ve sûrelerin sıraya göre okunmasıdır. Bir sûreyi veya âyeti okuduktan sonra, ardından kendinden önceki bir sûreyi veya âyeti okumak tenzîhen mekruhtur. Fakat bu, namazı geçersiz kılacak veya sehiv secdesi yapmayı gerektirecek bir durum değildir **(İbn Âbidîn, Reddü’l-muhtâr, 1/546).**

1.FATİHA: 1-7

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

(1.1) *“Rahman, Rahim olan Allah’ın adıyla.*

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

(1.2) *Hamd alemlerin Rabbi olan Allah’adır.*

اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

(1.3) *(O Allah) Rahman, Rahim’dir.*

مَالِكِ يَوْمِ الدّ۪ينِ

(1.4) *Din(hesap) gününün sahibi*

اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَع۪ينُ

(1.5) *“Yalnız sana kulluk ederiz ve yalnız*

senden yardım dileriz."

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

(1.6) ***"Bizi dosdoğru yola hidayet et."***

صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

(1.7) ***"Kendilerine nimet verdiğin kimselerin yoluna (hidayet et). Gazab edilenlerin ve sapıtanların yoluna değil."***

2.BAKARA: 1-7

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ

(2.1.2) ***"Elif, lam, mim. İşte bu kitap(ki), içinde şüphe yoktur, takva sahipleri için bir hidayettir.***

اَلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

(2.3) ***O kimseler(takva sahipleri) gayba iman ederler, namazı ikame ederler, onları rızıklandırdığımız şeylerden infak ederler.***

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَٓا
اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَۚ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

(2.4) ***Ve o kimseler sana indirilene ve Senden önce indirilene iman ederler. Ve onlar ahirete de yakînen inanırlar.***

اُو۬لٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

(2.5) ***İşte onlar, Rablerinden bir hidayet üzeredirler ve işte onlar, onlardır kurtuluşa erenler.***

اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا سَوَٓاءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ
لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

(2.6) ***Muhakkak ki inkar etmiş kimseleri uyarsan da veya uyarmasan da onlar için birdir, iman etmezler.***

خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ
وَعَلٰٓى
اَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظ۪يمٌ

(2.7) ***Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Ve gözleri üzerinde bir perde vardır ve onlara büyük bir azap vardır.”***

2.BAKARA: 30-33

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنّ۪ي جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَل۪يفَةً

قَالُٓوا اَتَجْعَلُ ف۪يهَا مَنْ يُفْسِدُ ف۪يهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَٓاءَ وَنَحْنُ

نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

(2.30) ***“(Hani) bir zaman Rabbin meleklere yeryüzünde bir halife yaratacağım demişti. Biz seni hamd ile tesbih ederken ve takdis ederken orada fesad çıkaracak ve kan dökecek kimseleri mi yaratacaksın dediler. Muhakkak ki ben bilmediğiniz şeyleri bilirim dedi.***

وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَٓاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ

فَقَالَ اَنْبِـُٔون۪ي بِاَسْمَٓاءِ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ

(2.31) ***Ve Adem’e bütün isimleri öğretti sonra meleklere onları sunup eğer doğru sözlü iseniz, bu isimleri bana haber verin dedi.***

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَٓا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَاۜ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ

(2.32) ***“Seni tenzih ediyoruz, senin bize öğrettiğinden başka bizim ilmimiz yoktur muhakkak ki Sen her şeyi hakkıyla bilen her***

işi hikmetle yapansın” dediler.

قَالَ يَا اٰدَمُ اَنْبِئْهُمْ بِاَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا اَنْبَاَهُمْ
بِاَسْمَائِهِمْ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ
اِنّٓى اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا
تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

(2.33) ***Ey Adem isimleriyle onlara haber ver dedi. İsimleriyle onlara haber verdiği zaman, size dememiş miydim dedi. Muhakkak ki ben göklerin ve yerin gaybını bilirim. Açığa vurduğunuz şeyleri ve gizliyor olduğunuz şeyleri bilirim.***

2.BAKARA: 126-129

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا
وَارْزُقْ اَهْلَهُ مِنَ
الثَّمَرَاتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
فَاُمَتِّعُهُ قَل۪يلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهُ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ
وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ

(2.126) ***Hani İbrahim: “Rabbim! Burayı emniyetli bir belde kıl ve onların ehlinden Allah’a ve ahiret gününe iman eden kimseleri ürünlerle rızıklandır!” demişti. (Allah da) buyurdu ki: “Kim inkâr ederse, az bir süre onu faydalandırır, sonra ateşin azabına onu maruz bırakırım. Ne kötü varılacak yerdir orası!***

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰه۪يمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ
وَاِسْمٰع۪يلُ
رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ

(2.127) ***Hani İbrahim ile İsmail, Beytullah’ın temellerini yükseltiyordu. “Rabbimiz! Bizden kabul buyur! Şüphesiz sen, hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin” (diyorlardı).***

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا اُمَّةً
مُسْلِمَةً لَكَ
وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ
الرَّح۪يمُ

(2.128) “Rabbimiz! Bizi, sana teslim olan kimseler kıl ve soyumuzdan sana teslim olan bir ümmet (çıkar). İbadet usullerimizi bize göster ve tevbemizi kabul et. Şüphesiz sen, tevbeleri çok kabul edensin, pek merhamet edensin.”

رَبَّنَا وَابْعَثْ فيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكّ۪يهِمْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ

(2.129) “Rabbimiz! Onlara, içlerinden bir peygamber gönder ki, onlara senin âyetlerini okusun, kitabı ve hikmeti onlara öğretsin ve onları (günahlardan) arındırsın! Şüphesiz sen, üstün olansın, hikmet sahibisin.”

2.BAKARA: 153-157

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اسْتَع۪ينُوا بِالصَّبْرِ
وَالصَّلٰوةِ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِر۪ينَ

(2.153) “Ey iman edenler! Sabır ve namaz ile (Allah’tan) yardım isteyin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ ف۪ى سَب۪يلِ اللّٰهِ
اَمْوَاتٌ بَلْ اَحْيَاءٌ وَلٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

(2.154) Allah yolunda öldürülen kimseler için “ölüler” demeyin! Bilakis (onlar) diridirler, fakat siz anlayamazsınız.

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَىْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ
مِنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ

(2.155) ***Biraz korku ve açlık ve biraz da mallardan, canlardan ve ürünlerden bir azaltma ile sizi kesinlikle imtihan edeceğiz. Sabredenleri müjdele!***

اَلَّذِينَ اِذَا اَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ
قَالُوا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ

(2.156) ***Onlar (o sabredenler) ki, kendilerine bir musibet isabet ettiği zaman"Şüphesiz biz Allah'a aidiz ve kuşkusuz biz O'na dönücüleriz" derler.***

اُولٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ
وَرَحْمَةٌ وَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ

(2.157) ***İşte bunların üzerine Rablerinden bağışlamalar ve bir rahmet vardır. Ve işte bunlar hidâyete erenlerin ta kendileridir.***

2.BAKARA: 199-202

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

ثُمَّ اَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ
وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

(2.199) ***Sonra insanların aktığı/yürüdüğü yerden (Arafat'tan) siz de akın/yürüyün ve***

12

Allah’tan mağfiret dileyin! Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, pek merhamet edendir.

فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ

اٰبَاءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ

رَبَّنَا اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ

(2.200) ***Hac ibadetlerinizi bitirdiğiniz zaman, babalarınızı andığınız gibi, hatta daha kuvvetli bir anma ile Allah’ı zikredin! İnsanlardan kimisi var ki: “Rabbimiz, bize dünyada ver!” der. Ahirette onun için hiçbir nasip yoktur!***

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا

حَسَنَةً وَفِى الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

(2.201) ***Onlardan kimisi de vardır ki: “Rabbimiz! Bize dünya da iyilik ver, ahirette de iyilik ver ve bizi ateş/cehennem azabından koru!” der.***

اُولٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

(2.202) ***İşte onlar için kazandıklarından bir nasip vardır. Allah, hesabı pek çabuk görendir.***

2.BAKARA: 250-252

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ
قَالُوا رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ
اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

(2.250) ***Calut ve ordularının karşısına çıktıkları zaman dediler ki: “Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır, ayaklarımızı sabit tut ve kâfirler topluluğuna karşı bize nusret ver!”***

فَهَزَمُوهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ
وَاٰتٰيهُ
اللّٰهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْ
لَادَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ
لَفَسَدَتِ
الْاَرْضُ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

(2.251) ***Nihâyet Allah’ın izniyle onları hezimete uğrattılar. Davud Calut’u öldürdü! Allah ona hükümdarlık ve hikmet verdi ve dilediği şeylerden ona öğretti. Eğer Allah, insanlardan bir kısmını diğer bir kısmı ile savmasaydı, yeryüzü mutlaka fesada uğrardı. Fakat Allah, âlemlere karşı büyük lütuf sahibidir.***

تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ
بِالْحَقِّ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَل۪ينَ

(2.252) ***İşte bunlar Allah’ın âyetleridir, onları sana hakkıyla okuyoruz. Muhakkak sen gönderilen (peygamber)lerdensin.***

2.BAKARA: 255-256

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اَلْحَىُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ
سِنَةٌ وَلَا
نَوْمٌ لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ
مَنْ ذَا الَّذ۪ى
يَشْفَعُ عِنْدَهُ اِلَّا بِاِذْنِه۪ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْد۪يهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ
وَلَايُح۪يطُونَ بِشَیْءٍ مِنْ عِلْمِه۪ اِلَّا بِمَا شَاءَ
وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَؤُدُهُ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِىُّ الْعَظ۪يمُ

(2.255) ***“Allah; O’ndan başka ilah yoktur. O, Hayy/diridir, Kayyum/zatıyla kaimdir. O’nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde olan her şey O’nundur. İzni olmadan O’nun katında kim şefaat edebilir? Onların önlerindekini ve arkalarındakini bilir. Onlar ise O’nun ilminden, dilediği kadarından başka bir şey kavramazlar. O’nun Kürsü’sü, gökleri ve yeri kuşatmıştır. Onların muhafazası O’na ağır gelmez. O, çok yüce pek büyük olandır.”***

لَا اِكْرَاهَ فِى الدّ۪ينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَىِّ فَمَنْ
يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللّٰهُ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌ

(2.256) ***Dinde zorlama yoktur! Doğru yol batıl yoldan ayrılmıştır. Kim tağutu inkâr edip Allah’a iman ederse, hakikaten kendisinde kopma olmayan sağlam kulpa yapışmıştır! Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.”***

2.BAKARA: 285-286

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اٰمَنَ الرَّسُولُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّه

وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ اٰمَنَ
بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِه۪ وَكُتُبِه۪ وَرُسُلِه۪ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ
اَحَدٍ مِنْ رُسُلِه۪
وَقَالُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ
الْمَص۪يرُ

(2.285) ***Peygamber, Rabbinden kendisine indirilene iman etti, Mü’minler de! Hepsi Allah’a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman ettiler. (Ve dediler ki) “Peygamberlerinden hiçbirinin arasında ayırım yapmayız!” Dediler ki: “İşittik ve itaat ettik! Rabbimiz! Bağışlamanı dileriz, dönüş ancak sanadır!”***

لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَعَلَيْهَا مَا
اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَس۪ينَا اَوْ
اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذ۪ينَ
مِنْ قَبْلِنَا
رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِه۪ وَاعْفُ
عَنَّا وَاغْفِرْ
لَنَا وَارْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلٰينَا فَانْصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِر۪ينَ

(2.286) ***Allah hiçbir nefsi, gücünün yettiğinden başkasıyla mükellef tutmaz. Kazandığı (iyilik) kendi lehine ve kesbettiği (kötülük) de kendi aleyhinedir. “Rabbimiz! Eğer unutursak veya hata edersek, bizi sorumlu tutma! Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi, bize de ağır bir yük yükleme! Rabbimiz! Bize gücümüzün ona yetmeyeceği şeyleri de yükleme! Bizi affet! Bizi bağışla! Bize merhamet et! Sen Mevlâmızsın, kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!”***

3.ÂLİ İMRÂN: 6-9

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

هُوَ الَّذٖى يُصَوِّرُكُمْ فِى الْاَرْحَامِ كَيْفَ
يَشَاءُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ

(3.6) O öyle (Allah) ki, rahimlerde nasıl dilerse (öyle) sizi şekillendirir. "O'ndan başka ilah yoktur. (Allah) azizdir, hikmet sahibidir."

هُوَ الَّذٖى اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ اٰيَاتٌ
مُحْكَمَاتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتَابِ وَاُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ
فَاَمَّا الَّذٖينَ فٖى قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا
تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَاْوٖيلِهٖ وَمَا
يَعْلَمُ تَاْوٖيلَهُ اِلَّا اللّٰهُ وَالرَّاسِخُونَ فِى الْعِلْمِ
يَقُولُونَ اٰمَنَّا بِهٖ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّا
اُولُوا الْاَلْبَابِ

(3.7) O öyle (Allah) ki, Kitap'ı (Kur'an'ı) sana indirdi. Onun bir kısmı, muhkem âyetlerdir ki, onlar kitabın anası (esası)dır. Diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde eğrilik olanlar, fitne çıkarmak ve onun (yanlış) te'vilini bulmak için ondan müteşabih olanların peşine düşerler. Onun (müteşabih olanın) te'vilini ancak Allah bilir. İlimde derinleşmiş olanlar ise: "Biz ona iman ettik, hepsi Rabbimiz katındandır" derler. Akıl sahiplerinden başkası öğüt almaz.

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ
لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ

(3.8) ***“Rabbimiz! Bizi hidayete erdirdikten sonra kalplerimizi eğriltme. Bize katından bir rahmet bahşet. Şüphesiz sen çok bahşedensin.”***

رَبَّنَا اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فيهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

(3.9) ***“Rabbimiz, sen mutlaka insanları, asla şüphe olmayan bir günde toplayacaksın. Allâh sözünden dönmez.”***

3.ÂLİ İMRÂN: 16-19

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلَّذ۪ينَ يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اِنَّنَٓا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا
ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

(3.16) ***Onlar ki: “Rabbimiz! Şüphesiz biz iman ettik! Bizim günahlarımızı bağışla ve bizi ateşin azabından koru!” derler.***

اَلصَّابِر۪ينَ وَالصَّادِق۪ينَ وَالْقَانِت۪ينَ
وَالْمُنْفِق۪ينَ وَالْمُسْتَغْفِر۪ينَ بِالْاَسْحَارِ

(3.17) ***(Onlar); Sabredenler, dosdoğru olanlar, kulluk/itaat edenler, infak edenler ve seherlerde bağışlama dileyenlerdir.***

شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ
قَٓائِمًا بِالْقِسْطِ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ

(3.18) ***Allah, adaleti ikame ederek, şüphesiz kendisinden başka ilah olmadığına şahidlik etti; melekler ve ilim sahipleri de. “O’ndan başka ilah yoktur. (Allah) azizdir, hikmet sahibidir.”***

اِنَّ الدّينَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذينَ اُوتُوا
الْكِتَابَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

(3.19) Şüphesiz Allah katında din İslam'dır. Kendilerine kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki hasedden/azgınlıktan dolayı ihtilafa düştüler. Kim Allah'ın âyetlerini inkâr ederse, şüphesiz Allah, hesabı çok çabuk görendir.

3.ÂLİ İMRÂN: 26-29

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ

قُلِ اللّٰهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِى الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ
وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ
مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَديرٌ

(3.26) De ki: "Ey mülkün sahibi Allah'ım! Dilediğine mülkü verirsin, dilediğinden de mülkü çeker, alırsın! Dilediğini aziz edersin, dilediğini de zelil kılarsın! Hayır senin elindedir. Şüphesiz sen her şeye kadirsin."

تُولِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَىَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَىِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

(3.27) “Geceyi gündüze katarsın, gündüzü de geceye katarsın! Ölüden diriyi çıkarırsın, diriden de ölüyü çıkarırsın! Dilediğini de hesapsız rızıklandırırsın.”

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ اَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فى شَىْءٍ اِلَّا اَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقٰيةً وَيُحَذِّرُكُمُ
اللّٰهُ نَفْسَهُ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ

(3.28) Mü’minler, Mü’minleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesin! Kim bunu yaparsa, Allah’tan hiçbir şey (yardım) yoktur. Ancak onlardan (gelebilecek) bir tehlikeden sakınmanız hariç! Allah, sizi kendisinden sakındırıyor! Dönüş yalnız Allah’adır.

قُلْ اِنْ تُخْفُوا مَافى صُدُورِكُمْ اَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ وَيَعْلَمُ
مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ

(3.29) De ki: Sinelerinizde olanı gizleseniz de veya onu açığa vursanız da, Allah onu bilir. Göklerde olanı da yerde bulunanı da bilir. Allah, her şeye hakkıyla kadirdir.

3.ÂLİ İMRÂN: 35-38

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنّ۪ى نَذَرْتُ لَكَ مَا فى بَطْن۪ى مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنّ۪ى اِنَّكَ اَنْتَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ

(3.35) Hani İmrân’ın karısı demişti ki: “Rabbim! Şüphesiz karnımdakini hür olarak sana adadım, benden kabul buyur! Şüphesiz sen, hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin.”

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنّ۪ى وَضَعْتُهَا اُنْثٰى وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰى وَاِنّ۪ى سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَاِنّ۪ى اُع۪يذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّج۪يمِ

(3.36) Onu doğurduğu zaman Allah, onun ne doğurduğunu daha iyi bilirken dedi ki: “Rabbim! Şüphesiz ben onu kız doğurdum.” “Erkek kız gibi değildir. Şüphesiz ben ona Meryem adını verdim. Şüphesiz ben onu ve zürriyetini kovulmuş şeytandan sana sığındırırım.”

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَاَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ اَنّٰى لَكِ هٰذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

(3.37) ***Rabbi onu hüsnü kabul ile kabul etti ve onu güzel bir bitki/çiçek gibi büyüttü ve Zekeriyya’yı da ona kefil kıldı. Her ne zaman Zekeriyya onun yanına mihraba girse, yanında bir rızık bulurdu. Dedi ki: “Ey Meryem! Bu sana nereden (geliyor)?” Dedi ki: “O, Allah katındandır! Şüphesiz Allah, dilediğini hesapsız olarak rızıklandırır.”***

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لى مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً اِنَّكَ سَميعُ الدُّعَاءِ

(3.38) ***Orada Zekeriyya Rabbine duâ etti. Dedi ki: “Rabbim! Katından bana temiz bir zürriyet bahşet! Şüphesiz sen duâları hakkıyla işitensin.”***

3.ÂLİ İMRÂN: 50-54

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ

وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَىَّ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَلِاُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذى حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطيعُونِ

(3.50) ***Benden önce gelen Tevrat’ı tasdik edici olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri size helal kılayım diye (gönderildim).***

Size Rabbinizden bir âyet/mucize ile geldim. O halde Allah’tan korkun ve bana itaat edin!

اِنَّ اللّٰهَ رَبّ۪ى وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَق۪يمٌ

(3.51) ***Şüphesiz Allah, benim de Rabbim sizin de Rabbinizdir. Öyle ise O’na ibadet edin! Bu, dosdoğru bir yoldur.***

فَلَمَّا اَحَسَّ ع۪يسٰى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ اَنْصَار۪ٓي اِلَى اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَاشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُونَ

(3.52) ***İsa, onlardan küfrü hissettiği zaman dedi ki: “Allah’a (giden yolda) yardımcılarım kimlerdir?” Havariler dediler ki: “Biz, Allah’ın (dininin) yardımcılarıyız. Allah’a iman ettik ve şahid ol ki, gerçekten biz Müslümanlarız.”***

رَبَّنَٓا اٰمَنَّا بِمَٓا اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِد۪ينَ

(3.53) ***“Rabbimiz! İndirdiğine iman ettik ve Peygamber’e uyduk! O halde bizi şahidlerle beraber yaz.”***

وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللّٰهُ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِر۪ينَ

(3.54) ***(Yahudiler) tuzak kurdular, Allah da tuzak kurdu(onların tuzaklarını boşa çıkardı). Allah, tuzak***

kuranların en hayırlısıdır.

3.ÂLİ İMRÂN: 145-148

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتَابًا
مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِه۪ مِنْهَا وَمَنْ
يُرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِه۪ مِنْهَا وَسَنَجْزِى الشَّاكِر۪ينَ

(3.145) ***Allah’ın izni olmadan hiçbir nefse ölüm yoktur! (O) süresi belirlenmiş bir yazıdır. Kim dünya sevabını/nimetini isterse, kendisine ondan veririz. Kim de ahiret sevabını/mükâfatını isterse, ona da ondan veririz. Şükredenleri mükâfatlandıracağız.***

وَكَاَيِّنْ مِنْ نَبِىٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَث۪يرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا اَصَابَهُمْ
ف۪ى سَب۪يلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصَّابِر۪ينَ

(3.146) ***Peygamberlerden nicesi vardı ki, beraberinde birçok Allah’a bağlı erler savaştılar. Allah yolunda başlarına gelenlerden dolayı gevşemediler, zafiyet göstermediler ve boyun eğmediler. Allah, sabredenleri sever.***

وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَاِسْرَافَنَا
فى اَمْرِنَا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

***(3.147)* Onların: “Rabbimiz! Bizim günahlarımızı ve işimizdeki taşkınlığımızı bağışla ayaklarımızı sabit tut ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et” demelerinden başka bir sözleri olmadı.**

فَاٰتيهُمُ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ
وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنينَ

***(3.148)* Allah da onlara, dünya sevabını/nimetini ve ahiret sevabının en güzelini verdi. Allah, iyilik edenleri sever.**

3.ÂLİ İMRÂN: 169-173

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذينَ قُتِلُوا فى سَبيلِ
اللّٰهِ اَمْوَاتًا بَلْ اَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

***(3.169)* Allah yolunda öldürülenleri sakın ölüler sanma! Bilakis diridirler, Rableri katında rızıklandırılmaktadırlar.**

فَرِحينَ بِمَا اٰتيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه
وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذينَ لَمْ
يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ

***(3.170)* Allah’ın, kendilerine lütfundan**

verdiği şeylerle sevinçlidirler ve arkalarından henüz kendilerine katılmayanları: “Onlara korku yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklardır” diye müjdelerler.

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ
وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ

(3.171) *Allah’tan bir nimet ve lütuf ve gerçekten Allah’ın, Mü’minlerin ecrini zayi etmeyeceği müjdesi ile sevinirler.*

اَلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا اَصَابَهُمُ
الْقَرْحُ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظِيمٌ

(3.172) *Onlar ki, kendilerine yara isabet ettikten sonra Allah’a ve Resûle icabet ettiler. Onlardan iyilik yapan ve sakınanlar için büyük bir mükâfat vardır.*

اَلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ ايمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

(3.173) *Onlar ki, insanlar kendilerine: “Şüphesiz insanlar size karşı toplandılar, onlardan korkun!” dediler de, (onların bu sözleri sadece) onların imanını artırdı ve: “Allah bize yeter, O, ne güzel vekildir!” dediler.*

3.ÂLİ İMRÂN: 190-194

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِنَّ ف۪ى خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰيَاتٍ لِاُو۬لِى الْاَلْبَابِ

(3.190) ***Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında ve gece ile gündüzün ard arda gelişinde, elbette akıl sahipleri için âyetler vardır.***

اَلَّذ۪ينَ يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلٰى جُنُوبِهِمْ
وَيَتَفَكَّرُونَ ف۪ى خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ رَبَّنَا
مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

(3.191) ***Onlar ki, ayakta iken, otururken ve yanları üstü yatarken Allah'ı zikrederler ve gökler ile yerin yaratılışını tefekkür ederler: "Rabbimiz! bunları boş yere yaratmadın, seni tesbih ederiz, bizi ateş azabından koru!***

رَبَّنَا اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهُ وَمَا
لِلظَّالِم۪ينَ مِنْ اَنْصَارٍ

(3.192) ***"Rabbimiz! Şüphesiz sen, kimi ateşe koyarsan, artık gerçekten onu rüsva edersin! Zalimlerin hiç yardımcıları yoktur."***

رَبَّنَا اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَاد۪ى لِلْا۪يمَانِ اَنْ
اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا
رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّـَٔاتِنَا
وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ

(3.193) ***"Rabbimiz! Şüphesiz biz, "Rabbinize***

iman edin!” diye imana çağıran bir davetçiyi işittik ve hemen iman ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla, kusurlarımızı ört ve ruhumuzu iyiler ile beraber al!”

رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

(3.194) ***“Rabbimiz! Peygamberlerin vasıtasıyla bize va’ dettiklerini bize ver bizi kıyâmet günü rezil etme! Şüphesiz sen, va’dinden dönmezsin.”***

4.NİSA: 74-76

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

فَلْيُقَاتِلْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ الَّذينَ يَشْرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا

(4.74) ***O halde dünya hayatını ahiret karşılığında satanlar, Allah yolunda savaşsınlar! Kim Allah yolunda savaşır da, öldürülür veya galib gelirse ona büyük bir mükâfat vereceğiz.***

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
اَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ اَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا
مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا

(4.75) ***Size ne oluyor da, Allah yolunda ve: “Rabbimiz! Bizi, ehli zalim olan bu şehirden çıkar, bize katından bir sahip gönder ve bize katından bir yardımcı gönder” diyen zayıf bırakılan erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşmıyorsunuz?***

اَلَّذِينَ اٰمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِى سَبِيلِ
الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا اَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ
اِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا

(4.76) ***İman edenler Allah yolunda savaşırlar, kâfirler ise tağut yolunda savaşırlar. Öyle ise şeytanın dostlarıyla savaşın! Şüphesiz şeytanın hilesi/tuzağı zayıftır.***

5.MAİDE: 21-25

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتٖى كَتَبَ اللّٰهُ
لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلٰى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرٖينَ

(5.21) “Ey kavmim! Allah’ın size yazdığı mukaddes yere girin ve arkanıza dönmeyin, yoksa hüsrana uğramış kimseler olarak dönersiniz!”

قَالُوا يَا مُوسٰى اِنَّ فٖيهَا قَوْمًا جَبَّارٖينَ وَاِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا
حَتّٰى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَاِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَاِنَّا دَاخِلُونَ

(5.22) Dediler ki: “Ey Musa! Şüphesiz orada zorba bir kavim vardır. Şüphesiz onlar oradan çıkmayıncaya kadar biz asla oraya girmeyeceğiz. Eğer oradan çıkarlarsa, kuşkusuz biz de hemen gireriz.”

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذٖينَ يَخَافُونَ اَنْعَمَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَاِذَا دَخَلْتُمُوهُ
فَاِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنٖينَ

(5.23) (Allah’tan) korkanlardan, Allah’ın kendilerine nimet verdiği iki adam dedi ki: “Onların üzerine kapıdan girin! Oraya girdiğiniz zaman muhakkak siz galip gelirsiniz. Eğer Mü’minler iseniz, yalnız Allah’a tevekkül edin!”

قَالُوا يَا مُوسٰى اِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا اَبَدًا مَا دَامُوا فيهَا
فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا اِنَّا هٰهُنَا قَاعِدُونَ

(5.24) ***Dediler ki: “Ey Musa! Şüphesiz onlar orada kaldıkları müddetçe biz oraya ebediyyen asla girmeyeceğiz. Sen, Rabbinle git, artık ikiniz savaşın, şüphesiz biz de burada oturacağız.”***

قَالَ رَبِّ اِنّى لَا اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسى وَاَخى
فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

(5.25) ***(Musa) dedi ki: “Rabbim! Şüphesiz ben, kendimden ve kardeşimden başkasına sahip olamıyorum. Artık bizimle fasıklar topluluğunun arasını ayır!”***

5.MAİDE: 83-86

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَاِذَا سَمِعُوا مَا اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُولِ تَرٰى اَعْيُنَهُمْ
تَف۪يضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ
يَقُولُونَ رَبَّنَا اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِد۪ينَ

(5.83) Peygamber’e indirileni dinledikleri zaman, tanıdıklarından hakkı gözlerinin yaşla dolup taştığını görürsün. Derler ki: “Rabbimiz! İman ettik, bizi şahid olanlarla beraber yaz!”

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَٓاءَنَا مِنَ الْحَقِّ
وَنَطْمَعُ اَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِح۪ينَ

(5.84) Rabbimizin bizi salihler topluluğuyla beraber (cennete) katmasını umarken, bize ne oluyor ki Allah’a ve bize hak olarak gelene iman etmeyelim?

فَاَثَابَهُمُ اللّٰهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا وَذٰلِكَ جَزَٓاءُ الْمُحْسِن۪ينَ

(5.85) ***Bu söylediklerinden dolayı Allah, içinde ebedi kalıcılar olarak, altından ırmaklar akan cennetlerle onları mükâfatlandırdı. İşte bu, iyilik yapanların mükâfatıdır.***

وَالَّذٖينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا
اُولٰئِكَ اَصْحَابُ الْجَحٖيمِ

(5.86) ***İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayan kimseler, işte onlar cehennem ehlidirler.***

5. MAİDE: 111-114

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيّٖنَ اَنْ اٰمِنُوابٖى
وَبِرَسُولٖى قَالُوا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُونَ

(5.111) ***Hani Havarilere: “Bana ve peygamberime iman edin!” diye ilham etmiştim. (Havariler de) “İman ettik! (Rabbimiz!) Gerçekten bizim Müslümanlar olduğumuza şahid ol!” demişlerdi.***

اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عٖيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ
يَسْتَطٖيعُ رَبُّكَ اَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ
السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنٖينَ

(5.112) ***Hani Havariler: “Ey Meryemoğlu İsa! Rabbin, gökten bize bir sofra indirmeye güç yetirebilir mi? demişlerdi. (İsa da) “Eğer Mü’min kimseler iseniz, Allah’tan korkun” demişti.***

قَالُوا نُرِيدُ اَنْ نَاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ
اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ

(5.113) ***(Havariler) dediler ki: “Biz istiyoruz ki ondan yiyelim, kalplerimiz mutmain olsun, gerçekten bize doğru söylediğini (yakinen) bilelim ve bunun üzerine şahidlik edenlerden olalım.***

قَالَ عيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَا اَنْزِلْ عَلَيْنَا
مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عيدًا لِاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

(5.114) ***Meryemoğlu İsa dedi ki: “Allah’ım, Rabbimiz! Bize gökten bir sofra indir ki, bizim için, öncekilerimiz ve sonrakilerimiz için bir bayram ve senden bir âyet/mucize olsun. Bizi rızıklandır! Sen rızıklandıranların en hayırlısısın.”***

6.ENAM: 161-165

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ اِنَّن۪ى هَدٰن۪ى رَبّ۪ى اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ دِينًا
قِيَمًا مِلَّةَ اِبْرٰه۪يمَ حَن۪يفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ

(6.161) De ki: ***“Şüphesiz Rabbim beni dosdoğru bir yola hidâyet kıldı. Dosdoğru bir dine, İbrahim’in Hanif/Tevhid dinine... O, ortak koşanlardan olmadı.”***

قُلْ اِنَّ صَلَات۪ى وَنُسُك۪ى وَمَحْيَاىَ وَمَمَات۪ى لِلّٰهِ
رَبِّ الْعَالَم۪ينَ

(6.162) ***De ki: “Şüphesiz namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm, âlemlerin Rabbi olan Allah içindir.”***

لَا شَر۪يكَ لَهُ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ
الْمُسْلِم۪ينَ

(6.163) ***“O’nun ortağı yoktur! Ben bununla emrolundum ve ben Müslümanların ilkiyim.”***

قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغ۪ى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَىْءٍ وَلَا
تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى
ثُمَّ اِلٰى
رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ ف۪يهِ
تَخْتَلِفُونَ

(6.164) ***De ki: "O, her şeyin Rabbi iken, Allah'tan başka bir Rab mi arayacağım?" Her nefis kendi aleyhinden başkasına kazanmaz. Hiçbir günahkâr, başkasının günahını yüklenmez. Sonra dönüşünüz Rabbinizedir. Hakkında ayrılığa düşmekte olduğunuz şeyleri size haber verecektir.***

وَهُوَ الَّذٖى جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ
بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فٖى مَا
اٰتٰيكُمْ اِنَّ رَبَّكَ سَرٖيعُ الْعِقَابِ وَاِنَّهُ لَغَفُورٌ
رَحٖيمٌ

(6.165) ***Sizi yeryüzünün halifeleri kılan, size verdiği şeylerle imtihan etmek için, dereceler bakımından bir kısmınızı bir kısmınızın üstüne yükselten O'dur. Şüphesiz Rabbinin, cezalandırması çok seridir. Ve gerçekten O, çok bağışlayıcı, pek merhametlidir.***

7.ÂRÂF: 23-26

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ
لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرٖينَ

(7.23) ***(Âdem ile Havva) dediler ki: "Rabbimiz! nefsimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen şüphesiz hüsrana uğrayanlardan oluruz."***

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ
فِى الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى حٖينٍ

(7.24) ***Birbirinize düşman olarak inin! Size yeryüzünde bir zamana kadar bir yerleşme ve bir faydalanma vardır.” buyurdu.***

قَالَ فيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

(7.25) ***Orada yaşayacak, orada ölecek ve oradan çıkarılacaksınız.” buyurdu.***

يَا بَنِى اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِى سَوْاٰتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ذٰلِكَ خَيْرٌ ذٰلِكَ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

(7.26) ***Ey Âdemoğulları! Size, avret yerlerinizi örtecek ve süs olacak bir elbise indirdik. Ve bir de takva elbisesi. Ki bu daha hayırlıdır. Bu, Allah’ın âyetlerindendir. Umulur ki öğüt alırlar.***

7.ÂRÂF: 43-47

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَنَزَعْنَا مَا فِى صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى هَدٰينَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِىَ لَوْلَا اَنْ هَدٰينَا اللّٰهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا اَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ اُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

(7.43) ***Onların gönüllerinde kinden ne varsa çekip atarız. Altlarından ırmaklar akar ve derler ki: “Bizi buna (bu nimete) ulaştıran Allah’a hamd olsun.***

Eğer Allah bizi hidâyete erdirmeseydi, biz kendimiz hidâyete ermiş olamazdık. Gerçekten Rabbimizin elçileri hakkı getirmişlerdir." "İşte size cennet! işlemekte olduğunuz amellerden dolayı ona vâris kılındınız" diye seslenilir.

وَنَادٰى اَصْحَابُ الْجَنَّةِ اَصْحَابَ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا
رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَاَذَّنَ
مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ اَنْ لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

(7.44) ***Cennet ehli, cehennem ehline: "Gerçekten Rabbimizin bize va'dettiğini hak olarak bulduk, Rabbinizin va'dettiğini siz de hak olarak buldunuz mu?" diye seslenirler. "Evet!" derler. Bunun üzerine bir seslenen aralarında: "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun!" diye seslenir.***

اَلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كَافِرُونَ

(7.45) ***Onlar ki Allah'ın yoluna engel olurlar ve onu (Allah'ın yolunu) eğriltmek isterler. Ve onlar ahireti de inkâr eden kimselerdir.***

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
بِسِيمٰيهُمْ وَنَادَوْا اَصْحَابَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

(7.46) ***Aralarında bir perde vardır. A'râf üzerinde de, herkesi simalarından tanıyan adamlar vardır. Cennet ehline: Allah'ın selamı üzerinize olsun diye seslenirler. Bunlar oraya girmemiş oldukları halde (girmeyi) umanlardır.***

وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ اَصْحَابِ النَّارِ
قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

(7.47) ***Onların gözleri ateş ehli tarafına çevrildiği zaman: "Rabbimiz! Bizi zalimler topluluğuyla beraber kılma" derler.***

7.ÂRÂF: 88-89

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
قَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ
اٰمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا اَوْ لَتَعُودُنَّ فِى مِلَّتِنَا
قَالَ اَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ

(7.88) Kavminden büyüklük taslayan ileri gelenler dediler ki: “Ey Şuayb! Seni ve seninle beraber iman edenleri mutlaka şehrimizden çıkaracağız veya kesinlikle dinimize dönersiniz! (Şuayb) dedi ki: “Şayet istemezsek de mi?

قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فِى مِلَّتِكُمْ
بَعْدَ اِذْ نَجّٰينَا اللّٰهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا اَنْ نَعُودَ
فِيهَا اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَىْءٍ
عِلْمًا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

(7.89) Allah bizi ondan kurtardıktan sonra eğer tekrar sizin dininize dönersek kuşkusuz Allah’a yalan yere iftira etmiş oluruz. Rabbimiz olan Allah’ın dilemesi dışında bizim ona dönmemiz olacak şey değildir. “Rabbimiz ilmen her şeyi kuşatmıştır. Allah’a tevekkül ettik. Rabbimiz! Bizimle kavmimizin arasını hak ile aç (aramızda hak ile hükmet). Sen açanların en hayırlısısın.”

وَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ
اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا اِنَّكُمْ اِذًا لَخَاسِرُونَ

(7.90) Kavminden ileri gelen kâfirler dediler

ki: "Eğer Şuayb'a uyarsanız, şüphesiz o zaman kaybedersiniz.

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فى دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

(7.91) ***Onları o sarsıntı yakaladı, yurtlarında diz üstü çöke kaldılar.***

7.ÂRÂF: 121-126

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قَالُوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

(7.121) ***(Sihirbazlar) "Âlemlerin Rabbine iman ettik." dediler.***

رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ

(7.122) ***"Musa ve Harun'un Rabbine.***

قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَكَرْتُمُوهُ فِى الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا اَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

(7.123) ***"Firavun dedi ki: "Size izin vermezden önce ona iman ettiniz, öyle mi? Şüphesiz bu, halkını oradan çıkarmanız için şehirde kurduğunuz bir tuzaktır. Yakında bileceksiniz!"***

لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِينَ

(7.124) ***"Muhakkak ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim, sonra da hepinizi***

mutlaka asacağım.”

قَالُوا اِنَّا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

(7.125) ***Dediler ki: “Biz zaten Rabbimize dönücüleriz.”***

وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا اِلَّا اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا

رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ

(7.126) ***“(Sen) sadece bize (mucizeler) geldiği zaman, Rabbimizin âyetlerine iman ettik diye bizden intikam alıyorsun! “Rabbimiz! Üzerimize sabır boşalt ve Müslümanlar olarak canımızı al!”***

7.ÂRÂF: 142-143

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَوٰعَدْنَا مُوسٰى ثَلٰثِينَ لَيْلَةً وَاَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ

مِيقَاتُ رَبِّهٖ اَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسٰى لِاَخِيهِ هٰرُونَ

اخْلُفْنى فى قَوْمِى وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

(7.142) ***Musa ile otuz gece sözleştik. Ona on (gece) daha ilave ettik. Böylece Rabbinin tayin ettiği vakit kırk geceye tamamlandı. Musa kardeşi Harun'a dedi ki:"Kavmim içinde benim yerime geç, ıslah et ve fesatçıların yoluna tabi olma!"***

وَلَمَّا جَاءَ مُوسٰى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ
رَبِّ اَرِنِى اَنْظُرْ اِلَيْكَ
قَالَ لَنْ تَرٰينِى وَلٰكِنِ انْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنِ
اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ
تَرٰينِى فَلَمَّا تَجَلّٰى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا
وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقًا
فَلَمَّا اَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا
اَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

(7.143) ***Musa tayin ettiğimiz vakitte gelip Rabbi onunla konuştuğu zaman, dedi ki: "Rabbim! Bana (kendini) göster, sana bakayım!" "asla (dünyada) beni göremezsin, fakat dağa bak, eğer yerinde durursa, sen de beni göreceksin!" buyurdu. Rabbi dağa tecelli ettiği zaman, onu paramparça yerle bir) yaptı. Musa da baygın halde (yere) yığıldı. Ayıldığı zaman dedi ki: "Seni tenzih ederim, sana tevbe ettim ve ben Mü'minlerin ilkiyim!"***

قَالَ يَا مُوسٰى اِنِّى اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ
بِرِسَالَاتِى
وَبِكَلَامِى فَخُذْ مَا اٰتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ

الشَّاكِرِين

(7.144) ***(Allah) buyurdu ki:“Ey Musa! Mesajlarımla ve kelamımla gerçekten seni***

ona ilave ettik gece otuz Musa ile sözleştik

geceye kırk Rabbinin tayin ettiği böylece on (gece)
vakit tamamlandı daha

kavmim benim yerime geç Harun’a kardeşi Musa dedi ki
içinde

fesatçıların yoluna tabi olma ıslah et

7.ÂRÂF: 151-154

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لى وَلِاَخى وَاَدْخِلْنَا
فى رَحْمَتِكَ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

(7.151) (Musa) dedi ki: ***“Rabbim! Beni ve kardeşimi bağışla ve bizi rahmetine kat. Sen merhametlilerin en merhametlisisin.”***

اِنَّ الَّذينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ
غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِى الْحَيٰوةِ

الدُّنْيَا وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُفْتَرِينَ

(7.152) ***Şüphesiz buzağıyı (ilah) edinenlere, Rablerinden bir gazab ve dünya hayatında da bir zillet erişecektir. İftira edenleri böyle cezalandırırız.***

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا
وَاٰمَنُوا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

(7.153) ***Kötülükler işleyenlere sonra, ardından tevbe edip iman edenlere gelince, şüphesiz Rabbin bunun ardından çok bağışlayıcı, pek merhametlidir.***

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ
اَخَذَ الْاَلْوَاحَ وَفِى نُسْخَتِهَا هُدًى
وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ

(7.154) ***Musa’nın öfkesi dinince levhaları aldı. Nüshasında Rablerinden korkan kimselere bir hidâyet ve bir rahmet vardı.***

7.ÂRÂF: 155-156

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَاخْتَارَ مُوسٰى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا
فَلَمَّا
اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ
اَهْلَكْتَهُمْ مِنْ
قَبْلُ وَاِيَّايَ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا

اِنْ هِىَ
اِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدٖى مَنْ
تَشَاءُ
اَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ
الْغَافِرٖينَ

(7.155) ***Musa, tayin ettiğimiz vakit için kavminden yetmiş adam seçti. Onları o şiddetli sarsıntı yakalayınca (bayılıp yere yığıldılar.) (Musa) dedi ki: “Rabbim! Eğer dileseydin daha önce onları da beni de helak ederdin. İçimizdeki beyinsizlerin yaptıklarından dolayı bizi helak mi edeceksin? Bu, senin imtihanından başka bir şey değildir. Onunla dilediğini saptırırsın ve dilediğini de hidâyete erdirirsin. Sen bizim velimizsin, bizi bağışla ve bize merhamet et. Sen bağışlayanların en hayırlısısın.”***

وَاكْتُبْ لَنَا فٖى هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِى
الْاٰخِرَةِ
اِنَّا هُدْنَا اِلَيْكَ قَالَ عَذَابٖى اُصٖيبُ بِهٖ مَنْ
اَشَاءُ
وَرَحْمَتٖى وَسِعَتْ كُلَّ شَىْءٍ فَسَاَكْتُبُهَا
لِلَّذٖينَ
يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَالَّذٖينَ هُمْ بِاٰيَاتِنَا

يُؤْمِنُونَ

(7.156) ***Bize bu dünyada da, ahirette de iyilik yaz. Biz sana yöneldik. (Allah) buyurdu ki: "Dilediğim kimseye azabımı isabet ettiririm. Rahmetim ise her şeyi kuşatmıştır. Onu (rahmetimi) sakınanlara, zekâtı verenlere ve âyetlerimize iman eden kimselere yazacağım.***

7.ÂRÂF: 157-158

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِىَّ الْاُمِّىَّ الَّذِى
يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا
عِنْدَهُمْ فِى التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيلِ يَاْمُرُهُمْ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهٰيهُمْ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ
عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ
وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ وَالْاَغْلَالَ الَّتِى كَانَتْ
عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِهٖ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ
وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِى اُنْزِلَ مَعَهُ اُولٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

(7.157) ***Onlar, yanlarında bulunan Tevrat ve incil'de (sıfatlarını) yazılı buldukları o Resûl'e, o ümmi peygambere tabi olanlardır. (Peygamber) onlara iyiliği emreder, onları kötülükten alıkoyar, onlara temiz şeyleri helal kılar, pis şeyleri de üzerlerine haram***

kılar ve onlardan ağırlıklarını ve üzerlerinde olan zincirleri indirir. Ona iman edenlere, ona ihtiram gösterenlere, ona yardım edenlere ve onunla beraber indirilen nura (Kur’an’a) tabi olanlara gelince, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

قُلْ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اِنّى رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيعًا
اَلَّذى لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
يُحْيي وَيُمِيتُ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ النَّبِىِّ الْاُمِّىِّ
اَلَّذى يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

(7.158) ***De ki: “Ey insanlar! Gerçekten ben, sizin hepinize, göklerin ve yerin mülkü kendisine ait olan Allah’ın, resulüyüm. “O’ndan başka ilah yoktur. Hayat verir ve öldürür.” Öyle ise Allah’a ve o ümmi peygamber olan Resûlüne iman edin; O ki, Allah’a ve O’nun kelimelerine iman eder. Ona tabi olun ki, belki hidâyete erersiniz.***

9.TEVBE: 126-129

اَوَلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فى كُلِّ عَامٍ مَرَّةً
اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ

(9.126) ***Gerçekten onlar, her yıl bir defa veya iki defa sınandıklarını görmüyorlar mı?***

Sonra yine de tevbe etmiyorlar ve onlar öğüt almıyorlar.

وَاِذَا مَا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ اِلٰى
بَعْضٍ هَلْ يَرٰيكُمْ مِنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا
صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ

(9.127) Bir sûre indirildiği zaman, birbirlerine bakıp: "Sizi birisi görüyor mu?" (derler), sonra da (sıvışıp) giderler. Şüphesiz onlar, anlamayan bir kavim oldukları için Allah da onların kalplerini (imandan) çevirmiştir.

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ
عَلَيْهِ مَا
عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُفٌ
رَحِيمٌ

(9.128) Andolsun size, kendinizden öyle bir peygamber geldi ki, sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir, size çok düşkündür, Mü'minlere karşı çok şefkatlidir, pek merhametlidir.

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِىَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(9.129) Eğer yüz çevirirlerse, de ki: "Allah bana yeter, O'ndan başka ilah yoktur, O'na tevekkül ettim.

Ve O, büyük Arş'ın Rabbidir!"

10.YUNUS: 83-86

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

فَمَا اٰمَنَ لِمُوسٰى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ
قَوْمِه۪ عَلٰى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِهِمْ اَنْ يَفْتِنَهُمْ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ
لَعَالٍ فِى الْاَرْضِ وَاِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِف۪ينَ

(10.83) ***Firavun ve ileri gelenlerinin, kendilerini belâlara uğratmaları korkusuyla Musa'ya, kavminden genç bir taifeden başkası iman etmedi. Gerçekten Firavun, yeryüzünde büyüklenen biri idi. Ve hakikaten o, (haddi aşmada) israf edenlerdendi.***

وَقَالَ مُوسٰى يَا قَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ
بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا اِنْ كُنْتُمْ مُسْلِم۪ينَ

(10.84) ***Musa dedi ki: "Ey kavmim! Eğer Allah'a inanmış iseniz ve eğer Müslüman iseniz, yalnız O'na tevekkül edin!"***

فَقَالُوا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا
لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ

(10.85) ***Dediler ki: "Yalnız Allah'a tevekkül ettik. Rabbimiz! Bizi zalimlerin kavmine bir fitne kılma!"***

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

(10.86) ***“Ve bizi rahmetinle kâfirler topluluğundan kurtar!”***

10.YUNUS: 87-89

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَاَوْحَيْنَا اِلٰى مُوسٰى وَاَخ۪يهِ اَنْ تَبَوَّاٰ
لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ
قِبْلَةً وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِن۪ينَ

(10.87) ***Musa’ya ve kardeşine: “Kavminiz için Mısır’da evler hazırlayın, evlerinizi namazgâh yapın ve namazı dosdoğru kılın. Ve Mü’minleri müjdele” diye vahyettik.***

وَقَالَ مُوسٰى رَبَّنَا اِنَّكَ اٰتَيْتَ فِرْعَوْنَ
وَمَلَاَهُ
ز۪ينَةً وَاَمْوَالًا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا
لِيُضِلُّوا عَنْ
سَب۪يلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰى اَمْوَالِهِمْ
وَاشْدُدْ عَلٰى
قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ
الْاَل۪يمَ

(10.88) ***Musa dedi ki: “Rabbimiz! Gerçekten***

sen, Firavun’a ve ileri gelenlerine, dünya hayatında ziynet ve mallar verdin. Rabbimiz! Senin yolundan saptırsınlar diye mi? Rabbimiz! Onların mallarını yok et ve kalplerini iyice sık. Öyle ki onlar, elem verici azabı görünceye kadar iman etmesinler!”

قَالَ قَدْ اُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا
وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

(10.89) ***(Allah) buyurdu ki: “Muhakkak her ikinizin de duâsı kabul olunmuştur. O halde dosdoğru olmaya devam edin ve sakın bilmeyen kimselerin yoluna uymayın!”***

11.HUD: 44-47

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَقِيلَ يَا اَرْضُ ابْلَعِى مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ
اَقْلِعِى وَغِيضَ الْمَاءُ
وَقُضِىَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِىِّ وَقِيلَ
بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

(11.44)- ***Denildi ki: “Ey yer! Suyunu yut! Ve ey gök! Sen de (yağmuru) tut!” Su çekildi, iş bitirildi ve (gemi de) Cûdî (dağı) üzerinde durdu ve: “Zalimler topluluğuna (rahmet) uzak olsun” denildi.***

وَنَادٰى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِى مِنْ
اَهْلِى

وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحَاكِمٖينَ

(11.45) ***Nuh Rabbine seslendi ve dedi ki: “Rabbim! Şüphesiz oğlum ailemdendir. Kuşkusuz senin va’din haktır ve sen hükmedenlerin en hâkimisin!”***

قَالَ يَا نُوحُ اِنَّهُ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ اِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا
تَسْپَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ اِنّٖى اَعِظُكَ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلٖينَ

(11.46) ***(Allah) buyurdu ki:“Ey Nuh! Şüphesiz o, senin ailenden değildir. Kuşkusuz O, salih olmayan (kötü) bir amel (sahibidir). Hakkında bilgi sahibi olmadığın bir şeyi benden isteme. Muhakkak ben senin, cahillerden olmamanı öğütlerim!”***

قَالَ رَبِّ اِنّٖى اَعُوذُ بِكَ اَنْ اَسْپَلَكَ مَا لَيْسَ لٖى بِهٖ
عِلْمٌ وَاِلَّا تَغْفِرْ لٖى وَتَرْحَمْنٖى اَكُنْ مِنَ الْخَاسِرٖينَ

(11.47) ***(Nuh) dedi ki: “Rabbim! Gerçekten ben, hakkında bilgi sahibi olmadığım bir şeyi istemekten sana sığınıyorum. Eğer beni bağışlamaz ve bana merhamet etmezsen, hüsrana uğrayanlardan olurum.”***

11.HUD: 85-88

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

وَيَا قَوْمِ اَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا
النَّاسَ اَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ

(11.85) ***Ey kavmim! Ölçüyü ve tartıyı adaletle tam yapın! İnsanlara eşyalarını eksik vermeyin ve yeryüzünde ifsad ediciler olarak bozgunculuk yapmayın.***

بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ

(11.86) ***Eğer Mü’minler iseniz. Allah’ın bıraktığı sizin için daha hayırlıdır. Ben üzerinizde gözetleyici değilim.”***

قَالُوا يَا شُعَيْبُ اَصَلٰوتُكَ تَاْمُرُكَ اَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ اٰبَاؤُنَا اَوْ
اَنْ نَفْعَلَ فى اَمْوَالِنَا مَا نَشٰؤُا اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ

(11.87) ***Dediler ki: “Ey Şuayb! Atalarımızın tapmakta oldukları şeyleri veya mallarımız hakkında dilediğimizi yapmayı terk etmemizi sana namazın mı emrediyor? Gerçekten sen yumuşak huylu ve aklı başında birisin.”***

قَالَ يَا قَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ
رَبِّى وَرَزَقَنِى مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا اُرِيدُ اَنْ
اُخَالِفَكُمْ اِلٰى مَا اَنْهٰيكُمْ عَنْهُ اِنْ اُرِيدُ اِلَّا

الْاِصْلَاحَ
مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفيقى اِلَّا بِاللّٰهِ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنيبُ

(11.88) ***(Şuayb) dedi ki: “Ey kavmim! Ne dersiniz? Eğer ben, Rabbimden apaçık bir delil üzerinde isem ve beni katından güzel bir rızıkla rızıklandırmışsa? Ben sizi kendisinden men ettiğim şeyler hususunda size muhalefet etmeyi istemiyorum. Ben, gücümün yettiği kadar ancak ıslah etmek istiyorum. “Benim başarım ancak Allah’tandır. Ben yalnız O’na tevekkül ettim ve sadece O’na yönelirim.”***

12.YUSUF: 32-35

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ
فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ
وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَاً وَاٰتَتْ
كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ
عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَاَيْنَهُ اَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ
وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا اِنْ هٰذَا اِلَّا مَلَكٌ
كَريمٌ

(12.32) ***Kadın, onların dedikodularını duyunca, onlara (davetçi) gönderdi. Onlar için oturup dayanacakları bir yer hazırladı. Onlardan her birine de bir bıçak verdi. Ve “Onların karşılarına çık!” dedi. Kadınlar onu görünce, onu yücelttiler ve ellerini kestiler. Ve dediler ki: “Allah’ı tenzih ederiz! Bu bir beşer değildir! Bu kerim bir melekten***

başkası değildir.

قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذ۪ى لُمْتُنَّن۪ى ف۪يهِ وَلَقَدْ
رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِه۪
فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا اٰمُرُهُ
لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِنَ الصَّاغِر۪ينَ

(12.32) ***(Kadın) dedi ki: "İşte kendisi hakkında beni kınadığınız budur! Hakikaten ben onun nefsinden murad istedim, ama o, iffetini korudu. Eğer kendisine emrettiğimi yapmazsa, mutlaka zindana atılacak ve küçük düşenlerden olacaktır."***

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَىَّ مِمَّا يَدْعُونَن۪ى
اِلَيْهِ وَاِلَّا
تَصْرِفْ عَنّ۪ى كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ مِنَ
الْجَاهِل۪ينَ

(12.33) ***(Yusuf) dedi ki: "Rabbim! Zindan bana, bunların beni kendisine davet ettikleri şeyden daha iyidir. Eğer tuzaklarını benden çevirmezsen, onlara meyleder ve cahillerden olurum."***

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ اِنَّهُ
هُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ

(12.34) ***Rabbi, onun duâsını kabul etti, onların hilelerini ondan çevirdi. Şüphesiz O, hakkıyla işitendir, bilendir.***

ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَاَوُا الْاٰيَاتِ
لَيَسْجُنُنَّهُ حَتّٰى ح۪ينٍ

(12.35) ***Sonra (Yusuf'un suçsuz olduğuna dair) delilleri görmelerinin ardından, onu bir zamana kadar zindana atmaları***

kendilerine uygun göründü.

12.YUSUF: 101-104

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

رَبِّ قَدْ اٰتَيْتَن۪ى مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَن۪ى مِنْ تَأْو۪يلِ
الْاَحَاد۪يثِ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَنْتَ وَلِيّ۪ فِى
الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ تَوَفَّن۪ى مُسْلِمًا وَاَلْحِقْن۪ى
بِالصَّالِح۪ينَ

(12.101) ***“Rabbim! Hakikaten bana mülkten (bir pay) verdin ve bana rüyaların tabirini öğrettin. Ey göklerin ve yerin yaratıcısı! Sen dünyada da ahirette de benim gerçek dostumsun. Canımı Müslüman olarak al ve beni salih kimseler arasına kat.”***

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوح۪يهِ اِلَيْكَ وَمَا
كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُوا اَمْرَهُمْ وَهُمْ
يَمْكُرُونَ

(12.102) ***İşte bu, gayb haberlerindendir, onu sana vahyediyoruz. Onlar işlerini karara bağlayıp tuzak kurdukları zaman sen onların yanında değildin.***

وَمَا اَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِن۪ينَ

(12.103) ***Ne kadar hırs göstersen de, insanların çoğu iman edecek değillerdir.***

وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

(12.104) ***Sen buna karşı onlardan bir ücret istemiyorsun, O (Kur’an), âlemler için öğütten başkası değildir.***

وَكَاَيِّنْ مِنْ اٰيَةٍ فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ

(12.105) ***Göklerde ve yerde nice âyetler vardır ki onlar, bunlardan yüz çevirerek üzerlerinden geçip giderler.***

13.RAD: 27-30

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَيَقُولُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَوْلَا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّه۪

قُلْ اِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْد۪ٓى اِلَيْهِ مَنْ اَنَابَ

(13.27) ***İnkâr edenler diyorlar ki: “Ona Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?” De ki: “Şüphesiz Allah, dilediğini saptırır ve (tevbe ile) yöneleni ise, ona hidâyet kılar.”***

اَلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ اَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

(13.28) ***Onlar, iman edenler ve Allah’ın zikriyle kalpleri mutmain olanlardır. Dikkat edin! Kalpler, ancak Allah’ın zikriyle***

mutmain olur.

اَلَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ

(13.29) ***İman edip salih ameller işleyenler var ya, ne mutlu onlara, varacakları yer de ne güzeldir.***

كَذٰلِكَ اَرْسَلْنَاكَ فٖى اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا اُمَمٌ لِتَتْلُوَا عَلَيْهِمُ الَّذٖى اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمٰنِ قُلْ هُوَ رَبّٖى لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ مَتَابِ

(13.30) ***Böylece seni, kendilerinden önce nice ümmetlerin gelip geçtiği bir ümmete (peygamber olarak) gönderdik ki, sana vahyettiğimizi onlara okuyasın! Onlar, Rahman’ı inkâr ediyorlar. De ki: “O, benim Rabbimdir, O’ndan başka ilah yoktur. Sadece O’na tevekkül ettim ve tevbem de ancak O’nadır.***

14.İBRAHİM: 35-41

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖيمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا وَاجْنُبْنٖى وَبَنِىَّ اَنْ نَعْبُدَ الْاَصْنَامَ

(14.35) ***Hani İbrahim;“Rabbim! Bu beldeyi güvenli kıl! Beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak tut!” demişti.***

رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثٖيرًا مِنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنٖى فَاِنَّهُ مِنّٖى وَمَنْ عَصَانٖى فَاِنَّكَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ

(14.36) “Rabbim! Gerçekten onlar, insanlardan birçoğunu saptırdılar. Her kim bana uyarsa, şüphesiz o bendendir. Kim de bana karşı gelirse, şüphesiz sen çok bağışlayansın, pek merhamet edensin.”

رَبَّنَا اِنّى اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتى بِوَادٍ غَيْرِذي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقيمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوى اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ

(14.37) “Rabbimiz! Kuşkusuz ben neslimden bazısını, Haram beytinin yanında, ekinsiz bir vadiye yerleştirdim ki Rabbimiz! Namazı ikame etsinler. Bir kısım insanların kalplerini sevgiyle onlara meyilli kıl ve onları ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler!”

رَبَّنَا اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفى وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَىْءٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَاءِ

(14.38) “Rabbimiz! Şüphesiz Sen, neyi gizler, neyi açıklarsak bilirsin. Yerde ve gökteki hiçbir şey Allah’a gizli kalmaz!”

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى وَهَبَ لى عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعيلَ وَاِسْحٰقَ اِنَّ رَبّى لَسَميعُ الدُّعَاءِ

(14.39) Yaşlılığımda İsmail ve İshak’ı bana ihsan eden Allah’a hamd olsun. Şüphesiz Rabbim, duâyı işitendir.

رَبِّ اجْعَلْنى مُقيمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتى رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

(14.40) “Rabbim! Beni, namazı dosdoğru kılan bir kimse kıl! Zürriyetimden olanları da!...Rabbimiz! Duâmı kabul buyur!”

رَبَّنَا اغْفِرْ لى وَلِوَالِدَىَّ وَلِلْمُؤْمِنينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

(14.41) “Rabbimiz! Hesabın görüleceği günde

beni, ana-babamı ve Mü’minleri bağışla!”

17.İSRA: 23-25

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَاَكْبَرُ تَفْضِيلاً

(17.21) ***Bir kısmını bir kısmından (rızıkca) nasıl üstün kıldığımıza bir bak! Elbet ahiret, dereceler bakımından daha büyük ve üstünlük bakımından da daha büyüktür.***

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولاً

(17.22) ***Allah ile beraber başka bir ilah edinme! Sonra kınanmış ve kendi başına terk edilmiş olarak oturup kalırsın.***

وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوا اِلَّا اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا اِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَا اَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا اُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا

(17.23) ***Rabbin, kendisinden başkasına ibadet etmemenizi ve ana-babaya iyilik etmeyi emretti. Eğer onlardan biri veya her ikisi yanında ihtiyarlığa erişirse, onlara “öf” bile deme ve onları azarlama! Onlara güzel söz söyle!***

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِى صَغِيرًا

(17.24) ***Onlara, acımadan dolayı tevazu kanadını ger ve de ki: “Rabbim! Onlar,***

küçükken beni nasıl yetiştirdilerse sen de onlara acı."

رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا فٖى نُفُوسِكُمْ اِنْ تَكُونُوا صَالِحٖينَ فَاِنَّهُ كَانَ لِلْاَوَّابٖينَ غَفُورًا

(17.25) ***Rabbiniz, içinizdekini en iyi bilendir. Eğer siz salih olursanız, şüphesiz o, tevbe ile (kendisine) yönelenler için çok bağışlayıcıdır.***

17.İSRA: 78-82

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

اَقِمِ الصَّلٰوةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ
وَقُرْاٰنَ الْفَجْرِ اِنَّ قُرْاٰنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا

(17.78) ***Güneşin zevalinden gecenin karanlığına kadar namazı kıl. Bir de sabah namazını kıl. Çünkü sabah namazı şahitlidir.***

وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَكَ عَسٰى
اَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا

(17.79) ***Gecenin bir kısmında kalk, sana aid nafile olarak onunla teheccüd namazı kıl. Umulur ki Rabbin seni övülmüş bir makama ulaştırır.***

وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنٖى مُدْخَلَ صِدْقٍ وَاَخْرِجْنٖى مُخْرَجَ
صِدْقٍ وَاجْعَلْ لٖى مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا

نَصِيرًا

(17.80) ***De ki: "Rabbim, beni doğruluk girdirişiyle girdir ve beni doğruluk çıkarışıyla çıkar. Bana katından yardımcı bir güç ver."***

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

(17.81) ***De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Şüphesiz batıl, yok olmaya mahkûmdur."***

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ اِلَّا خَسَارًا

(17.82) ***Biz Kur'an'dan, mü'minler için şifa ve rahmet olacak şeyler indiriyoruz. Zalimlerin ise Kur'an, ancak zararını artırır.***

18.KEHF: 9-13

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَمْ حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ اٰيَاتِنَا عَجَبًا

(18.9) ***Yoksa sen, gerçekten Kehf ve Rakîm ashabını şaşılacak âyetlerimizden olduğunu mu sandın?***

اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا اٰتِنَا مِنْ لَدُنْكَ

رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا

(18.10) ***Hani o gençler mağaraya sığınmışlardı da: "Rabbimiz! Katından bize bir rahmet ver ve bize işimizden bir kurtuluş yolu hazırla" demişlerdi.***

فَضَرَبْنَا عَلٰى اٰذَانِهِمْ فِى الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا

(18.11) ***Bunun üzerine mağarada onların kulaklarına (perde) vurduk da, nice yıllar (orada uyuttuk).***

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ اَيُّ الْحِزْبَيْنِ اَحْصٰى لِمَا لَبِثُوا اَمَدًا

(18.12) ***Sonra onları uyandırdık ki, kaldıkları süreyi iki gruptan hangisinin daha iyi hesap ettiğini ortaya çıkaralım.***

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّ اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ اٰمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى

(18.13) ***Biz onların haberini hak/gerçek olarak sana anlatıyoruz. Şüphesiz onlar, Rablerine iman etmiş gençlerdi. Biz de onların hidâyetini artırdık.***

19.MERYEM: 1-6

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

كهيعص

(19.1) ***Kâf. Hâ. Yâ Ayn. Sâd.***

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا

(19.2) Rabbinin, kulu Zekeriyya'ya rahmetinin zikridir.

اِذْ نَادٰى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا

(19.3) Hani o, Rabbine gizli bir niyaz ile yalvardığı zaman.

قَالَ رَبِّ اِنّى وَهَنَ الْعَظْمُ مِنّى وَاشْتَعَلَ الرَّاْسُ شَيْبًا وَلَمْ اَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا

(19.4) Dedi ki: "Rabbim! Kuşkusuz benim kemiklerim iyice zayıfladı ve baş, ihtiyarlık ateşiyle alevlendi (saçım ağardı). Rabbim! Sana duâ etmekle hiç bedbaht olmadım."

وَاِنّى خِفْتُ الْمَوَالِىَ مِنْ وَرَائى وَكَانَتِ امْرَاَتى عَاقِرًا فَهَبْ لى مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا

(19.5) "Şüphesiz ben, arkamdan gelecek akrabalarımın (yanlış yolda olmalarından) korkuyorum. Karım da kısırdır. Kendi katından artık bana bir yardımcı lutfet!"

يَرِثُنى وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا

(19.6) "Bana vâris olsun ve Yakub oğullarına da vâris olsun. Rabbim! Onu, razı olduğun bir kimse yap!"

20.TAHA: 24-36

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى

(20.24) ***Firavun’a git, çünkü gerçekten o azdı.***

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ ل۪ى صَدْر۪ى

(20.25) ***(Musa) dedi ki: Rabbim! Benim göğsüme genişlik ver.***

وَيَسِّرْ ل۪ى اَمْر۪ى

(20.26) ***Bana işimi kolaylaştır.***

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَان۪ى يَفْقَهُوا قَوْل۪ى

(20.27.28) ***Dilimdeki düğümü çöz ki, sözümü anlasınlar.***

وَاجْعَلْ ل۪ى وَز۪يرًا مِنْ اَهْل۪ى

(20.29) ***Ailemden bana bir yardımcı ver.***

هٰرُونَ اَخ۪ى

(20.30) ***Kardeşim Harun’u.***

اُشْدُدْ بِه۪ اَزْر۪ى

(20.31) ***Onunla arkamı kuvvetlendir.***

وَاَشْرِكْهُ ف۪ى اَمْر۪ى

(20.32) ***(Risalet) işimde onu bana ortak kıl.***

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَث۪يرًا وَنَذْكُرَكَ كَث۪يرًا

(20.33.34) ***Ve seni daha çok zikredelim. Ki seni daha çok tesbih edelim.***

اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَص۪يرًا

(20.35) ***Şüphesiz sen bizi görmektesin.***

قَالَ قَدْ اُو۫ت۪يتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسٰى

(20.36) ***(Allah) buyurdu ki: “Ey Musa!***

İstediğin sana verildi.

20.TAHA: 110-114

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْديهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحيطُونَ بِه عِلْمًا

(20.110) ***O, önlerindekini de, arkalarındakini de bilir. İlimce onu (Allah’ı) kuşatamazlar.***

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ
مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا

(20.111) ***Bütün yüzler, Hayy ve Kayyûm için eğilip boyun bükmüştür. Zulüm yüklenen kimse ise şüphesiz hüsrana uğramıştır.***

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا

(20.112) ***Kim Mü’min olarak salih ameller işlerse artık o, zulme uğramaktan ve hakkının kısıtlamasından korkmaz.***

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فيهِ
مِنَ
الْوَعيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا

(20.113) ***Böylece onu, Arapça bir Kur’an olarak indirdik. Onda ikazları türlü şekillerde açıkladık. Umulur ki sakınırlar veya onlar için bir öğüt meydana getirir.***

فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا

تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يُقْضٰى
اِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنى عِلْمًا

(20.114) ***Hak, Melik olan Allah yücedir. O’nun vahyi sana tamamlanmadan önce Kur’an’ı (okumakta) acele etme. De ki: “Rabbim, ilmimi artır!”***

21.ENBİYA: 83-86

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَاَيُّوبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهُ اَنّى مَسَّنِىَ الضُّرُّ
وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

(21.83) ***Eyyûb`u da (zikret)! Hani Rabbine “Gerçekten bana bu dert dokundu ve sen merhametlilerin en merhametlisisin” diye dua etmişti.”***

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ
وَاٰتَيْنَاهُ اَهْلَهُ
وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى
لِلْعَابِدِينَ

(21.84) ***Böylece onun duasına icabet ettik. Dertten ne varsa giderdik; ona katımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir zikir olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir katını daha verdik.***

وَاِسْمٰعِيلَ وَاِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ
الصَّابِرِينَ

(21.85) ***İsmail`i, İdris`i ve Zülkifl`i de (an)! Hepsi de sabredenlerdendi.***

وَاَدْخَلْنَاهُمْ فى رَحْمَتِنَا اِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ

(21.86) ***Onları rahmetimize kattık. Şüphesiz onlar salihlerdendi.***

وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِى الظُّلُمَاتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنّى كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

(21.87) ***Balık sahibi (Yunus`u da an)! Hani öfkelenip gitti de ona asla güç yetiremeyeceğimizi sanmıştı. Karanlıklar içinde: “Senden başka ilah yoktur, Seni tenzih ederim. Kuşkusuz ben zalimlerden oldum.” diye dua etti.***

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِى الْمُؤْمِنِينَ

(21.88) Ona icabet ettik. Ve onu kederden kurtardık. Mü’minleri de işte böyle kurtarırız.

21.ENBİYA: 89-94

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَزَكَرِيَّا اِذْ نَادٰى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنى فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

(21.89) Zekeriyya`yı da (zikret)! Hani Rabbine ***“Rabbim! Beni tek başıma bırakma ve sen vârislerin en hayırlısısın”*** diye dua etmişti.

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيٰى وَاَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ اِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِى

الْخَيْرَاتِ
وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ

(21.90) ***Ona (duâsına) icabet ettik. Kendisine Yahya`yı bağışladık. Ona hanımını (doğum için) elverişli kıldık. Şüphesiz onlar hayırlarda yarışırlardı. Ümit ederek ve korkarak bize duâ ederlerdi. Ve bize derin saygı içinde idiler.***

وَالَّتى اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا اٰيَةً لِلْعَالَمينَ

(21.91) ***Irzını korumuş olanı (Meryem`i de an)! Ona ruhumuzdan üfledik. Onu ve oğlunu âlemler için bir âyet kıldık.***

اِنَّ هٰذِهِ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَاَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ

(21.92) ***Şüphesiz bu (peygamberler ve Mü’minler) bir tek ümmet olarak sizin ümmetinizdir. Ben de sizin Rabbinizim. O halde bana ibadet edin.***

وَتَقَطَّعُوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ اِلَيْنَا رَاجِعُونَ

(21.93) ***Kendi aralarında işlerini (dinlerini) paramparça ettiler. Hepsi de bize döneceklerdir.***

21.ENBİYA: 106-112

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ
اِنَّ فى هٰذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدينَ

(21.106) ***Şüphesiz bunda (Kur`an`da), kulluk eden bir kavim için elbette bir mesaj vardır.***

وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمينَ

(21.107) ***Biz seni âlemler için ancak bir rahmet olarak gönderdik.***

قُلْ اِنَّمَا يُوحٰى اِلَيَّ اَنَّمَا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَهَلْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

(21.108) ***De ki: “Kuşkusuz bana ‘ilahınız ancak bir tek ilahtır’ diye vahyolunuyor. Artık siz Müslüman olacak mısınız?”***

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اٰذَنْتُكُمْ عَلٰى سَوَاءٍ
وَاِنْ اَدْرٖى اَقَرٖيبٌ اَمْ بَعٖيدٌ مَا تُوعَدُونَ

(21.109) ***Eğer yüz çevirirlerse, de ki: “(Bana emrolunanı) size eşit bir şekilde bildirdim. Size va’d edilen (azab ve kıyâmet) yakın mı, yoksa uzak mı ben bilemem.***

اِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ

(21.110) ***Şüphesiz O, sözün açığını da bilir ve gizlediklerinizi de bilir.***

وَاِنْ اَدْرٖى لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ اِلٰى حٖينٍ

(21.111) ***Bilmem belki de o (azabın ertelenmesi) sizi deneme ve bir vakte kadar faydalanmadır.***

قَالَ رَبِّ احْكُمْ بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا
الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُونَ

(21.112) ***Dedi ki: “Rabbim! Hak ile hükmet. Rabbimiz çok merhametli olandır. Sizin vasfettiklerinize karşı yardımına sığınılandır.”***

23.MÜMİNUN: 23-27

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِه۪ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اَفَلَا تَتَّقُونَ

(23.23) ***Andolsun Nuh`u kavmine gönderdik. Dedi ki: “Ey kavmim Allah`a ibadet edin. Sizin O`ndan başka ilahınız yoktur. Hâlâ sakınmaz mısınız?”***

فَقَالَ الْمَلَؤُا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِه۪ مَا هٰذَا اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُر۪يدُ اَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا ف۪ٓى اٰبَٓائِنَا الْاَوَّل۪ينَ

(23.24) ***Kavminden küfre sapan ileri gelenler dediler ki: Bu sizin gibi bir beşerden başkası değildir, size üstün olmak istiyor. Eğer Allah dileseydi elbette melekler gönderirdi. Önceki atalarımızdan hiç böylesi bir şey duymadık.***

اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ بِه۪ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِه۪ حَتّٰى ح۪ينٍ

(23.25) ***O, kendisinde delilik bulunan bir adamdan başkası değildir. Hele bir süreye kadar kendisini gözetleyin.***

قَالَ رَبِّ انْصُرْن۪ى بِمَا كَذَّبُونِ

(23.26) ***Dedi ki: “Rabbim! Onların beni yalanlamalarına karşı bana yardım et.”***

فَاَوْحَيْنَٓا اِلَيْهِ اَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَاِذَا جَٓاءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ ف۪يهَا مِنْ

كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ
عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنٖى فِى الَّذٖينَ
ظَلَمُوا اِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ

(23.27) ***Biz o`na şöyle vahyettik:***
“Gözetimimizde ve vahyimize göre gemi yap! Emrimiz gelip tandır (su) kaynadığı zaman, onun (geminin) içine her (tür hayvandan) ikişer çift ile ehlini alıp koy. Ancak onlardan, hakkında hüküm geçmiş (azab hak olmuş) kimseler bunun dışındadır. Zulmedenler hakkında bana hitapta bulunma! Şüphesiz onlar boğulacaklardır.

23.MÜMİNUN: 28-32

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

فَاِذَا اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ
عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذٖى نَجّٰينَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمٖينَ

(23.28) ***Sen ve beraberindekiler gemiye yerleştiğin***
zaman de ki: “Bizi zalimler topluluğundan kurtaran Allah`a hamdolsun!”

وَقُلْ رَبِّ اَنْزِلْنٖى مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَاَنْتَ خَيْرُ
الْمُنْزِلٖينَ

(23.29) ***De ki: “Rabbim! Beni bereketli bir yere indir. Sen konuk ağırlayanların en hayırlısısın.”***

اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ وَاِنْ كُنَّا لَمُبْتَلٖينَ

(23.30) ***Şüphesiz bunda âyetler vardır. Kuşkusuz biz gerçekten imtihan edenleriz.***

ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِينَ

(23.31) ***Sonra onların ardından başka bir nesil yetiştirdik.***

فَاَرْسَلْنَا فيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ
اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ
مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اَفَلَا تَتَّقُونَ

(23.32) ***İçlerinden:“Allah`a ibadet edin, sizin için O`ndan başka hiçbir ilah yoktur, hâlâ sakınmaz mısınız?” (diye) kendilerinden elçi gönderdik.***

23.MÜMİNUN: 91-98

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ
مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ
اِذًا لَذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ

(23.91) ***Allah hiçbir çocuk edinmemiştir. Ve O`nunla beraber hiçbir ilah da yoktur. (Olsaydı) o zaman her ilah yarattığı ile gider ve birbirine üstün gelmeye çalışırdı. Allah, onların nitelemelerinden münezzehtir.***

عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ

(23.92) ***Gaybı ve görüneni bilendir, onların ortak koştuklarından münezzehtir.***

قُلْ رَبِّ اِمَّا تُرِيَنّى مَا يُوعَدُونَ

(23.93) ***De ki: “Rabbim! Eğer onlara va’d olunan (azab)ı bana göstereceksen,***

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنٖى فِى الْقَوْمِ الظَّالِمٖينَ

(23.94) ***“Rabbim! Öyleyse beni zalim kavim içinde bulundurma.”***

وَاِنَّا عَلٰى اَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ

(23.95) ***Şüphesiz onları tehdit ettiğimiz şeyi sana göstermeye elbette kadiriz.***

اِدْفَعْ بِالَّتٖى هِىَ اَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ

(23.96) ***Sen kötülüğü en iyi olanla sav. Biz onların nitelemelerini en iyi bileniz.***

وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطٖينِ

(23.97) ***De ki: “Rabbim! Şeytanların kışkırtmalarından sana sığınırım.”***

وَاَعُوذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَحْضُرُونِ

(23.98) ***“Ve onların yanımda bulunmalarından da sana sığınırım Rabbim!”***

23.MÜMİNUN: 105-111

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

اَلَمْ تَكُنْ اٰيَاتٖى تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

(23.105) ***Âyetlerim size okunuyordu da sizler onları yalanlayanlar değil mi idiniz?***

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالّٖينَ

(23.106) ***Derler ki: “Rabbimiz! Azgınlığımız bize galebe çaldı ve biz sapık bir kavim***

olduk.”

رَبَّنَا اَخْرِجْنَا مِنْهَا فَاِنْ عُدْنَا فَاِنَّا ظَالِمُونَ

(23.107) ***“Rabbimiz! Bizi buradan çıkar, eğer yine (azgınlığa) dönersek, artık gerçekten biz zalimleriz.”***

قَالَ اخْسَؤُا فيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ

(23.108) ***(Allah) buyurur ki : “Orada alçaldıkça alçalın ve benimle konuşmayın!”***

اِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادى يَقُولُونَ رَبَّنَا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

(23.109) ***Zira kullarımdan bir grup vardır ki şöyle diyorlardı: “Rabbimiz! Biz iman ettik, bizi bağışla ve bize merhamet et, sen merhamet edenlerin en hayırlısısın!”***

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتّٰى اَنْسَوْكُمْ ذِكْرى وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ

(23.110) ***Onları alay konusu edindiniz, ta ki size, zikrimi unutturdu ve onlara gülmekte idiniz.***

اِنّى جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا اَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ

(23.111) ***Bugün ben de onları sabretmeleri sebebiyle mükâfatlandırdım. Gerçekten onlar kurtuluşa erenlerdir.***

23.MÜMİNUN: 112-118

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِى الْاَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ

(23.112) ***(Allah) buyurur ki: “Yılların sayısınca yeryüzünde ne kadar kaldınız?***

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ الْعَادّٓينَ

(23.113) ***Derler ki: “Bir gün veya bir günün bir kısmı kadar kaldık. Sayanlara sor!***

قَالَ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيلًا لَوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

(23.114) ***Buyurur ki: Az bir süreden başka kalmadınız. Keşke siz bilmiş olsaydınız!***

اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَاَنَّكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ

(23.115) ***Bizim sizi boşuna yarattığımızı ve gerçekten bize geri döndürülmeyeceğinizi mi sanmıştınız?”***

فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

(23.116) ***“Hak Melik (hükümdar) olan Allah pek yücedir, O`ndan başka ilah yoktur, kerim (ihtişamlı) Arş`ın Rabbidir.”***

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَاِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

(23.117) ***Kim ona ilişkin kendisinde hiçbir delil yokken Allah ile beraber başka bir ilaha yalvarırsa, artık onun hesabı ancak Rabbinin katındadır. Gerçek şu ki, kâfirler asla iflah olmazlar.***

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ
الرَّاحِمِينَ

(23.118) ***De ki: “Rabbim! Bağışla ve merhamet et. Sen merhametlilerin en hayırlısısın.”***

25.FURKAN: 61-67

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذٖى جَعَلَ فِى السَّمَاءِ بُرُوجًا
وَجَعَلَ فيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنيرًا

(25.61) ***Gökte burçları yaratan, orada bir kandil ve aydınlatıcı bir ay var eden (Allah) ne yücedir.***

وَهُوَ الَّذٖى جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ اَرَادَ
اَنْ يَذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُورًا

(25.62) ***O Allah’tır ki, ibret almak isteyen ya da şükretmek isteyenler için de gece ile gündüzü birbiri ardınca getirmiştir.***

وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذٖينَ يَمْشُونَ عَلَى الْاَرْضِ
هَوْنًا وَاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا

(25.63) ***Rahman’ın kulları, yeryüzünde tevazu/vakarla yürürler. Cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman “selam” derler.***

وَالَّذٖينَ يَبيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا

(25.64) ***Gecelerini Rablerine secde ederek ve kıyama durarak geçirirler.***

وَالَّذٖينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ
اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا

(25.65) ***Onlar: “Rabbimiz! Cehennem azabını bizden çevir. Muhakkak ki onun azabı devamlı (ve bir borç) tur.” derler.***

اِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

(25.66) ***“Şüphesiz orası ne kötü bir karargâh ve ne kötü bir yerleşme yeridir.”***

وَالَّذٖينَ اِذَا اَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا
وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا

(25.67) ***Onlar harcadıkları zaman ne israf ederler, ne de kısıp cimrilik yaparlar, bunlar arasında orta bir yoldadırlar.***

25.FURKAN: 71-77

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ
وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهُ يَتُوبُ اِلَى
اللّٰهِ مَتَابًا

(25.71) ***Kim tevbe edip salih amel işlerse, şüphesiz o, tevbesi kabul edilmiş olarak Allah’a döner.***

وَالَّذٖينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَاِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا

(25.72) ***Onlar ki yalan yere şahidlik etmezler ve boş sözlerle karşılaştıkları zaman vakarla geçip giderler.***

وَالَّذٖينَ اِذَا ذُكِّرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ

لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا

(25.73) ***Onlar ki Rablerinin âyetleri kendilerine okunduğunda, onlara karşı sağır ve kör davranmazlar.***

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا
وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ اِمَامًا

(25.74) ***Onlar ki: “Rabbimiz! Eşlerimizden ve zürriyetlerimizden bize gözler aydınlığı ihsan et ve bizi muttakiler için önder kıl” derler.***

اُولٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا
وَيُلَقَّوْنَ فيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا

(25.75) ***İşte onlar sabretmelerine karşılık yüksek konaklarla mükâfatlanırlar ve orada esenlik dileği ve selamla karşılanırlar.***

خَالِدِينَ فيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

(25.76) ***Orada ebedi kalıcıdırlar. Orası ne güzel bir yerleşme ve ikamet yeridir.***

قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ رَبّى لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ
فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

(25.77) ***De ki: “Duânız olmazsa Rabbim size hiç değer verir mi? Fakat siz gerçekten yalanladınız. Artık kaçınılmaz olacaktır.***

26.ŞUARA: 78-89

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَلَّذى خَلَقَنى فَهُوَ يَهْدينِ

(26.78) ***O (Rab) ki, beni yarattı ve O beni hidâyete erdirir.***

وَالَّذى هُوَ يُطْعِمُنى وَيَسْقينِ

(26.79) ***O (Rab) ki, bana yedirir ve bana içirir.***

وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفينِ

(26.80) Hastalandığım zaman O bana şifa verir.

وَالَّذٖى يُمٖيتُنٖى ثُمَّ يُحْيٖينِ

(26.81) O (Rab) ki, beni öldürecek ve sonra beni diriltecektir.”

وَالَّذٖى اَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لٖى خَطٖيـَٔتٖى يَوْمَ الدّٖينِ

(26.82) O (Rab) ki, din (ceza) günü benim hatamı bağışlayacağını umuyorum.

رَبِّ هَبْ لٖى حُكْمًا وَاَلْحِقْنٖى بِالصَّالِحٖينَ

(26.83) “Rabbim! Bana hüküm lutfet ve beni Salihler arasına kat!

وَاجْعَلْ لٖى لِسَانَ صِدْقٍ فِى الْاٰخِرٖينَ

(26.84) Bana sonrakiler içinde lisan-ı sıdk kıl (İyilikle anılma lutfet).

وَاجْعَلْنٖى مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعٖيمِ

(26.85) Beni Naim cennetinin vârislerinden kıl.

وَاغْفِرْ لِاَبٖى اِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالّٖينَ

(26.86) Babamı bağışla, çünkü o sapıklardandır.

وَلَا تُخْزِنٖى يَوْمَ يُبْعَثُونَ

(26.87) Beni (insanların) diriltilecekleri günde rezil etme.

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ

(26.88) Malın da, çocukların da hiçbir fayda sağlayamadığı günde.

اِلَّا مَنْ اَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلٖيمٍ

(26.89) Ancak Allah’a kalb-i selim (temiz bir kalp) ile varan müstesna.”

26.ŞUARA: 160-170

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلٖينَ

(26.160) Lût kavmi de peygamberleri yalanladı.

اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ لُوطٌ اَلَا تَتَّقُونَ

(26.161) ***Hani kardeşleri Lût onlara demişti ki: “Sakınmaz mısınız?***

اِنّى لَكُمْ رَسُولٌ اَمينٌ

(26.162) ***Kuşkusuz ben sizin için güvenilir bir elçiyim.***

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطيعُونِ

(26.163) ***Artık Allah’tan sakının ve bana itaat edin.***

وَمَا اَسْپَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمينَ

(26.164) ***Buna karşılık sizden herhangi bir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbine aittir.***

اَتَاْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمينَ

(26.165) ***Âlemlerin içinde erkeklere mi varıyorsunuz?***

وَتَذَرُونَ مَاخَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ

(26.166) ***Rabbinizin sizin için yarattığı zevcelerinizi bırakıyorsunuz. Hayır, siz haddi aşmış bir kavimsiniz.***

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجينَ

(26.167) ***Dediler ki: “Ey Lût! Eğer vazgeçmezsen, mutlaka sürülenlerden olursun.***

قَالَ اِنّى لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالينَ

(26.168) ***Dedi ki: “Şüphesiz ben yaptığınıza kızanlardanım.***

رَبِّ نَجِّنى وَاَهْلى مِمَّا يَعْمَلُونَ

(26.169) ***“Rabbim! Beni ve ehlimi onların yaptıklarından kurtar.”***

فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ اَجْمَعِينَ

(26.170) ***Bunun üzerine onu ve bütün ehlini kurtardık.***

27.NEML: 15-19

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمٰنَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذٖى فَضَّلَنَا عَلٰى كَثٖيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنٖينَ

(27.15) ***Andolsun Davud’a ve Süleyman’a ilim verdik ve dediler ki: “Bizi Mü’min kullarının birçoğundan üstün kılan Allah’a hamd olsun.”***

وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا اَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ
الطَّيْرِ وَاُوتٖينَا مِنْ كُلِّ شَیْءٍ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ
الْفَضْلُ الْمُبٖينُ

(27.16) ***Süleyman Davud’a vâris oldu ve dedi ki: “Ey insanlar! Bize kuşdili öğretildi ve bize her şeyden verildi. İşte bu gerçekten apaçık bir lütuftur.***

وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ

(27.17) ***Süleyman’ın cinlerden, insanlardan ve kuşlardan orduları toplandı. Onlar sevk ve idare ediliyordu.***

حَتّٰى اِذَا اَتَوْا عَلٰى وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا
اَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا
مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ

(27.18) ***Neticede karınca vadisine geldikleri zaman bir karınca dedi ki: “Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin. Sakın Süleyman ve orduları farkına varmadan sizi ezmesin!***

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ اَوْزِعْنى اَنْ اَشْكُرَ
نِعْمَتَكَ الَّتى اَنْعَمْتَ عَلَىَّ وَعَلٰى وَالِدَىَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضٰيهُ وَاَدْخِلْنى بِرَحْمَتِكَ فى عِبَادِكَ الصَّالِحينَ

(27.19) ***(Süleyman) onun sözünden dolayı tebessüm ederek gülümsedi ve dedi ki: “Rabbim! Bana ve anne-babama lutfettiğin nimetine şükretmemi ve razı olacağın salih amel işlemeyi bana ilham et ve beni rahmetinle salih kullarının arasına kat.”***

28.KASAS: 16-21

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ
قَالَ رَبِّ اِنّى ظَلَمْتُ نَفْسى فَاغْفِرْ لى فَغَفَرَ لَهُ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحيمُ

(28.16) ***(Musa) dedi ki: “Rabbim! Gerçekten ben nefsime zulmettim, beni bağışla.” (Allah da) onu bağışladı. Kuşkusuz O, çok bağışlayıcıdır, pek merhametlidir.***

قَالَ رَبِّ بِمَا اَنْعَمْتَ عَلَىَّ فَلَنْ اَكُونَ ظَهيرًا لِلْمُجْرِمينَ

(28.17) ***Dedi ki: “Rabbim! Bana lutfettiğin nimet hakkı için artık suçlulara asla arka çıkmayacağım.”***

فَاَصْبَحَ فِى الْمَدينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذى اسْتَنْصَرَهُ

بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسٰى اِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُبِينٌ

***(28.18)* Şehirde korku içinde (etrafı) gözetleyerek sabahladı. Bir de ne görsün, dün kendisine yardım ettiği kimse feryat ederek yine kendisinden yardım istiyordu. Musa ona dedi ki: “Kuşkusuz sen, apaçık bir azgınsın.”**

فَلَمَّا اَنْ اَرَادَ اَنْ يَبْطِشَ بِالَّذٖى هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسٰى

اَتُرٖيدُ اَنْ تَقْتُلَنٖى كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْاَمْسِ اِنْ تُرٖيدُ اِلَّا اَنْ

تَكُونَ جَبَّارًا فِى الْاَرْضِ وَمَا تُرٖيدُ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحٖينَ

***(28.19)* İkisinin de düşmanı olan adamı yakalamak isteyince, (adam) dedi ki: “Ey Musa! Dün bir cana kıydığın gibi beni de mi öldürmek istiyorsun? Sen ancak yeryüzünde bir zorba olmak istiyorsun, ıslah edenlerden olmak istemiyorsun.”**

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ اَقْصَا الْمَدٖينَةِ يَسْعٰى قَالَ يَا مُوسٰى اِنَّ الْمَلَاَ

يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ اِنّٖى لَكَ مِنَ النَّاصِحٖينَ

***(28.20)* Şehrin öbür ucundan bir adam koşarak geldi ve dedi ki: “Ey Musa! Gerçekten ileri gelenler seni öldürmek için senin hakkında görüşme yapıyorlar. Hemen çık, hakikaten ben sana nasihat edenlerdenim.”**

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنٖى مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمٖينَ

***(28.21)* Bunun üzerine (Musa) korku içinde, (etrafı) gözetleyerek oradan çıktı. Dedi ki:**

“Rabbim! Beni zalim kavimden kurtar.”

28.KASAS: 22-25

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسٰى رَبّ۪ى اَنْ يَهْدِيَن۪ى سَوَاءَ السَّب۪يلِ

(28.22) ***(Musa) Medyen tarafına yöneldiği vakit dedi ki: “Umulur ki Rabbim beni doğru yola iletir.”***

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ

وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَاَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا

قَالَتَا لَا نَسْق۪ى حَتّٰى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَاَبُونَا شَيْخٌ كَب۪يرٌ

(28.23) ***Medyen suyuna varınca, (suyun) başında (hayvanlarını) sulayan bir grup insan buldu. Onların ötesinde de (hayvanlarını) engelleyen iki kadın gördü. Dedi ki: “Sizin durumunuz nedir?” Dediler ki: “Çobanlar ayrılana kadar biz sulamayız, babamız da yaşlı bir ihtiyardır.”***

فَسَقٰى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰى اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ اِنّ۪ى لِمَا اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَق۪يرٌ

(28.24) ***Bunun üzerine onların yerine (hayvanlarını) suladı,***

sonra gölgeye çekildi ve dedi ki: “Rabbim! Doğrusu bana indireceğin her hayra (nimete)

muhtacım."

فَجَاءَتْهُ اِحْدٰيهُمَا تَمْشى عَلَى اسْتِحْيَاءٍ
قَالَتْ اِنَّ اَبى
يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ اَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا
جَاءَهُ وَقَصَّ
عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ
الْقَوْمِ الظَّالِمينَ

(28.25) ***Derken o iki kadından biri utana utana yürüyerek ona geldi ve dedi ki: "Babam, bizim yerimize sulamanın ücretini ödemek için seni çağırıyor." Ona (Şuayb'a) gelip kendisine hikâyeyi (başından geçeni) anlatınca, (Şuayb) dedi ki: "Korkma, zalim kavimden kurtuldun."***

29.ANKEBUT: 28-30

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ
وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِه اِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الْفَاحِشَةَ
مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِنَ الْعَالَمينَ

(29.28) ***Lût'u da (peygamber gönderdik). Hani kavmine dedi ki: "Gerçekten siz, âlemlerden hiç kimsenin sizden önce yapmadığı bir hayâsızlığı (livatayı) yapıyorsunuz."***

اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبيلَ
وَتَاْتُونَ فى
نَاديكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِه اِلَّا اَنْ
قَالُوا

اَْئتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

(29.29) ***Gerçekten siz, erkeklere yaklaşacak, yol kesecek ve toplantılarınızda edepsizlikler yapacak mısınız?” “Eğer doğrulardan isen Allah’ın azabını bize getir” demelerinden başka kavminin bir cevabı olmadı.***

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِى عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ

(29.30) ***(Lût) dedi ki: “Rabbim! Şu bozguncu kavme karşı bana yardım et.”***

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا اِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوا اِنَّا مُهْلِكُوا اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ

(29.31) ***Elçilerimiz müjde ile İbrahim’e geldiklerinde dediler ki: “Kuşkusuz biz şu memleket halkını helak edicileriz. Çünkü oranın halkı zalim kimselerdir.”***

قَالَ اِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَاَهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

(29.32) ***(İbrahim) dedi ki: “Ama orada Lût var!” dediler ki: “Orada kimin olduğunu biz daha iyi biliriz. Elbette onu ve ailesini kurtaracağız, ancak karısı müstesna, o, geride kalanlardan (helak edileceklerden) olacaktır.”***

35.FATIR: 31-35

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِى اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا

لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

(35.31) ***Sana vahyettiğimiz bu kitap (Kur’an), kendinden önceki (kitap)ları tasdik eden hak (bir kitap)tır. Kuşkusuz Allah, kullarından hakkıyla haberdardır, çok iyi görendir.***

ثُمَّ اَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا
فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ
سَابِقٌ
بِالْخَيْرَاتِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

(35.32) ***Sonra bu kitaba (Kur’an’a), kullarımızdan seçtiğimiz kimseleri vâris yaptık. Onlardan kimisi nefsine zulmeder, içlerinden kimisi orta yolu izler, onlardan kimisi de Allah’ın izniyle hayırlarla öne geçmek için yarışır. işte bu, büyük lütuftur.***

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ
اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

(35.33) ***Adn cennetleri... Oralara girerler, oralarda altın bilezik ve incilerle süslenirler. Oradaki elbiseleri de ipektir.***

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ اِنَّ
رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ

(35.34) ***Ve derler ki: “Bizden tasayı gideren Allah’a hamd olsun. Hakikaten Rabbimiz çok bağışlayandır, çok ihsan edicidir.***

اَلَّذِى اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا
يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ

(35.35) ***O ki, lutfuyla bizi ikamet yurduna***

yerleştirdi. Orada bize yorgunluk dokunmaz ve orada bize bir usanç ilişmez.”

36.YASİN: 1- 83

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يٰسٓ ﴿١﴾ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾

(36.1-3) ***Yâ. Sîn. Hikmetli Kur’an’a andolsun ki, Kuşkusuz sen, gönderilenlerdensin.***

عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾

(36.4-5) ***Dosdoğru bir yol üzerinde. Aziz pek merhametli (Allah’ın) indirmesi olarak.***

لِتُنْذِرَ قَوْماً مَٓا اُنْذِرَ اٰبَٓاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾

(36.6) ***Ataları uyarılmadığı için gaflette olan bir kavmi uyarman için.***

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾

(36.7) ***Andolsun ki, onların çoğunun aleyhinde hüküm hak olmuştur. Artık onlar iman etmezler.***

اِنَّا جَعَلْنَا فٖٓي اَعْنَاقِهِمْ اَغْلَالاً فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٨﴾

(36.8) ***Biz, boyunlarına, çenelerine kadar varan halkalar geçirmişizdir. Bu yüzden onların başları kalkıktır.***

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ سَداًّ وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَداًّ فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾ وَسَوَٓاءٌ

عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
١٠

(36.9-10) ***Önlerinden bir sed, arkalarından da bir sed çektik ve böylece onları her tarafta sardık. Artık onlar görmezler. Onları uyarmışsın, yoksa uyarmamışsın onlara göre birdir,*** iman etmezler.

اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ
بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَاَجْرٍ كَرِيمٍ ١١

(36.11) ***Ancak Zikr’e (Kur’an’a) uyan ve gıyabında/görmeden Rahman’dan korkan kimseyi uyarabilirsin. Öyle ise onu bir bağışlama ve pek değerli bir mükâfatla müjdele!***

اِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا
وَاٰثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ فِي اِمَامٍ
مُبِينٍ ١٢

(36.12) ***Şüphesiz biz ölüleri diriltiriz. Onların önceden gönderdiklerini (hayırlı ve şerli amellerini) ve bıraktıkları eserlerini yazarız. Her şeyi apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfuz’da) saymışızdır.***

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلاً اَصْحَابَ الْقَرْيَةِ اِذْ
جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ١٣

(36.13) ***Onlara o şehir halkını misal ver. Hani onlara elçiler gelmişti.***

اِذْ اَرْسَلْنَا اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا
بِثَالِثٍ فَقَالُوا اِنَّا اِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ١٤

(36.14) ***O zaman onlara iki elçi gönderdik, onları yalanladılar. Bunun üzerine üçüncü bir elçi ile (o iki elçiyi) destekledik. (Elçiler) dediler ki: “Hakikaten biz size gönderilen elçileriz.”***

قَالُوا مَٓا اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَاۙ وَمَٓا اَنْزَلَ
الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍۙ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿
١٥﴾

(36.15) ***(Şehir halkı) dediler ki: “Siz de ancak bizim gibi insansınız. Rahman hiçbir şey indirmemiştir. Siz sadece yalan söylüyorsunuz.”***

﴿قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ اِنَّٓا اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦
﴿وَمَا عَلَيْنَٓا اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧

(36.17) ***(Elçiler) dediler ki: “Rabbimiz biliyor. Gerçekten biz size gönderilmiş elçileriz. Bize düşen apaçık tebliğden başka bir şey değildir.”***

قَالُٓوا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْۚ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا
﴿لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١٨

(36.18) ***Dediler ki: “Kuşkusuz biz, sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık. Eğer vazgeçmezseniz, kesinlikle sizi taşlarız. Ve bizden size mutlaka acı veren bir azab dokunur.”***

قَالُوا طَٓائِرُكُمْ مَعَكُمْۜ اَئِنْ ذُكِّرْتُمْۜ بَلْ اَنْتُمْ

94

قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَٓاءَ مِنْ اَقْصَا
الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعٰى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا
الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾

(36.19-20) ***(Elçiler) dediler ki: "Sizin uğursuzluğunuz beraberinizdedir. (Bu tepkiniz) size öğüt verildiği için mi? Hayır, aslında siz aşırı giden bir kavimsiniz. Şehrin öbür ucundan bir adam koşarak geldi ve dedi ki: "Ey kavmim! Elçilere uyun."***

اِتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْراً وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿
٢١﴾

(36.21) ***Sizden herhangi bir ücret istemeyen kimselere uyun! Onlar, hidâyete ermiş kimselerdir."***

وَمَا لِيَ لَٓا اَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَاِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾

(36.22) ***"Bana ne olmuş ki beni yoktan yaratana ibadet etmeyeyim? O'na döndürüleceksiniz.***

ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِٓ اٰلِهَةً اِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمٰنُ
بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا وَلَا
يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ اِنِّٓي اِذاً لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٤

(36.23-24) ***O'ndan başka ilahlar mı edineyim? Eğer Rahman, bana bir zarar vermek isterse, onların şefaati bana hiçbir şeyle fayda***

sağlamaz ve beni kurtaramazlar.”“O zaman ben, cidden apaçık bir sapıklık içinde olurum.

اِنِّي اٰمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ
ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿
بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ ﴿٢٦
الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

(36.25-27) ***Şüphesiz ben, Rabbinize iman ettim, haydi beni dinleyin!” Denildi ki: “Gir cennete!” Dedi ki: “Ah, keşke kavmim bilseydi! Rabbimin beni bağışladığını ve beni ikram edilenlerden kıldığını.”***

وَمَا اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ
مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا
مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
فَاِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾

(36.28-29) ***Biz onun ardından kavmine gökten herhangi bir ordu indirmedik ve indirecek de değildik. (Onları helak eden) sadece bir sayha (korkunç bir ses) idi! Onlar hemen sönüverdiler (birden yok oluverdiler).***

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ
اِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ
اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ اَنَّهُمْ اِلَيْهِمْ لَا

يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَاِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا
مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾

(36.30-32) ***Yazıklar olsun o kullara! Onlara bir peygamber gelmeyedursun, mutlaka onunla alay etmekte idiler. Kendilerinden önce nice nesilleri helak ettiğimizi görmediler mi? Kuşkusuz onlar, kendilerine dönüp gelmeyecekler. Ancak hepsi toplandığı zaman huzurumuza getirileceklerdir.***

وَاٰيَةٌ لَهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُ اَحْيَيْنَاهَا
وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾

(36.33) ***Ölü toprak onlar için bir âyet/delildir. Ona hayat verdik ve ondan dâne çıkardık. İşte ondan yerler.***

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَاَعْنَابٍ
وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ
ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيهِمْ اَفَلَا يَشْكُرُونَ
﴿٣٥﴾

(36.34-35) ***Orada hurma bahçeleri ve üzüm bağları yarattık ve orada pınarlar fışkırttık. Meyvesinden ve ellerinin yaptığından yesinler diye. Hâlâ şükretmeyecekler mi?***

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ
الْاَرْضُ

وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَاٰيَةٌ لَهُمُ الَّيْلُ

﴿نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧

(36.36-37) ***Yerin bitirdiklerinden, (insanların) kendilerinden ve daha bilmedikleri nice şeylerden bütün çiftleri yaratan (Allah, noksan sıfatlardan) münezzehtir. Gece de, onlar için bir âyet/delildir. Ondan gündüzü sıyırıp çekeriz de, onlar birden karanlıkta kalıverirler.***

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ

﴿حَتّٰى عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩

(36.36-37) ***Güneş, kendisi için belirlenen yerde akar gider. Bu, pek güçlü ve her şeyi hakkıyla bilen Allah’ın takdiridir. Ay’a da birtakım menziller/yörüngeler takdir ettik. Sonunda eski hurma dalı gibi (hilal şekline) döner.***

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ

﴿سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠

(36.40) ***Güneşin aya yetişmesi yaraşmaz (mümkün olmaz). Gece de gündüzün önüne geçmez. Her biri bir yörüngede yüzerler.***

وَاٰيَةٌ لَهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ
الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا
يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ
لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا
وَمَتَاعاً اِلٰى حِينٍ ﴿٤٤﴾

(36.41-44) ***Zürriyetlerini dolu gemide taşımamız da onlara bir âyettir. Ve onlar için onun gibi binecekleri şeyi yaratmamız da. Dilersek onları boğarız da, ne imdatlarına koşan olur, ne de kurtarılırlar. Ancak katımızdan bir rahmet ve bir süreye kadar faydalandırma başkadır.***

وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَمَا
خَلْفَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ
مِنْ
اٰيَاتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾

(36.45-46) ***Onlara: “Önünüzdekinden ve arkanızdakinden sakının, belki merhamet olunursunuz” denildiği zaman (yüz çevirirler). Onlara Rablerinin âyetlerinden bir âyet gelmeyedursun, ancak ondan yüz çevirici kimseler olmuşlardır.***

وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ قَالَ

الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
اٰمَنُوا اَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَٓاءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهُٓ اِنْ
اَنْتُمْ اِلَّا فِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

(36.47-48) ***Onlara: “Allah’ın size rızık olarak verdiği şeyden infak edin” denildiği zaman, inkâr edenler, iman edenlere dediler ki: “Allah’ın dilediğinde yedireceği kimseye biz mi yedireceğiz? Siz, ancak apaçık bir sapıklık içindesiniz.” Ve diyorlar ki: “Eğer doğru iseniz bu tehdit ne zaman?”***

مَا يَنْظُرُونَ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ
يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَٓا اِلٰٓى اَهْلِهِمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾

(36.49-50) ***Onlar ancak çekişip dururlarken, kendilerini yakalayacak bir tek sayhayı (o korkunç çığlığı) bekliyorlar. (işte o zaman) ne bir vasiyette bulunabilirler, ne de ailelerine geri dönebilirler.***

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَاِذَا هُمْ مِنَ الْاَجْدَاثِ
اِلٰى رَبِّهِمْ
يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ

مَرْقَدِنَ
ا هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ
٥٢

(36.51-52) ***Sûr’a üfürülür; o da ne, onlar kabirlerinden çıkıp koşarak Rablerine gidiyorlar! Derler ki: “Eyvah bize! Kim bizi uyuduğumuz yerden (kabrimizden) kaldırdı? işte bu, Rahman’ın va’dettiğidir. Peygamberler doğru söylemişler.”***

اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَاِذَا هُمْ جَمِيعٌ
لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ٥٣ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ
شَيْـًٔا وَلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٥٤

(36.53-54) ***Olan sadece korkunç tek bir sestir. O zaman onlar, huzurumuzda hazır bulundurularak toplanacaklar. O gün kimse, hiç bir şeyle haksızlığa uğramaz. Yapmakta olduğunuzdan başkasıyla cezalandırılmazsınız.***

اِنَّ اَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ
هُمْ ٥٥
وَاَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْاَرَائِكِ مُتَّكِؤُنَ
لَهُمْ فِيهَا ٥٦
فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ ٥٧ سَلَامٌ قَوْلاً
مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ ٥٨

(36.55-58) ***Şüphesiz cennet ehli, o gün (güzel) bir iş içinde eğlenirler. Onlar ve eşleri, gölgeliklerde koltuklara yaslanmışlardır. Onlar için orada meyveler***

vardır. Ve onlara istedikleri her şey vardır. Pek merhametli Rab’den sözlü bir selam (vardır).

وَامْتَازُوا الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ اَلَمْ اَعْهَدْ
اِلَيْكُمْ يَا بَنِيٓ اٰدَمَ اَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ اِنَّهُ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَاَنِ اعْبُدُونِي ﴿ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

(36.59-61) ***Ey suçlular! Bugün siz ayrılın! “Ey Âdemoğulları! Size Şeytana kulluk etmeyin, zira o, size apaçık bir düşmandır” diye ahdetmedim (tavsiye etmedim) mi?***
“Ve bana kulluk edin, doğru yol budur.” (demedim mi)?

وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلاًّ كَثِيراً اَفَلَمْ تَكُونُوا
تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
﴿٦٣﴾ اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤

(36.62-64) ***Hakikaten (şeytan), sizden pek çok nesilleri saptırdı. Hiç mi akledecek olmadınız? İşte bu, tehdit edilmekte olduğunuz cehennemdir!” İnkâr etmekte olduğunuzdan dolayı bugün oraya girin.***

اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰى اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَٓا اَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ
اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَٓاءُ

لَطَمَسْنَا
عَلٰى اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَاَنّٰى
يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾

(36.65-66) ***O gün ağızlarını mühürleriz de, kesbetmiş olduklarını bize elleri söyler ve ayakları da şahidlik yapar. Eğer dileseydik gözlerini büsbütün (kör edip) silerdik de, yola da koşup dururlardı. Ama nasıl görecekler?!***

وَلَوْ نَشَٓاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا
اسْتَطَاعُوا مُضِياًّ وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ
نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ اَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿
٦٨﴾

(36.67-68) ***Eğer isteseydik onları oldukları yerde şeklen değiştirirdik de, artık ne ileri gitmeye ne de geri dönmeye güç yetiremezlerdi. Kime uzun ömür verirsek, onu yaratılışta tersine çeviririz. Hâlâ akıllarını kullanmıyorlar mı?***

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ اِنْ هُوَ اِلَّا
ذِكْرٌ وَقُرْاٰنٌ مُبِينٌ
﴿٦٩﴾ لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَياًّ وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى
الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

(36.69-70) ***Biz ona şiir öğretmedik, hem ona yaraşmaz da! O, sadece bir öğüt ve apaçık bir Kur’an’dır. Ta ki diri olanları uyarsın ve kâfirler aleyhine de (azab) hükmü hak olsun.***

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ اَيْدِينَٓا
اَنْعَاماً فَهُمْ لَهَا
مَالِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ
وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾

(36.71-72) Gerçekten ellerimizin yaptıklarından (kudretimizden) onlar için hayvanlar yarattığımızı ve kendilerinin de onlara sahip olduklarını görmediler mi? Onları kendilerine boyun eğirdik. Onlardan kimisi binekleridir, kimisinden de yiyorlar.

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ اَفَلَا يَشْكُرُونَ
﴿٧٣﴾
وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ
﴿٧٤﴾
لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ
مُحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾

(36.73-75) Onlarda kendilerine birçok faydalar ve içecekler vardır. Hâlâ şükretmiyorlar mı? Belki kendilerine yardımı dokunur diye Allah'tan başka ilahlar edindiler. Onlara yardım etmeye güçleri yetmez, fakat kendileri onlar için hazırlanmış askerlerdir.

فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا
يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ اَوَلَمْ
يَرَ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ

خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾

(36.76-77) ***O halde onların sözleri seni üzmesin. Şüphesiz biz gizlediklerini de, açığa vurduklarını da biliyoruz.***
insan, kendisini bir nutfeden yarattığımızı görmedi mi? Bir de bakarsın ki apaçık bir düşman kesilmiş.

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلاً وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْـيِ
الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّـذٖي
اَنْشَاَهَا اَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

(36.78-79) ***Kendi yaratılışını unuttu da bize misal getirdi ve dedi ki: “Çürümüş kemikleri kim diriltecek?” De ki: “Onları ilk defa meydana getirmiş olan zat onları diriltecek. O, her türlü yaratmayı hakkıyla bilendir.”***

اَلَّذٖي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَاراً
فَاِذَٓا اَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾ اَوَلَيْسَ الَّذٖي
خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِقَادِرٍ عَلٰٓى اَنْ
يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلٰى وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾

(36.80-81) ***O (Allah) ki, yeşil ağaçtan size ateş meydana getirdi de, nitekim siz ondan (ateş) yakıyorsunuz. Gökleri ve yeri yaratan (Allah), onların benzerini yaratmaya kâdir değil midir? Evet, (elbette kâdirdir). O, pekâlâ yaratandır, hakkıyla***

bilendir.

اِنَّـمَٓا اَمْرُهُٓ اِذَٓا اَرَادَ شَيْـٔاً اَنْ يَقُولَ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ
مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

(36.82-83) ***Bir şeyin olmasını istediği zaman O’nun emri sadece ona “Ol!” demesidir, o da hemen oluverir. Her şeyin mülkü elinde bulunan (Allah, eksik sıfatlardan) münezzehtir. Yalnız O’na döndürüleceksiniz.***

37.SAFFAT: 99-105

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

وَقَالَ اِنّٖى ذَاهِبٌ اِلٰى رَبّٖى سَيَهْدٖينِ

(37.99) ***(İbrahim) dedi ki: “Kuşkusuz ben Rabbime gidiyorum. Bana doğru yolu gösterecektir.***

رَبِّ هَبْ لٖى مِنَ الصَّالِحٖينَ

(37.100) ***Rabbim! Bana salihlerden (bir evlat) ihsan et.”***

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلٖيمٍ

(37.101) ***Ona yumuşak huylu bir oğlan müjdeledik.***

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْىَ قَالَ يَا بُنَىَّ اِنّٖى اَرٰى فِى

الْمَنَامِ اَنّٖى اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرٰى قَالَ يَا اَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنٖى اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصَّابِرٖينَ

(37.102) ***Onunla birlikte yürüyebilecek çağa erişince, dedi ki: “Oğulcuğum! Hakikaten ben uykuda seni boğazladığımı görüyorum, bir bak (düşün), görüşün nedir? Dedi ki: “Babacığım! Emrolunduğun şeyi yap, inşallah beni sabredenlerden bulacaksın.***

فَلَمَّا اَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبٖينِ

(37.103) ***Her ikisi de teslimiyet gösterince, onu alnı üzerine yatırdı.***

وَنَادَيْنَاهُ اَنْ يَا اِبْرٰهٖيمُ

(37.104) ***Biz kendisine: “Ey ibrahim!” diye seslendik.***

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنٖينَ

(37.105) ***Gerçekten o rüyaya sadakat gösterdin. Cidden biz, iyilik yapanları işte böyle mükâfatlandırırız.”***

37.SAFFAT: 171-182

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلٖينَ

(37.171) ***Hakikaten peygamber kullarımız hakkında, önceden sözümüz geçti:***

اِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ

(37.172) ***Elbet onlar zafere ulaşacaklardır.***

وَاِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ

(37.173) ***Kuşkusuz ordumuz, galip gelecektir.***

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حينٍ

(37.174) ***Öyle ise bir süreye kadar onlardan yüz çevir.***

وَاَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

(37.175) ***Onları gözle! Onlar da ileride göreceklerdir.***

اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

(37.176) ***Azabımızı acele mi istiyorlar?***

فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ

(37.177) ***(O azab) onların yurtlarına indiğinde, o uyarılanların sabahı ne kötüdür!***

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حينٍ

(37.178) ***Bir süreye kadar onlardan yüz çevir.***

وَاَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

(37.179) ***(Onları) gözle! ileride göreceklerdir.***

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ

(37.180) ***“İzzet sahibi Rabbin, onların nitelemelerinden münezzehtir.***

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلينَ

(37.181) ***Ve selam, peygamberler üzerine olsun.***

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمينَ

(37.182) ***Hamd, âlemlerin Rabbi Allah’a mahsustur.”***

38.SAD: 35-40

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ

قَالَ رَبِّ اغْفِرْلى وَهَبْلى مُلْكًا لَا يَنْبَغى

لِاَحَدٍ مِنْ بَعْدٖىۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ

(38.35) ***Dedi ki: “Rabbim! Beni bağışla ve bana, benden sonra kimsenin ulaşamayacağı bir mülk bahşet! Şüphesiz daima lütufkâr olan sensin.”***

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرّٖيحَ تَجْرٖى بِاَمْرِهٖ رُخَاءً حَيْثُ اَصَابَ

(38.36) ***Bunun üzerine rüzgârı ona musahhar kıldık. Onun emriyle istediği yere yumuşak bir şekilde akıp gidiyordu.***

وَالشَّيَاطٖينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ

(38.37) ***Her bina kuran ve dalgıçlık yapan cinleri de!***

وَاٰخَرٖينَ مُقَرَّنٖينَ فِى الْاَصْفَادِ

(38.38) ***Ve zincirlere vurulmuş diğerlerini de...***

هٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

(38.39) ***Bu bizim lutfumuzdur, dilediğine ver, veya dilediğine verme, hesapsızdır (dedik).***

وَاِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ

(38.40) ***Kuşkusuz ona katımızda, bir yakınlık ve güzel bir gelecek vardır.***

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا اَيُّوبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهُ اَنّٖى مَسَّنِىَ

الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ

(38.41) ***Kulumuz Eyyûb’u da an! Hani Rabbine: “Gerçekten şeytan bana, bir yorgunluk (sıkıntı) ve azab (acı) dokundurdu” diye seslenmişti.”***

39.ZÜMER: 44-47

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ لِلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَم۪يعًا لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

(39.44) ***De ki: “Şefaat tamamen Allah’a aittir. Göklerin ve yerin mülkü O’nundur. Sonra O’na döndürüleceksiniz.”***

وَاِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَاَزَّتْ قُلُوبُ الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ وَاِذَا ذُكِرَ الَّذ۪ينَ مِنْ دُونِه۪ٓ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

(39.45) ***Allah bir olarak anıldığı zaman ahirete inanmayanların kalpleri daralır! Ama O’ndan başkaları anıldığı vakit ise onlar hemen sevinirler.***

قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ ف۪ي مَا كَانُوا ف۪يهِ يَخْتَلِفُونَ

(39.46) ***De ki: “Ey gökleri ve yeri yaratan, görünmeyeni ve görüneni bilen Allah’ım!***

Hakkında ihtilaf etmekte oldukları şeyle ilgili, kullarının arasında ancak sen hüküm verirsin."

وَلَوْ اَنَّ لِلَّذ۪ينَ ظَلَمُوا مَا فِى الْاَرْضِ جَم۪يعًا وَمِثْلَهُ
مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِه۪ مِنْ سُٓوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ

(39.47) ***Eğer yeryüzündekilerin hepsi ve onunla beraber bir misli daha, gerçekten zalimlerin olsa, kıyâmet günü o azabın fenalığından elbette onu feda ederlerdi. Hiç hesaba katmadıkları şeyler Allah’tan onların karşılarına çıkmıştır.***

39.ZÜMER: 73-75

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
ق۪يلَ ادْخُلُٓوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا
فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّر۪ينَ

(39.73) ***Denilir ki: "İçinde ebedi kalacağınız cehennem kapılarından girin. Büyüklük taslayanların yeri ne kötüdür!"***

وَس۪يقَ الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا
حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُ۫هَا وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا
خَالِد۪ينَ

(39.73) ***Rablerinden sakınanlar da bölük***

bölük cennete sevk edilmişlerdir. Neticede oraya vardıkları vakit kapıları açılır ve oranın bekçileri onlara derler ki: “Selam size, tertemiz oldunuz! Artık ebedi kalıcılar olarak oraya girin.”

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ى صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَاَوْرَثَنَا الْاَرْضَ
نَتَبَوَّاُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِل۪ينَ

(39.74) ***Ve derler ki: “Bize va’dini doğru çıkaran ve bizi bu yere (cennete) vâris kılan Allah’a hamd olsun. Cennette istediğimiz yerde otururuz.”Artık (salih) amel işleyenlerin mükâfatı ne güzeldir!***

وَتَرَى الْمَلٰئِكَةَ حَٓافّ۪ينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِىَ بَيْنَهُمْ
بِالْحَقِّ وَق۪يلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ

(39.75) ***Melekleri de arşın etrafını kuşatarak, Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini görürsün. Artık aralarında hak ile hüküm verilmiş ve “Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur” denilmiştir.***

40.MÜMİN: 7-10

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلَّذ۪ينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ

وَيُؤْمِنُونَ بِهٖ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا رَبَّنَا
وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ
لِلَّذ۪ينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَب۪يلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ
الْجَح۪يمِ

***(40.7)* Arş’ı taşıyanlar ve etrafındakiler (melekler), Rablerini hamd ile tesbih ederler, O’na iman ederler, Mü’minlere mağfiret dilerler: “Rabbimiz! Rahmet ve ilimce her şeyi kuşattın. Tevbe edenleri ve yoluna uyanları bağışla ve onları cehennem azabından koru” (derler).**

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّت۪ي وَعَدْتَهُمْ
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ
اٰبَائِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَز۪يزُ
الْحَك۪يمُ

***(40.8)* Rabbimiz! Onları ve onların babaları, eşleri ve soylarından salih olanları, kendilerine va’dettiğin Adn cennetlerine koy. Şüphesiz sen, üstün/mutlak galipsin, hikmet sahibisin.**

وَقِهِمُ السَّيِّـَٔاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّـَٔاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ

***(40.9)* Ve onları kötülüklerden koru! Sen o gün kimi kötülüklerden korumuşsan, gerçekten ona merhamet etmişsin. İşte bu en büyük kurtuluştur.**

اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللّٰهِ اَكْبَرُ
مِنْ

مَقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ

(40.10) Şüphesiz küfredenlere şöyle seslenilir: “Elbette Allah’ın gazabı, sizin kendi nefislerinize olan kızgınlığınızdan daha büyüktür. Hani siz imana çağrılıyordunuz da inkar ediyordunuz.”

43.ZUHRUF: 11-14

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذ۪ى نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَاَنْشَرْنَا بِه۪ بَلْدَةً مَيْتًا كَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ

(43.11) O (Allah) ki, gökten bir ölçü ile su indirdi. Onunla ölü bir memlekete hayat verdik. Siz de (kabirlerinizden) böyle çıkarılacaksınız.

وَالَّذ۪ى خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ

(43.12) O ki, bütün çiftleri yarattı. Size gemilerden ve hayvanlardan, bineceklerinizi var etti.

لِتَسْتَوُا عَلٰى ظُهُورِه۪ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذ۪ى سَخَّرَ لَنَا هٰذَا

وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ

(43.13) ***Sırtlarına binmeniz, sonra üzerine bindiğiniz zaman da, Rabbinizin nimetini zikretmeniz ve: "Bunu bizim emrimize vereni takdis ederiz, yoksa biz bunu (hizmetimize) yanaştıracak değildik. demeniz için.***

وَاِنَّا اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ

(43.14) ***Ve şüphesiz biz, Rabbimize dönenleriz."***

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ

(43.15) ***Onlar ise, kullarından O'na bir parça isnad ettiler. Gerçekten insan apaçık bir nankördür.***

46.AHKAF: 13-16

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

(46.13) ***Şüphesiz "Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra da dosdoğru olanlar var ya, onlara korku yoktur ve onlar üzülecek de değiller.***

اُولٰئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

(46.14) ***İşte onlar cennet ehlidirler. Yapmış olduklarına karşılık o r a d a ebedi kalacaklardır.***

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ اِحْسَانًا حَمَلَتْهُ اُمُّهُ كُرْهًا
وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلٰثُونَ شَهْرًا حَتّٰى
اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَبَلَغَ اَرْبَع۪ينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ اَوْزِعْن۪ى
اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّت۪ى اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ
وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰيهُ وَاَصْلِحْ ل۪ى ف۪ى ذُرِّيَّت۪ى
اِنّ۪ى تُبْتُ اِلَيْكَ وَاِنّ۪ى مِنَ الْمُسْلِم۪ينَ

(46.15) ***Biz insana, ana babasına iyi davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlükle taşıdı ve onu güçlükle doğurdu. Onun taşınması ve sütten kesilmesi otuz aydır. Nihâyet olgunluğuna erişip kırk yaşına varınca dedi ki: “Rabbim! Bana ve anne babama verdiğin nimetine şükretmemi ve razı olacağın salih bir amel işlememi bana ilham et. Benim için soyuma da salahı ver. Hakikaten ben tevbe edip sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlardanım.”***

اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا
وَنَتَجَاوَزُ عَنْ
سَيِّـَٔاتِهِمْ ف۪ٓى اَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ
الَّذ۪ى كَانُوا يُوعَدُونَ

(46.16) ***İşte bunlar, kendilerinden yaptıklarının en güzelini kabul edeceğimiz, kötülüklerinden geçeceğimiz kimseler olup cennet ashabı içerisindedirler. (Bu), va’dedilmekte oldukları dosdoğru bir sözdür.***

48.FETİH: 27-29

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ
الْحَرَامَ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ اٰمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُؤُسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا
تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذٰلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا

(48.Fetih:27) “Andolsun ki Allah, Resûlünün rüyasını hak olarak doğruladı. Eğer Allah dilerse, Mescid-i Haram’a güven içinde, başlarınızı tıraş etmiş ve kısaltmış olarak, korkmadan gireceksiniz. (Allah) sizin bilmediğinizi bildi. Bundan önce de (size) pek yakın bir fetih verdi.”

هُوَ الَّذِى اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا

(48.Fetih:28) “O ki, bütün dinlerden üstün kılmak için peygamberini hidâyetle ve hak olan din ile gönderdi. Şahid olarak Allah yeter.”

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ اَشِدَّاءُ عَلَى
الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرٰيهُمْ
رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا
سِيمَاهُمْ فِى وُجُوهِهِمْ مِنْ
اَثَرِ السُّجُودِ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِى التَّوْرٰيةِ وَمَثَلُهُمْ فِى
الْاِنْجِيلِ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْئَهُ فَاٰزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ
فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ
الْكُفَّارَ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَاَجْرًا عَظِيمًا

(48.Fetih:29) “Muhammed Allah’ın Resûlüdür. Onunla beraber olanlar, kâfirlere karşı çok çetindirler, kendi aralarında ise pek

merhametlidirler. Onların, rükuʹ ve secde ederek Allah'ın lutuf ve rızasını aradıklarını görürsün. «Onların nişanları, yüzlerindeki secde izidir. Bu, Tevrat’taki vasıflarıdır. İncil’deki vasıfları ise bir ekin gibidir: Filizini çıkarmış, derken onu güçlendirmiş, ardından kalınlaşmış, sonra da gövdesi üzerine dikilmiştir. (Bu durum) ziraatçıları da hayrette bırakır (onları sevindirir). (Bu misal) onunla kâfirleri öfkelendirmek içindir. Allah, onlardan, iman edip salih ameller işleyenlere bir mağfiret ve büyük bir ecir va’detmiştir.”

54.KAMER: 7-10

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ

(54.7) ***Onlar Gözleri korku içinde, yayılmış çekirge sürüsü gibi kabirlerinden çıkarlar.***

مُهْطِع۪ينَ اِلَى الدَّاعِۜ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ

(54.8) ***Davetçiye doğru koşarlar. Kâfirler derler ki: “Bu, çok çetin bir gündür!”***

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ

(54.9) ***Onlardan önce Nuh kavmi de yalanladı. Böylece kulumuzu yalanladılar ve dediler ki: “(Bu,) bir delidir” ve engellendi.***

فَدَعَا رَبَّهُ اَنّ۪ى مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ

(54.10) ***Bunun üzerine Rabbine: “Hakikaten ben yenik düştüm, artık sen yardım et!” diye***

duâ etti.

فَفَتَحْنَا اَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ

(54.11) ***Derhal kesintisiz, bol bir su ile göğün kapılarını açtık.***

وَفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلٰى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ

(54.12) ***Yerden de kaynaklar fışkırttık. (Her iki) su gerçekten takdir edilmiş bir buyruk üzerine birleşti.***

وَحَمَلْنَاهُ عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ
تَجْرى بِاَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ

(54.13.14) ***Ve onu da tahtalar ve çivilerle (yapılmış gemi) üzerinde taşıdık. (Gemi) gözlerimiz önünde akıp gidiyordu. İnkâr edilmiş olan (Nuh)’a bir mükâfat olarak.***

59.HAŞİR: 8-10

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ اُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ اُولٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

(59.8) ***(O ganimet malları aynı şekilde) yurtlarından ve mallarından çıkarılmış olan, Allah’tan bir lütuf ve hoşnutluk arayıp dileyen, Allah’a ve Resûlüne yardım eden fakir Muhacirler içindir. İşte sadıklar bunlardır.***

وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ وَالْاِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ
مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فى صُدُورِهِمْ حَاجَةً
مِمَّا اُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ
خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

(59.9) Ve onlardan önce o yurdu (Medine’yi) mesken edinmiş ve imanı (gönüllerine yerleştirmiş) kimseler, kendilerine hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinden bir rahatsızlık duymazlar. Kendilerinin ihtiyacı olsa bile (kardeşlerini) kendi nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden korunmuşsa, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

وَالَّذِينَ جَاؤُ مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
وَلِاِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْاِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فى
قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا رَبَّنَا اِنَّكَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ

(59.10) Onlardan sonra gelenler derler ki: ***“Rabbimiz! Bizi ve imanda bizi geçen kardeşlerimizi bağışla ve inananlara karşı***

kalplerimizde kin bırakma. Rabbimiz! Kuşkusuz sen çok şefkatli, pek merhametlisin.”

59.HAŞİR: 20-24

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

لَا يَسْتَو۪ٓى اَصْحَابُ النَّارِ وَاَصْحَابُ الْجَنَّةِ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَٓائِزُونَ

(59.20) *Cehennem ehliyle cennet ehli bir olmaz. Cennet ehli, kurtuluşa erenlerdir.*

لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ لَرَاَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

(59.21) *Eğer bu Kur’an’ı bir dağa indirseydik, hakikaten onu Allah korkusundan baş eğmiş ve parça parça olmuş görürdün. İşte biz, belki düşünürler diye insanlara bu misalleri veriyoruz.*

هُوَ اللّٰهُ الَّذ۪ى لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّح۪يمُ

(59.22) *“O Allah ki, O’ndan başka ilah yoktur. Görüneni ve görünmeyeni bilendir. O Rahman’dır, Rahim’dir."*

هُوَ اللّٰهُ الَّذ۪ى لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اَلْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَز۪يزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

(59.23) *O Allah ki, O’ndan başka ilah yoktur.*

O, mülkün sahibidir, Mukaddes’tir, esenlik verendir, güven verendir, koruyup gözetendir, Aziz’dir, istediğini zorla yaptırandır, çok uludur. Allah, onların ortak koşmalarından münezzehtir.

هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

(59.24) ***O Allah ki, yaratandır, yoktan var edendir, suret verendir. En güzel isimler O’nundur. Göklerdekiler ve yerdekiler O’nu tesbih ederler. O, üstün/mutlak galiptir, hikmet sahibidir.”***

60.MÜMTEHİNE: 3-6

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ وَلَا اَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

(60.3) ***Yakınlarınız ve çocuklarınız kıyâmet günü size hiçbir yarar sağlayamazlar. (Allah) sizin aranızı ayırır. Allah yapmakta olduklarınızı hakkıyla görendir.***

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِى اِبْرٰهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ اِذْ قَالُوا
لِقَوْمِهِمْ اِنَّا بُرَءٰٓؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ كَفَرْنَا
بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ اَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوا

بِاللّٰهِ وَحْدَهُ اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰهٖيمَ لِاَبٖيهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ
لَكَ وَمَا اَمْلِكُ لَكَ
مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَیْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَاِلَيْكَ
اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَصٖيرُ

(60.4) ***Gerçekten İbrahim ve beraberindekilerde size güzel bir örnek vardır. Hani kavimlerine dediler ki: “Biz, sizden ve Allah’tan başka taptıklarınızdan uzağız! Biz, sizi tanımayıp inkâr ettik. Siz, bir tek olan Allah’a iman edinceye kadar sizinle bizim aramızda ebedi olarak düşmanlık ve kin belirmiştir.” Ancak İbrahim’in babasına: “senin için mağfiret dileyeceğim, ama Allah’tan sana (gelecek) bir şeyi (savmaya) gücüm yetmez” demesi hariç. “Rabbimiz! Sana dayandık, sana yöneldik, dönüş de ancak sanadır.”***

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذٖينَ كَفَرُوا
وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ

(60.5) ***“Rabbimiz! Bizi inkâr edenler için bir deneme konusu kılma! Rabbimiz! Bizi bağışla. Şüphesiz sen, üstün/mutlak galipsin, hikmet sahibisin.”***

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فٖيهِمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ
يَرْجُوا اللّٰهَ
وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ
الْغَنِیُّ الْحَمٖيدُ

(60.6) ***And olsun, onlarda sizin için, Allah’ı ve ahiret gününü umut eden kimseler için güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirirse şüphesiz Allah, pek zengindir, hamda layık olandır.***

63.MÜNAFİKUN: 8-11

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا اِلَى الْمَدينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِه وَلِلْمُؤْمِنينَ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقينَ لَا يَعْلَمُونَ

(63.8) ***(Münafıklar) diyorlar ki: “Medine’ye dönersek, en aziz olanlar, en zelil olanları elbette oradan çıkaracaktır.” Oysa izzet Allah’ın, Resûlünün ve Mü’minlerindir. Ancak münafıklar bilmiyorlar.***

يَا اَيُّهَا الَّذينَ اٰمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَا اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

(63.9) ***Ey iman edenler! Mallarınız ve çocuklarınız sizi Allah’ı zikretmekten oyalayıp alıkoymasın. Kim bunu yaparsa, işte onlar hüsrana uğrayan kimselerdir.***

وَاَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِىَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا اَخَّرْتَنى اِلٰى اَجَلٍ قَريبٍ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِنَ الصَّالِحينَ

(63.10) ***Birinize ölüm gelip de: “Rabbim! Beni yakın bir süreye kadar geciktirsen de sadaka verip iyilerden olsam!” demezden önce size verdiğimiz rızıktan infak edin.***

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَاءَ

124

اَجَلُهَا وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

(63.11) ***Allah, eceli geldiği zaman hiçbir nefsi asla ertelemez. Allah, yapmakta olduklarınızdan hakkıyla haberdardır.***

66.TAHRİM: 6-9

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا قُوا اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيكُمْ نَارًا

وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰئِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ

لَا يَعْصُونَ اللّٰهَ مَا اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

(66.6) ***Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. Onun başında çok sert ve pek güçlü melekler vardır. Allah onlara neyi emretmişse karşı gelmezler ve emredildiklerini yerine getirirler.***

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَاكُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

(66.7) ***Ey küfre sapmış olanlar! Bugün özür dilemeyin. Siz ancak yapmakta olduklarınızla cezalandırılıyorsunuz.***

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا تُوبُوا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ

وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ يَوْمَ

لَا يُخْزِى اللّٰهُ النَّبِىَّ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ

(66.8) Ey iman edenler! Allah’a kesin bir tevbe ile tevbe edin. Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar. O gün Allah, Peygamber’i ve beraberindeki inananları utandırmayacaktır. Nurları önlerinde ve sağlarında gider. Derler ki: “Rabbimiz! Nurumuzu tamamla ve bizi bağışla! Şüphesiz Sen her şeye kadirsin.”

يَا اَيُّهَا النَّبِىُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

(66.9) Ey Peygamber! Kâfirlere ve münafıklara karşı cihad et ve onlara karşı sert davran! Onların barınma yeri cehennemdir. O, ne kötü bir dönüş yeridir!

66.TAHRİM: 10-14

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَاَتَ نُوحٍ وَامْرَاَتَ لُوطٍ
كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ
يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ

(66.10) ***Allah, küfredenler için Nuh’un karısıyla Lût’un karısını misal olarak verdi. Bu ikisi de kullarımızdan iki salih kulumuzun (nikâhları) altında idiler. Ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı onlar (kocaları), Allah’tan gelen hiçbir şeyi (azab-ı ilahiyi) onlardan savamadı. Onlara denildi ki: “Ateşe girenlerle beraber siz de girin!”***

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا امْرَاَتَ
فِرْعَوْنَ اِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لى عِنْدَكَ بَيْتًا
فِى الْجَنَّةِ
وَنَجِّنى مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِه وَنَجِّنى مِنَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

(66.11) ***Allah, inananlar için de Firavun’un karısını misal verdi. Hani demişti ki: “Rabbim! Bana katında cennette bir ev yap, beni Firavun’dan ve onun (çirkin) işinden kurtar ve beni zalimler topluluğundan da kurtar!”***

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرٰنَ الَّتى اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا
فَنَفَخْنَا فيهِ مِنْ
رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتُبِه وَكَانَتْ
مِنَ الْقَانِتِينَ

(66.12) ***İffetini koruyan İmran kızı Meryem’i***

de (misal verdi). Derken biz ona kendi ruhumuzdan üfledik. (Meryem) Rabbinin sözlerini ve kitaplarını tasdik etti. O, gönülden itaat edenlerden idi.

67.MÜLK: 1-30

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذٖى بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ اَلَّذٖى خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزٖيزُ الْغَفُورُ

(67.1-2) *Mülk elinde olan (Allah) ne yücedir! O, her şeye güç yetirendir. O, hanginiz daha iyi amel edecek diye sizi imtihan etmek için ölümü ve hayatı yaratandır. O, Aziz’dir, çok bağışlayandır.*

اَلَّذٖى خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرٰى فٖى خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُورٍ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسٖيرٌ

(67.3-4) *O (Allah) ki, yedi göğü birbirine uygun (tabakalar halinde) yaratmıştır. Rahman’ın yaratmasında bir uygunsuzluk göremezsin. Gözünü çevir, hiçbir çatlaklık görebiliyor musun? Sonra gözünü tekrar*

tekrar çevir, göz yorgun ve bitkin olarak sana dönecektir.

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا
رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
السَّعِيرِ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ اِذَا اُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا
شَهِيقًا وَهِىَ تَفُورُ

(67.5-7) ***Andolsun biz, (dünya’ya) en yakın göğü kandillerle süsledik. Biz bunları (yıldızları) şeytanlar için atış taneleri yaptık. Ve onlara alevli ateş azabını hazırladık.***
Rablerini inkâr edenler için cehennem azabı vardır. O ne kötü dönüş yeridir!
Oraya atıldıkları zaman, onun kaynarken çıkardığı uğultuyu işitirler.

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا اُلْقِىَ فيهَا فَوْجٌ
سَاَلَهُمْ
خَزَنَتُهَا اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَذِيرٌ قَالُوا بَلٰى قَدْ جَاءَنَا
نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا
وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَىْءٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فى
ضَلَالٍ كَبِيرٍ

(67.8-9) ***(Cehennem) öfkesinden neredeyse çatlayacak, içine her bir topluluk atıldığında, oranın bekçileri onlara: “Size bir korkutucu gelmedi mi?” diye sorarlar.***
Derler ki: “Evet, gerçekten bize uyarıcı geldi, ama yalanladık ve: “Allah bir şey indirmemiştir, siz ancak büyük Bir

Sapıklıktasınız” Dedik.”

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِى اَصْحَابِ السَّعِيرِ

فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِاَصْحَابِ السَّعِيرِ

اِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ كَبِيرٌ

(67.10-12) ***Ve derler ki: “Eğer dinlemiş olsaydık veya akletseydik alevli ateşin halkı içinde olmazdık.”Böylece günahlarını itiraf ettiler! Alevli ateşin halkı için (Allah’ın rahmeti) uzak olsun! Şüphesiz görmediği halde Rablerinden korkanlar için bir mağfiret ve büyük bir mükâfat vardır.***

وَاَسِرُّوا قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوا بِهِ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

اَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

(67.13-14) ***Sözünüzü gizleyin, ya da, açığa vurun (değişmez). Şüphesiz O, sinelerde olanı bilendir. Yaratan, hiç bilmez olur mu? O, her şeyin en inceliklerini ve ayrıntılarını bilendir, her şeyden haberdardır.***

هُوَ الَّذِى جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِى مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَاِلَيْهِ النُّشُورُ

(67.15) ***Size yeri boynu eğik kılan O’dur. Haydi onun omuzlarında yürüyün ve O’nun rızkından***

yiyin. Dönüş yalnız O’nadır.

ءَاَمِنْتُمْ مَنْ فِى السَّمَاءِ اَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ
الْاَرْضَ فَاِذَا هِىَ تَمُورُ

(67.16) ***Göktekinin sizi yere batırmayacağından emin misiniz? O zaman o (yer) sarsıldıkça sarsılır.***

اَمْ اَمِنْتُمْ مَنْ فِى السَّمَاءِ اَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ وَلَقَدْ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

(67.17-18) ***Yoksa göktekinin, üzerinize taş yağdıran (bir fırtına) göndermeyeceğinden emin misiniz? O zaman uyarım nasılmış öğreneceksiniz. Hakikaten onlardan öncekiler de yalanladı. Ama beni inkar nasıl oldu?***

اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ
مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا الرَّحْمٰنُ اِنَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ بَصِيرٌ

(67.19) ***Onlar, üstlerinde kanatlarını açıp kapayarak uçan sürü sürü kuşları görmediler mi? Onları Rahman’dan başkası tutmuyor. Şüphesiz O, her şeyi hakkıyla görendir.***

اَمَّنْ هٰذَا الَّذِى هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ
دُونِ الرَّحْمٰنِ

...نِ الْكَافِرُونَ اِلَّا فى غُرُورٍ اَمَّنْ هٰذَا الَّذٖى
يَرْزُقُكُمْ اِنْ
اَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فى عُتُوٍّ وَنُفُورٍ
اَفَمَنْ يَمْشٖى مُكِبًّا
عَلٰى وَجْهِهٖ اَهْدٰى اَمَّنْ يَمْشٖى سَوِيًّا عَلٰى
صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ

***(67.20-22)** Rahman’dan başka size yardım edecek kimmiş, sizin şu ordunuz mu? Kâfirler sadece bir gurur/bir aldanış içindedirler. Eğer (Allah) rızkını keserse, size rızkınızı verecek kimdir? Hayır, onlar, azgınlıkta ve nefrette direttiler. Peki yüzüstü sürünerek yürüyen kimse mi daha doğru yoldadır, yoksa dosdoğru yolda düzgün yürüyen kimse mi?*

قُلْ هُوَ الَّذٖى اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَ قَلٖيلًا
مَا تَشْكُرُونَ قُلْ هُوَ الَّذٖى ذَرَاَكُمْ فِى الْاَرْضِ
وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

***(67.23-24)** De ki: “O sizi yarattı, size işitme duyusu/kulak, gözler ve gönüller verdi. Ne de az şükrediyorsunuz!” De ki: “Yeryüzünde sizi çoğaltıp yayan O’dur. Ancak O’nun huzurunda toplanılacaksınız.”*

وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاِنَّمَا اَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ

(67.25-26) ***Diyorlar ki: “Eğer doğru sözlüler iseniz, bu va’d (azab) ne zaman?” De ki: “O bilgi ancak Allah katındadır. Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım.***

فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هٰذَا
الَّذِى كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِىَ اللّٰهُ وَمَنْ
مَعِىَ اَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ

(67.27-28) ***Ama onu (azabı) yakında gördükleri zaman, küfre sapanların yüzleri kararır. Ve: “işte bu, kendisini istemekte olduğunuz (azab)tır” denilir. De ki: “Ne dersiniz? Eğer Allah beni ve benimle beraber olan (Mü’min)leri helak etse ya da bize rahmet etse, artık kâfirleri elim azabdan kim kurtaracaktır?”***

قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ اٰمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا
فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ قُلْ
اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَاْتِيكُمْ
بِمَاءٍ مَعِينٍ

***(67.29-30)* De ki: "O, Rahman'dır. Biz O'na iman ettik ve O'na tevekkül ettik." Kimin apaçık bir sapıklıkta olduğunu yakında bileceksiniz. De ki: "Ne dersiniz? Eğer suyunuz çekilmiş olsa, kim size kaynak su getirir?"**

71.NUH: 21-28

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قَالَ نُوحٌ رَبِّ اِنَّهُمْ عَصَوْن۪ي وَاتَّبَعُوا
مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ اِلَّا خَسَارًا

***(71.21)* Nuh dedi ki: "Rabbim! Gerçekten onlar bana isyan ettiler. Malı ve çocuğu kendisine hüsrandan başka bir şeyi artırmayan kimseye uydular.**

وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا

***(71.22)* Büyük tuzak kurdular."**

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ اٰلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا
وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا

***(71.23)* Ve dediler ki: "Sakın ilahlarınızı bırakmayın. Sakın Vedd'i, Suvâ'ı, Yeğus'u, Yeûk'u ve Nesr'i bırakmayın."**

وَقَدْ اَضَلُّوا كَث۪يرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِم۪ينَ اِلَّا ضَلَالًا

***(71.24)* Gerçekten onlar çoğunu saptırdılar. Sen de o zalimlere sapıklıktan başka bir şey artırma.**

مِمَّا خَط۪يـَٔاتِهِمْ اُغْرِقُوا فَاُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَنْصَارًا

***(71.25)* Hatalarından dolayı boğuldular, sonra ateşe sokuldular. Kendileri için Allah'tan başka yardımcılar da bulamadılar.**

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْاَرْضِ مِنَ
الْكَافِر۪ينَ دَيَّارًا

(71.26) ***Nuh dedi ki: “Rabbim! Yeryüzünde kâfirlerden kimseyi bırakma!”***

اِنَّكَ اِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا اِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا

(71.27) ***Sen eğer onları bırakırsan, kullarını saptırırlar ve facir kâfirden başka doğurmazlar.***

رَبِّ اغْفِرْ لى وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِىَ مُؤْمِنًا

وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ اِلَّا تَبَارًا

(71.28) ***“Rabbim! Beni, ana babamı, inanarak evime gireni, inanan erkekleri ve inanan kadınları bağışla. Zalimlere helaktan başka artırma.”***

72.CİN: 18-23

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَاَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا

(72.18) ***Şüphesiz mescidler Allah’ındır. O halde Allah’la beraber kimseye yalvarmayın.***

وَاَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا

(72.19) ***Ki O, Allah’ın kulu (Muhammed) O’na ibadet etmeye kalktığında, onlar neredeyse üzerine üşüşüp keçe gibi oluyorlardı.***

قُلْ اِنَّمَا اَدْعُوا رَبِّى وَلَا اُشْرِكُ بِهِ اَحَدًا

(72.20) ***De ki: “Ben ancak Rabbime yalvarırım, O’na kimseyi ortak koşmam.”***

قُلْ اِنّى لَا اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

(72.21) *De ki: “Ben size zarar ve fayda sağlayamam.”*

قُلْ اِنّى لَنْ يُجيرَنى مِنَ اللّٰهِ
اَحَدٌ وَلَنْ اَجِدَ مِنْ دُونِه۪ مُلْتَحَدًا

(72.22) *De ki:“Şüphesiz beni Allah’tan(azaptan) kimse asla koruyamaz ve O’nun dışında sığınacak birini de bulamam.”*

اِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللّٰهِ وَرِسَالَاتِه۪ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ فَاِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِد۪ينَ فيهَا
اَبَدًا

(72.23) *(Benim yaptığım) sadece Allah’tan olanı ve O’nun gönderdiklerini tebliğ etmektir. Kim Allah’a ve Resûlüne karşı gelirse, kuşkusuz ona cehennem ateşi vardır, orada ebedi kalıcıdırlar.*

KUR'AN-I KERİM
KISA SÛRELERİ

HER NAMAZDA OKU!

78.NEBE: 1-40

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ الَّذِى هُمْ
فِيهِ

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ مُخْتَلِفُونَ

(78.1-5) ***“Birbirlerine neyi soruyorlar? O büyük haberi mi? Ki onlar onun hakkında ayrılığa düşmüşlerdir. Hayır, yakında bileceklerdir. Sonra hayır, yakında bileceklerdir.***

اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهَادًا وَالْجِبَالَ اَوْتَادًا
وَخَلَقْنَاكُمْ اَزْوَاجًا
وَجَعَلْنَاوَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا وَجَعَلْنَا الَّيْلَ
النَّهَارَ مَعَاشًا
وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا وَجَعَلْنَا سِرَاجًا
لِبَاسًاوَهَّاجًا

(78.6-13) ***Yeri bir döşek yapmadık mı? Dağları da kazıklar? Sizi çift çift yarattık. Uykunuzu bir dinlenme yaptık. Geceyi bir örtü yaptık. Gündüzü de geçim vakti kıldık. Üstünüzde yedi sağlam göğü bina ettik. (Gökte) parıldadıkça parıldayan bir lamba yarattık.***

وَاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا لِنُخْرِجَ
حَبًّا بِهِ
وَجَنَّاتٍ اَلْفَافًا اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا
وَنَبَاتًا

(78.14-17) ***Yağmur yüklü bulutlardan şarıl şarıl akan bir su indirdik. Onunla taneler ve bitkiler çıkaralım diye. Ve sarmaş***

dolaş olmuş bahçeleri de. Şüphesiz o hüküm günü, belirlenmiş bir vakittir.

يَوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّورِ فَتَاْتُونَ اَفْوَاجًا وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا

(78.18-21) ***O gün sûr’a üfürülür. Artık siz bölük bölük geleceksiniz. Ve gök açılmış, kapı kapı olmuştur. Dağlar yürütülmüş, artık bir serap olmuştur. Kuşkusuz cehennem bir gözetleme yeri olmuştur.***

لِلطَّاغِينَ مَاٰبًا لَابِثِينَ فيهَا اَحْقَابًا لَا يَذُوقُونَ فيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا اِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا جَزَاءً وِفَاقًا

(78.22-26) ***Azgınlar için varılacak bir yerdir. Orada çağlar boyu kalacaklar. Orada serinlik de içecek de tatmazlar. Sadece kaynar su ve irin! Uygun bir ceza.***

اِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا كِذَّابًا وَكُلَّ شَىْءٍ اَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا

(78.27-30) ***Kuşkusuz onlar bir hesap ummaz olmuşlardı. Âyetlerimizi yalanladıkça yalanlamışlardı. Oysa biz her şeyi yazıp saymışızdır. Öyle ise tadın! Artık size azabdan başkasını artırmayacağız.***

اِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا حَدَائِقَ وَاَعْنَابًا وَكَوَاعِبَ

وَكَاْسًا دِهَاقًا لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا اَتْرَابًا
وَلَا كِذَّابًا جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا

(78.31-36) Şüphesiz müttakilere bir kurtuluş vardır. Bahçeler ve üzüm bağları. Göğüsleri tomurcuklanmış yaşıt kızlar. Dolu kadehler. Orada boş söz de yalan da işitmezler. Rabbinden bir mükâfat ve yeterli bir bağış olarak.

رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ لَا
يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلٰئِكَةُ
صَفًّا
لَا يَتَكَلَّمُونَ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ
صَوَابًا

(78.37-38) Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbi, Rahman’dan! O’na karşı konuşmaya güç yetiremezler. O gün Ruh ve melekler saf olup dururlar. Rahman’ın kendisine izin verdiği hariç, kimse konuşamaz! (O da) doğruyu söyler.

ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ مَاٰبًا
اِنَّا اَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا
قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِى كُنْتُ تُرَابًا

(78.39-40) İşte bu, hak olan gündür! Artık dileyen Rabbine varan bir yol tutar. Biz sizi yakın bir azabla uyardık. O gün kişi, kendi ellerinin önceden gönderdiklerine bakar! Kâfir de: “Keşke toprak olsaydım der.”

91.ŞEMS SURESİ: 1-15

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحٰيهَا

(91.1) “Güneşe ve onun aydınlığına yemin olsun.

140

وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰيهَا

(91.2) ***Onu takip ettiği zaman aya,***

وَالنَّهَارِ اِذَا جَلّٰيهَا

(91.3) ***Onu (güneşi) açığa çıkarttığı zaman gündüze,***

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰيهَا

(91.4) ***Onu örttüğü zaman geceye,***

وَالسَّمَٓاءِ وَمَا بَنٰيهَا

(91.5) ***Göğe ve onu bina edene,***

وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰيهَا

(91.6) ***Yere ve onu yayıp döşeyene,***

وَنَفْسٍ وَمَا سَوّٰيهَا

(91.7) ***Nefse ve onu düzenleyene,***

فَاَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوٰيهَا

(91.8) ***Ona kötülüklerini ve takvasını ilham edene (and olsun).***

قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰيهَا

(91.9) ***Onu arındıran kimse gerçekten kurtulmuş,***

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰيهَا

(91.10) ***Onu alçaltan, ziyana uğramıştır.***

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوٰيهَٓا

(91.11) ***Semûd (kavmi) azgınlığı yüzünden yalanladı.***

اِذِ انْبَعَثَ اَشْقٰيهَاۙ

(91.12) ***Hani onların en azgınları öne atıldığında,***

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيٰيهَاۜ

(91.13) ***Allah’ın Resûlü (Salih) onlara dedi ki: “Allah’ın devesini ve onun su içme sırasını (gözetin).”***

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَاۙ فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوّٰيهَاۙ

(91.14) ***Fakat onu yalanladılar ve deveyi de kestiler. Bunun üzerine Rableri de, günahları sebebiyle onları yerle bir etti ve orayı da dümdüz etti.***

وَلَا يَخَافُ عُقْبٰيهَا

(91.15) ***(Allah) bunun sonucundan korkmaz.”***

93.DUHA: 1-11

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحٰى

(93.1) ***“Kuşluk vaktine yemin ederim.***

وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى

(93.2) ***Sakinleştiği zaman geceye,***

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى

(93.3) ***Rabbin seni terk etmedi ve darılmadı.***

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْاُو۫لٰى

(93.4) ***Şüphesiz senin için ahiret, ilk olandan/dünyadan daha hayırlıdır.***

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى

(93.5) ***Kuşkusuz Rabbin sana verecek, sen de hoşnut olacaksın.***

اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَاٰوٰى

(93.6) ***O, seni yetim bulup da barındırmadı mı?***

وَوَجَدَكَ ضَٓالًّا فَهَدٰى

(93.7) ***Ve seni şaşırmış bulup doğru yola iletmedi mi?***

وَوَجَدَكَ عَٓائِلًا فَاَغْنٰى

(93.8) ***Ve seni yoksul bulup zengin etmedi mi?***

فَاَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ

(93.9) ***Öyle ise sakın yetimi ezip kahretme!***

وَاَمَّا السَّٓائِلَ فَلَا تَنْهَرْ

(93.10) ***İsteyip dileneni de sakın azarlama.***

وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

(93.11) ***Ve Rabbinin nimetini ise (şükranla)***

anlat!”

94.İNŞİRAH: 1-8

بِسْـمِ ٱللهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ

(94.1) ***“Biz senin göğsünü açıp genişletmedik mi?***

وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ

(94.2) ***Ve senin yükünü indirip atmadık mı?***

اَلَّذِى اَنْقَضَ ظَهْرَكَ

(94.3) ***Ki o, senin belini bükmüştü.***

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ

(94.4) ***Ve senin şanını yüceltmedik mi?***

فَاِنَّ مَعَ ٱلْعُسْرِ يُسْرًا

(94.5) ***Şüphesiz zorlukla beraber bir kolaylık vardır.***

اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًاۜ

(94.6) ***Gerçekten zorlukla beraber bir kolaylık vardır.***

فَاِذَا فَرَغْتَ فَٱنْصَبْ

(94.7) ***O halde boş kaldığın zaman hemen (ibadetle) koyul***

وَاِلٰى رَبِّكَ فَٱرْغَبْ

(94.8) ***Ve Rabbine yalvar.”***

95.TİN: 1-8

بِسْـمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ

(95.1) ***İncire ve zeytine yemin ederim!***

وَطُورِ سِينِينَ

(95.2) ***Sînâ dağına,***

وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِينِ

(95.3) ***Ve şu emin beldeye***

لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِٓي اَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

(95.4) ***Hakikaten biz insanı en güzel biçimde yarattık.***

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِلِينَ

(95.5) ***Sonra da aşağıların aşağısına döndürdük.***

اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

(95.6) ***Ancak iman edip salih ameller işleyenler müstesna! Onlara kesintisiz bir ecir vardır.***

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ

(95.7) ***Artık bundan sonra din/ceza gününü hangi şey sana yalanlatabilir?***

اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ

(95.8) ***Allah, hâkimlerin en hâkimi değil midir?”***

96.ALAK: 1-19

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ

(96.1.2) ***“Oku, yaratan Rabbinin adıyla. O, insanı bir kan pıhtısından yarattı.***

اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ اَلَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

(96.3.4.5) ***Oku, Rabbin en üstün kerem sahibidir. Ki O, kalemle (yazmayı) öğretti. İnsana bilmediğini öğretti.***

كَلَّا اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰۤى اَنْ رَاٰهُ اسْتَغْنٰى اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ الرُّجْعٰى

(96.6.7.8) ***Hayır, gerçekten insan azar.Kendini kimseye muhtaç değilmiş gibi gördüğünde. Kuşkusuz dönüş Rabbinedir.***

اَرَاَيْتَ الَّذِي يَنْهٰى عَبْدًا اِذَا صَلّٰى اَرَاَيْتَ اِنْ

كَانَ عَلَى الْهُدٰۤى

(96.9.10.11) ***O engelleyeni gördün mü? Namaz kıldığı zaman bir kulu. Gördün mü? Eğer o doğru yol üzerinde ise,***

اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰىۜ اَرَاَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰىۜ اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰىۜ

(96.12.13.14) ***Veya takvayı emrediyorsa! Gördün mü? Eğer o yalanlayıp yüz çeviriyorsa. Gerçekten Allah’ın, görmekte olduğunu bilmedi mi?***

كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ

(96.15.16) ***Hayır, eğer (yaptıklarına) bir son vermezse, elbette o perçemden yakalarız. O yalancı, günahkâr perçemden.***

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ كَلَّاۜ لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ

(96.17.18.19) ***O zaman hemen taraftarlarını çağırsın. Biz de zebanileri çağıracağız. Hayır, sakın ona uyma, (Rabbine) secde et ve (O’na) yaklaş!”***

97.KADİR: 1-5

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِنَّٓا اَنْزَلْنَاهُ ف۪ي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

(97.1) ***“Biz onu Kadir gecesi indirdik.***

وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ

(97.2) ***Bilir misin Kadir gecesi nedir?***

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ

(97.3) ***Kadir gecesi bin aydan hayırlıdır.***

تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ

(97.4) ***Melekler ve Ruh(Cebrail) onda Rablerinin izniyle her iş için inerler.***

سَلَامٌ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ

(97.5) ***O, fecrin doğuşuna kadar esenliktir.”***

98.BEYYİNE: 1-8

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ حَتّٰى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ

(98.1) ***İnkar eden Ehl-i Kitap ve müşrikler, onlara apaçık bir delil gelene dek (küfürden) ayrılacak değillerdi.***

رَسُولٌ مِنَ اللّٰهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً

(98.2) ***(O da) Allah’tan tertemiz sahifeler okuyan elçidir.***

فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ

(98.3) ***Onlarda dosdoğru hükümler vardır.***

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ
مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ

(98.4) ***Kendilerine kitap verilenler, ancak kendilerine apaçık delil (Peygamber) geldikten sonra ayrılığa düştüler.***

وَمَٓا اُمِرُوا اِلَّا لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الدِّينَ حُنَفَٓاءَ
وَيُقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ دِينُ
الْقَيِّمَةِ

(98.5) ***Oysa onlar, Allah’ı birleyerek Allah’a ibadet etmek, dini yalnız O’na halis kılmak, namazı dosdoğru kılıp zekâtı vermekten başkasıyla emrolunmamışlardı. İşte bu, dosdoğru dindir!***

اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
وَالْمُشْرِكِينَ فِي
نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَاۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ
الْبَرِيَّةِ

(98.6) ***Şüphesiz kâfir olan Ehl-i Kitap ve müşrikler, içinde ebedi kalacakları cehennem ateşindedirler. İşte onlar, yaratılanların en kötüleridir.***

اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَا تِ اُو۬لٰٓئِكَ هُمْ
خَيْرُ الْبَرِيَّةِ

(98.7) ***Kuşkusuz iman edip salih ameller işleyenler, işte onlar yaratılanların en***

hayırlılarıdır.

جَزَٓاؤُ۬هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَٓا اَبَدًاۜ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُۜ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ۟

(98.8) ***Onların Rableri katındaki mükâfatları, altlarından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Orada ebedi kalırlar. Allah onlardan razı onlar da O’ndan razı olmuşlardır. İşte bu Rablerinden korkanlar içindir.”***

99.ZİLZAL: 1-8

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَاۙ

(99.1) ***“Yer, şiddetli bir sarsıntı ile sarsıldığı zaman,***

وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقَالَهَاۙ

(99.2) ***Yer, ağırlıklarını çıkardığı zaman,***

وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَاۚ

(99.3) ***Ve insan: “buna ne oluyor?” dediği zaman,***

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَاۙ

(99.4) ***O gün (yer), haberlerini söyler.***

بِاَنَّ رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَاۜ

(99.5) ***Zira Rabbin ona vahyetmiştir.***

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتاً لِيُرَوْا اَعْمَالَهُمْ

(99.6) ***O gün insanlar, amelleri kendilerine gösterilsin diye, bölük bölük çıkıp (hesap yerine) giderler.***

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

(99.7) ***Artık kim zerre ağırlığınca bir hayır işlerse, onu görür.***

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

(99.8) ***Kim de zerre ağırlığınca bir şer işlerse o da onu görür.”***

100.ADİYAT: 1-11

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحاً فَالْمُورِيَاتِ
قَدْحاً فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحاً

(100.1.2.3) ***“Soluk soluğa koşan (at)lara yemin ederim. (Tırnaklarıyla) çarparak ateş çıkaranlara, Sabah vakti (düşmana) baskın yapanlara,***

فَاَثَرْنَ بِهِ نَقْعاً فَوَسَطْنَ بِهِ
جَمْعاً اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

(100.4.5.6) ***Derken orada tozu dumana katanlara, ve onunla bir topluluğun ortasına***

dalanlara (andolsun), Şüphesiz insan, Rabbine karşı pek nankördür.

وَاِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ
وَاِنَّهُ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيدٌ

(100.7.8) ***Kuşkusuz o da buna şahiddir. Gerçekten o, mal sevgisi için çok hırslıdır.***

اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

(100.9) ***Kabirlerde bulunanlar diriltilip dışarı atıldıkları zaman (insan başına geleni düşünüp) bilmez mi?***

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ اِنَّ
رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ

(100.10.11) ***Göğüslerde bulunanlar ortaya konduğu (zaman), şüphesiz o gün Rableri, kendilerinden elbette haberdardır.”***

101.KARİA: 1-11

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْقَارِعَةُ

(101.1) ***“Çarpacak felaket***

مَا الْقَارِعَةُ

(101.2) ***Nedir o çarpacak felaket?***

وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا الْقَارِعَةُ

(101.3) ***Nedir bilir misin o çarpacak felaket?***

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ

(101.4) ***O gün insanlar yayılmış pervaneler gibi olurlar.***

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

(101.5) ***Dağlar da, atılmış renkli yün gibi olurlar.***

فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

(101.6.7) ***Kimin tartıları ağır gelirse, artık o, hoşnut edici bir hayat içindedir.***

وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَاُمُّهُ هَاوِيَةٌ

(101.8.9) ***Kimin de tartıları hafif kalırsa, artık onun da anası/barınağı uçurumdur.***

وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا هِيَهْ نَارٌ حَامِيَةٌ

(101.10.11) ***Onun ne olduğunu sana bildiren nedir? O, kızgın bir ateştir!”***

102.TEKASÜR: 1-8

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْهٰيكُمُ التَّكَاثُرُ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ

(102.1.2) ***“Sizi, çokluk yarışı oyaladı. Sonunda kabirleri ziyaret ettiniz.***

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

(102.3.4) ***Hayır, ileride bileceksiniz. Yine***

hayır, ileride bileceksiniz.

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ

(102.5.6) ***Hayır, eğer kesin bilgiyle bilseydiniz (bunu yapmazdınız). Mutlaka o cehennemi göreceksiniz.***

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

(102.7.8) ***Sonra onu, elbette gözünüzle kesin olarak göreceksiniz. Sonra da o gün, nimetten, mutlaka sorguya çekileceksiniz.”***

103.ASR: 1-3

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ وَالْعَصْرِ

(103.1.2) ***“Asra yemin olsun, Gerçekten insan kesin bir ziyan içindedir.***

اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ

(103.3) ***Ancak iman edip salih ameller işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler müstesna.”***

104.HÜMEZE: 1-9

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍ

(104.1) ***“Arkadan çekiştiren, kaş göz işaretiyle alaya alan herkesin vay haline!***

اَلَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ

(104.2) ***Ki o, malı topladı ve onu sayıp durdu.***

يَحْسَبُ اَنَّ مَالَهُٓ اَخْلَدَهُ

(104.3) ***Malının onu ebedi kılacağını sanır.***

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ

(104.4) ***Hayır (andolsun)o, hutameye atılacaktır.***

وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا الْحُطَمَةُ

(104.5) ***Hütame’nin ne olduğunu sana bildiren nedir?***

نَارُ اللّٰهِ الْمُوقَدَةُ

(104.6) ***Allah’ın tutuşturulmuş ateşidir.***

اَلَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْـِٔدَةِ

(104.7) ***Ki o, kalplerin üstüne tırmanır durur.***

اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌ

(104.8) ***Gerçekten o (ateş), onların üzerine kapatılmıştır.***

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ

(104.9) ***Uzatılmış sütunlarda (bağlanmış olarak).”***

105.FİL SÛRESİ: 1- 5

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْفِيلِ

(105.1) ***“Görmedin mi? Rabbin fil sahiplerine nasıl yaptı?***

اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ

(105.2) ***Hilelerini boşa çıkarmadı mı?***

وَاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْراً اَبَابِيلَ

(105.3) ***Üzerlerine sürü sürü kuşlar gönderdi.***

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ

(105.4) ***Onlara pişirilmiş çamurdan taşlar atıyorlardı.***

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ

(105.5) ***Böylece onları, yenilmiş ekin yaprağı gibi kıldı.”***

106.KUREYŞ: 1-4

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لِاِيلَافِ قُرَيْشٍ

(106.1) ***“Kureyş’i birbirine ısındırdığı için***

اِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ

(106.2) ***Ve onları kış ve yaz yolculuğuna alıştırdığı için!***

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ

(106.3) ***Bu evin Rabbine kulluk etsinler.***

اَلَّذِي اَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَاٰمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ

(106.4) ***Ki o, onları açlıktan doyurdu ve onları korkudan emin kıldı.”***

107.MAUN: 1- 7

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَرَاَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ

(107.1) ***“Dini yalanlayan kimseyi gördün mü?***

فَذٰلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ

(107.2) ***İşte o, yetimi itip-kakar.***

وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ

(107.3) ***Yoksulu doyurmaya teşvik etmez.***

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ

(107.4) ***O namaz kılan (münafık)ların vay haline.***

اَلَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ

(107.5) ***Ki onlar, namazlarından gafildirler.***

اَلَّذِينَ هُمْ يُرَٓاؤُنَ

(107.6) ***Ki onlar, gösteriş yaparlar.***

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ

(107.7) ***Ve ma’unu/her türlü yardımı da engellerler.”***

108.KEVSER: 1- 3

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِنَّٓا اَعْطَيْنَاكَ الْـكَوْثَرَ

(108.1) “Şüphesiz biz Sana Kevser’i verdik.

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ

(108.2) ***Öyle ise Rabbin için namaz kıl ve kurban kes.***

اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ

(108.3) ***Şüphesiz asıl soyu kesik olan, sana kin besleyendir.”***

109.KAFİRUN: 1- 6

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَٓا اَيُّهَا الْـكَافِرُونَ

(109.1) ***“De ki: Ey kâfirler!***

لَٓا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

(109.2) ***Sizin ibadet ettiklerinize ben ibadet etmem.***

وَلَٓا اَنْتُمْ عَابِدُونَ مَٓا اَعْبُدُ

(109.3) ***Benim ibadet ettiğime de siz ibadet edecek değilsiniz.***

وَلَٓا اَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ

(109.4) ***Sizin ibadet ettiklerinize ben ibadet edecek değilim.***

وَلَٓا اَنْتُمْ عَابِدُونَ مَٓا اَعْبُدُ

(109.5) ***Siz de benim ibadet ettiğime ibadet edecek değilsiniz.***

لَـكُمْ دينُكُمْ وَلِيَ دينِ

(109.6) ***Sizin dininiz size, benim dinim de bana.”***

110.NASR: 1-3

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِذَا جَٓاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ

(110.1) ***“Allah’ın yardımı ve fetih geldiği zaman,***

وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللّٰهِ اَفْوَاجاً

(110.2) ***Ve insanların, bölük bölük Allah’ın dinine girdiklerini görünce***

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ اِنَّهُ كَانَ تَوَّاباً

(110.3) ***Rabbini hamd ile tesbih et ve O’ndan mağfiret dile. Zira O, tevbeleri çok kabul edendir.”***

111.TEBBET: 1- 5

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَٓا اَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ

(111.1) ***“Ebu Leheb’in iki eli kurusun/helak olsun, kurudu da.***

مَٓا اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ

(111.2) ***Malı ve kazandıkları kendisine bir yarar sağlamadı.***

سَيَصْلٰى نَاراً ذَاتَ لَهَبٍ

(111.3) ***Alevli bir ateşe girecektir.***

وَامْرَاَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ

(111.4) ***Ve karısı da odun hamalı olarak.***

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ

(111.5) ***Boynunda hurma lifinden bükülmüş bir ip olduğu halde (ateşe girecektir).”***

112.İHAS: 1-4

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ

(112.1) ***“De ki: O Allah, birdir.***

اَللّٰهُ الصَّمَدُ

(112.2) ***Allah, Samed’dir (her şey O’na muhtaç, O ise hiç kimseye muhtaç değildir).***

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

(112.3) ***O, doğurmamıştır ve doğurulmamıştır.***

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ

(112.4) ***O’nun hiçbir dengi yoktur.”***

113.FELAK: 1-5

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

(113.1) “De ki: ***Sabahın Rabbine sığınırım.***

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

(113.2) ***Yarattığı şeylerin şerrinden.***

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ

(113.3) ***Karanlığı bastığı zaman gecenin şerrinden.***

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِى الْعُقَدِ

(113.4) ***Düğümlere üfleyen büyücülerin şerrinden.***

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ

(113.5) ***Ve hased ettiği zaman hasedçinin şerrinden.”***

114.NAS: 1-6

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ

(114.1) ***“De ki: İnsanların Rabbine sığınırım.***

مَلِكِ النَّاسِ

(114.2) ***İnsanların Melikine/mutlak hükümdarına.***

اِلٰهِ النَّاسِ

(114.3) ***İnsanların ilâhına.***

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

(114.4) ***O sinsice vesvese veren vesvesecinin şerrinden.***

اَلَّذِى يُوَسْوِسُ فى صُدُورِ النَّاسِ

(114.5) ***Ki o, insanların göğüslerine vesvese verir.***

مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ

(114.6) ***Gerek cinlerden ve gerekse insanlardan.”***

RABBENÂ DUALARI:

رَبَّنَا اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِى
الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

“Rabbimiz! Bize dünya da iyilik ver, ahirette de iyilik ver ve bizi ateş/cehennem azabından koru!”

رَبَّنَا اغْفِرْ لى وَلِوَالِدَىَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ
يَقُومُ الْحِسَابُ

“Rabbimiz! Hesabın görüleceği günde beni, ana-babamı ve Mü’minleri bağışla!”

FARZ NAMAZI SONRASI OKUNAN DUÂ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلٰى اٰل سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلاَةً تُنْجِينَا
بِهَا مِنْ جَمِيعِ اْلاَهْوَال وَاْلاٰفَاتِ
وَ تَقْضِى لَنَا بِهَا جَمِيعَ الْحَاجَاتِ

“Allah'ım! Efendimiz Muhammed'e ve Efendimiz Muhammed'in Aline öyle bir salat ve rahmet eyle ki, Onunla bizleri bütün dehşetli korku ve her türlü afetlerden halas eyle, bütün ihtiyaçlarımızı yerine getir.”

وَ تُطَهِّرُنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ السَّيِّئَاتِ وَ

تَرْفَعُنَا بِهَا عِنْدَكَ اَعْلَى الدَّرَجَاتِ وَ
تُبَلِّغُنَا بِهَا اَقْصَى الْغَايَاتِ مِنْ جَمِيعِ
الْخَيْرَاتِ فِى الْحَيَاةِ وَ بَعْدَ الْمَمَاتِ

“Bizleri bütün günah ve kötülüklerden temiz kıl, yanında en üstün derecelere yükselt ve en yüksek gayelerine vasıl eyle. Bizleri gerek hayatta ve gerekse öldükten sonra bütün hayırlara kavuştur.”

اٰمِينَ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“Ey bütün dua ve isteklere cevap veren Mucib! Duamızı kabul eyle. Hamd olsun Alemlerin Rabbi olan Allah'a ki, hamd ancak kendisine mahsustur.”

KUNUT DUASI: 1

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْتَعِينُكَ وَ نَسْتَغْفِرُكَ وَ
نَسْتَهْدِيكَ * وَ نُؤْمِنُ بِكَ
وَ نَتُوبُ اِلَيْكَ * وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ * وَ نُثْنِى
عَلَيْكَ الْخَيْرَ
كُلَّهُ نَشْكُرُكَ وَ لَا نَكْفُرُكَ * وَ نَخْلَعُ وَ نَتْرُكُ
مَنْ يَفْجُرُكَ

“Allâh’ım, senden yardım, hidâyet ve mağfiret

dileriz. Sana iman eder, sana tevbe eder, sana güvenip dayanırız. Her hayırla zâtını senâ eder (nîmetlerine) şükrederiz. Asla seni inkâr etmeyiz. Sana isyan edenleri hal’ederiz, terk ederiz.”

KUNUT DUASI: 2

اَللّٰهُـمَّ اِيَّـاكَ نَعْبُدُ وَلَكَ نُصَلِّى وَنَسْجُدُ * وَ اِلَيْكَ نَسْعٰى وَنَـحْفِدُ * نَرْجُو رَحْـمَـتَـكَ وَنَـخْشٰى عَذَابَكَ* اِنَّ عَذَابَكَ بِالْكُـفَّارِ مُلْحِقٌ

“Allah'ım ! Biz yalnız Sana kulluk ederiz. Namazı yalnız Sen'in için kılarız, ancak Sana secde ederiz. Yalnız Sana koşar ve Sana yaklaştıracak şeyleri kazanmaya çalışırız. Rahmetinin devamını ve çoğalmasını dileriz. Azabından korkarız, şüphesiz Sen'in azabın kâfirlere ve inançsızlara ulaşır.”

SON TEŞEHHÜDDE SELAMDAN ÖNCE OKUNUR

اَللّٰهُمَّ لاَ تُخْرِجْنَا مِنَ الدُّنْيَا اِلاَّ مَعَ الشَّهَادَةِ وَ الْاِيمَانِ

“Allah'ım! Bizi dünyadan ancak imanlı olarak ve kelime-i şehadet getirerek çıkar.”

KUNUT DUASI (ŞAFİİ)

اَللّٰهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ

“Allah'ım, hidayet ettiklerinin yoluna beni de hidâyet et. Âfiyet verdiklerinin arasında bana da afiyet ver.

وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ

Sahip çıktıklarının arasında bana da sahip çık. Verdiğin şeyleri bana mübârek eyle.

وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ

Hükmettiğin şeylerin şerrinden beni koru. Şüphesiz Sen hüküm verirsin, fakat kimse sana hüküm veremez.

وَإِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ

Senin sevdiklerin (sahip çıktıkların) zelil olmaz. Senin düşman oldukların ise aslâ aziz olmaz.

تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ، فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا قَضَيْتَ

Rabbimiz! sen en büyük ve en yüce olansın. Kaza etmiş olduğun şeylerden dolayı sana

şükürler olsun.

أَسْتَغْفِرُكَ اللّٰهُمَّ وَأَتوُبُ إِلَيْكَ وَصَلّٰى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمْ

Ey Yüce Allah'ım! Senden af diliyorum ve sana tövbe ediyorum. Yüce Allah'ın selam ve salatı Efendimiz Muhammed Aleyhisselam'ın ailesi ve ashabının üzerine olsun.”

ETTEHİYYATÜ DUASI

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ * السَّلامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ * السَّلامُ عَلَيْنَا وَعَلَى
عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ * أَشْهَدُ أَنْ لا إِلَهَ إِلا اللَّهُ
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ *

“Bütün tâzimler, övgüler, mülkler, kavlî, bedenî ve malî ibadetler Allah’a mahsustur. Ey Peygamber! Sana selâm olsun, Allah’ın rahmeti ve bereketi üzerine olsun. Selâm bize ve Allah’ın sâlih kullarına olsun. Kesin olarak bilir ve beyan ederim ki Allah’tan başka tanrı yoktur ve şehâdet ederim ki Hz.

166

Muhammed(s.a.v) Allah’ın kulu ve elçisidir.”

ETTEHİYYATÜ DUASI (ŞAFİİ)

اَلتَّحِيَّاتُ الْمُبارَكَاتُ الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ
لِلَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ أيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
اَلسَّلامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ
وَبَرَكَاتُهُ
أَشْهَدُ أَنْ لَا إلَهَ إِلاَّ اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أنَّ مُحَمَّداً
رَسُولُ اللَّهِ

“Her türlü mübarek kavlî, bedenî ve malî ibadetler Allah’a mahsustur. Ey Peygamber, selâm ve Allah’ın rahmetiyle bereketleri senin üzerine olsun. Selâm bizlere ve Allah’ın salih kullarına olsun.
Ben şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur ve yine şehadet ederim ki Muhammad (s.a.s) Allah'ın elçisidir.”

SALAVATTAN SONRA OKUNAN DUA (ŞAFİİ)

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا
أَسْرَرْتُ
وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا أَسْرَفْتُ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ
مِنِّي
أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا إلهَ إلَّا أَنْتَ

Allah'ım! Geçmişte işlediğim ve gelecekte " işleyeceğim günahlarımı, gizli ve aşikâr yaptığım kötülüklerimi, senin benden çok daha iyi bildiğin hatalarımı bağışla. Öne .geçiren de geride bırakan da sensin

اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ
وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ

Allah'ım! Cehennem azabından, kabir " azabından, hayatın ve ölümün fitnelerinden, ".Mesih deccalın fitnesinden sana sığınırım

اَللّٰهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

Allah'ım! Ben (günah işleyerek) kendime " çok yazık ettim. Günahları ancak sen bağışlarsın. Kendi katından bir mağfiretle beni bağışla ve bana merhamet et. Şüphesiz sensin bağışlayan ve merhamet ".eden

---

SÜBHÂNEKE

سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَ تَبَارَكَ اسْمُكَ
وَ تَعَالَى جَدُّكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ لَا اِلَهَ غَيْرُكَ

"Allâh'ım, seni tenzîh ve hamdinle tesbih ederim. Senin mukaddes ismin mübârektir. Senin azamet ve celâlin pek yüksektir. Ve senin medhin pek yücedir. Ve senden gayrı

hiçbir ilâh yoktur."

İFTİTAH DUASI (ŞAFİİ)

وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ
الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلاَتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ
وَمَمَاتِي لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ لاَ شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

"Ben Hakk'a yönelen, teslim birisi olarak yüzümü, gökleri ve yeri yaratana döndürdüm. Ben, Allah'a ortak koşanlardan değilim. Şüphesiz benim namazım da, diğer ibadetlerim de, yaşamım da, ölümüm de âlemlerin Rabbi Allah içindir. O'nun hiçbir ortağı yoktur. İşte ben bununla emrolundum. Ben, Müslümanlardanım."

ALLAHÜMME SALLİ DUASI

أَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ
كَمَا صَلَّيْتَ
عَلٰى اِبْرَاهِيمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ
مَجِيدٌ

"Allah'ım! Muhammed'e ve Muhammed'in ümmetine rahmet eyle; şerefini yücelt. İbrahim'e ve İbrahim'in ümmetine rahmet

ettiğin gibi. Şüphesiz övülmeye lâyık yalnız sensin, şan ve şeref sahibi de sensin."

ALLAHÜMME BARİK DUASI

أَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ
عَلٰى اِبْرَاهِيمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

"Allah'ım! Muhammed'e ve Muhammed'in ümmetine hayır ve bereket ver. İbrahim'e ve İbrahim'in ümmetine bereket verdiğin gibi. Şüphesiz övülmeye lâyık yalnız sensin, şan ve şeref sahibi de sensin."

RÜKÛDA OKUNACAK DUÂ

سُبْحَانَ رَبِّىَ الْعَظِيمِ

"Ulu Rabbim, her türlü kusurdan münezzehtir."

SECDEDE OKUNACAK DUÂ

سُبْحَانَ رَبِّيَ الأَعْلَى

"Ulu Rabbim, her çeşit kusurdan münezzehtir."

RÜKÛDAN DOĞRULURKEN OKUNACAK DUÂ

رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ , سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

"Allah, kendisine hamd edeni işitir; ey Rabbimiz! Her türlü övgü sana mahsustur."

İKİ SECDE ARASINDA OKUNACAK DUÂ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاجْبُرْنِي
وَارْزُقْنِي وَاهْدِنِي

"Ey Allah'ım beni bağışla, bana ikramda bulun, afiyet ver, bana rızık ihsan eyle ve beni doğru yoluna hidayet et"

TİLAVET SECDESİ

سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ

"İşittik ve itaat ettik! Rabbimiz! Bağışlamanı dileriz, dönüş ancak sanadır!"

SEHİV SECDESİ DUÂSI

سُبْحَانَ الَّذِى لاَ يَنَا مُ وَ لاَ يَسْهُو

"Yatmayan ve yanılmayan Allahı tenzih ederim."

EZAN - KAMET

اَللَّهُ اَكْبَرُ - اَللَّهُ اَكْبَرُ
اَللَّهُ اَكْبَرُ - اَللَّهُ اَكْبَرُ
اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ - اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا
اللَّهُ
اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمّدًا رَسُولُ اللَّهِ - اَشْهَدُ اَنَّ

مُحَمّدًا رَسُولُ اللَّهِ
حَىَّ عَلَى الصَّلَاةِ - حَىَّ عَلَى الصَّلَاةِ
حَىَّ عَلَى الْفَلَاحِ - حَىَّ عَلَى الْفَلَاحِ
اَلصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ - اَلصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ
(Sabah Ezanı)
قَدْ قامَتِ الصَّلاَةُ - قَدْ قامَتِ الصَّلاَةُ (Kamet)
اَللَّهُ اَكْبَرُ - اَللَّهُ اَكْبَر
لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ

“Allah en büyüktür, Allah en büyüktür.
Allah en büyüktür, Allah en büyüktür
Ben tanıklık ederim ki Allah’tan başka ilâh yoktur.
Ben tanıklık ederim ki Allah’tan başka ilâh yoktur.
Ben tanıklık ederim ki Muhammed Allah’ın elçisidir.
Ben tanıklık ederim ki Muhammed Allah’ın elçisidir.
Haydin namaza gelin, haydin namaza gelin.
Haydin kurtuluşa gelin, haydin kurtuluşa gelin.
Namaz uykudan daha hayırlıdır, namaz uykudan daha hayırlıdır. (Sabah Ezanı)
Namaz başladı, namaz başladı.(Kamet)
Allah en büyüktür, Allah en büyüktür.
Allah’tan başka ilâh yoktur.”

EZAN DUASI

اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلاَةِ
الْقَائِمَةِ آتِ
مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ
الرَّافِعَةَ وَابْعَثْهُ
مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ
الْمِيعَادَ

“Bu tam davetin ve kılınacak namazın sahibi olan Allah’ım! (Efendimiz) Muhammed’e vesîle makamını ve fazileti ve yüksek dereceyi ikram eyle. O’na vaat ettiğin Makam-ı Mahmud’u ihsan eyle. Muhakkak ki sen vaadinden caymazsın”

HATİM DUÂSI

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْعَاقِـبَـةُ
لِلْمُـتَّـقِينَ
وَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ وَالصَّلٰوةُ
وَالسَّلَامُ
عَلٰى رَسُولِـنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

1. Âlemlerin Rabbi olan Allah’a hamd olsun. İyi sonuç müttakilerindir. Düşmanlık ancak zalimler içindir. Peygamberimiz Hz. Muhammed (a.s)’e, onun bütün ehl-i beytine ve ashâbına salât ve selâm olsun.

أَللَّـهُمَّ رَبَّـنَا يَا رَبَّـنَا تَـقَـبَّـلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

وَتُبْ عَلَيْنَا يَا مَوْلٰـنَآ إِنَّكَ أَنْتَ التَّـوَّابُ
الرَّحِيمُ وَاهْدِنَا
وَوَفِّقْـنَآ إِلَى الْحَقِّ وَإِلٰى طَرِيقٍ مُسْتَـقِيمٍ
بِـبَـرَكَـةِ الْقُرْآن
الْعَظِيمِ وَبِحُرْمَـةِ مَنْ أَرْسَلْـتَـهُ رَحْمَةً
لِلْعَالَمِينَ

2.Ey Rabbimiz! Bizden ibadetlerimizi kabul buyur! Şüphesiz ki sen her şeyi işiten ve her şeyi bilensin. Ey Mevlamız! Bizim tövbelerimizi kabul eyle!. Şüphesiz ki sen tövbeleri çok çok kabul eden ve merhametli olansın. Bize hidâyet ver! Hak yola ve sırat-ı müstakime ulaşmayı bizi muvaffak eyle!. Yüce Kur'ân'ın hürmetine. âlemlere rahmet olarak gönderdiğin Peygamber hürmetine.

وَاعْفُ عَـنَّا يَا كَرِيمُ وَاعْفُ عَـنَّا يَا رَحِيمُ
وَاغْفِرْ
لَـنَا ذُنُـوبَـنَا بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ يَآأَكْرَمَ
الْاَكْرَمِينَ
أَللّٰـهُـمَّ زَيِّـنَّا بِزِيـنَـةِ الْقُرْآنِ وَأَكْرِمْنَا
بِكَرَامَةِ الْقُرْآنِ

3. Ey Kerim olan Allah! Bizi bağışla. Ey Rahim olan Allah! Bizi bağışla. Ey ikram edenlerin en keremlisi olan Allah! Lütfunla ve ihsanınla bizim günahlarımızı bağışla. Allah'ım! Bizi Kur'ân süsü ile süsle. Kur'ân ile bize lütfet!

174

وَشَرِّفْـنَا بِشَرَافَةِ الْقُرْأٰن وَأَلْبِسْنَا بِـخِلْعَةِ الْقُرْأٰن

وَأَدْخِـلْـنَا الْجَـنَّـةَ بِشَفَاعَةِ الْقُرْأٰنِ

وَعَافِـنَا مِنْ

كُلِّ بَلَّاءِ الدُّنْـيَا وَعَذَابِ الْاٰخِرَةِ بِحُرْمَةِ الْقُرْأٰن

وَارْحَمْ جَمِيعَ أُمَّـةِ مُحَمَّدٍ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمٰنُ

4.Kur’ân ile bizi şereflendir. Kur’ân elbisesini bize giydir. Kur’ân hürmetine bizi cennetine koy. Kur’ân hürmetine dünyadaki belalardan ve âhiret azabından bizi koru. Ey Rahim, Ey Rahman! Ümmet-i Muhammed’in tamamına merhamet et.

اَللَّـهُمَّ اجْعَلِ الْقُرْأٰنَ لَـنَا فِي الدُّنْـيَا قَرِينًا وَفِي الْقَـبْـر

مُونِسًا وَفِي الْقِيَامَـةِ شَفِيعًا وَعَلَى الصِّرَاطِ نُـورًا

وَفِي الْجَـنَّـةِ رَفِيقًا وَمِنَ النَّارِ سِتْـرًا وَحِجَابًا

5.Allah’ım! Kur’ân’ı bize dünyada yoldaş eyle. O’nu bize kabirde dost eyle. Kıyamet günü onu bize şefaatçi kıl, sırat köprüsü üzerinde onu bize nur eyle. Cennette onu bize yoldaş eyle. Cehennem ateşine karşı onu bize perde

ve engel kıl.

وَإِلىَ الْخَـيْـرَاتِ كُـلِّـهَا دَلِيلًا وَإِمَامًا
بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ
وَكَرَمِكَ يَآ أَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ وَيَآ أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ أَللّٰـهُمَّ
اهْدِنَا بِـهِدَايَـةِ الْقُرْأٰنِ وَنَـجِّـنَا مِنَ
النِّـيرَان بكَرَامَةِ
الْقُرْأٰنِ وَارْفَعْ دَرَجَاتِـنَا بِفَضِيلَـةِ الْقُرْأٰنِ
وَكَفِّرْ عَـنَّا
سَيِّأٰتِـنَا بِـتِـلٰاوَةِ الْقُرْأٰن يَا ذَا الْفَضْلِ
وَالْاِحْسَانِ

6.İhsanın, cömertliğin ve keremin ile tüm hayırlı yollar için onu bize delil ve önder kıl. Ey Cömertlilerin en cömerdi ve Ey merhametlilerin en merhametlisi. Kur’ân hidâyeti ile bizi hidâyete eriştir. Kur’ân’ın hürmetine bizi ateşten koru. Kur’ân hürmetine bizim derecemizi yükselt. Okunan Kur’ân hürmetine günahlarımızı bağışla. Ey Lütuf ve ihsan sahibi!.

أَللّٰـهُمَّ طَهِّرْ قُـلوُبَـنَا وَاسْتُرْ عُيوُبَـنَا
وَاشْفِ مَرْضَانَا
وَاقْضِ دُيُـونَـنَا وَارْفَعْ دَرَجَاتِـنَا وَارْحَمْ
أٰبَآءَنَا وَاغْفِرْ أُمَّـهَاتِـنَا وَأَصْلِحْ دِيـنَـنَا

وَدُنْـيَانَا ۝ وَشَتِّتْ شَمْلَ أَعْدَآئِـنَا

7.Allahım! Kalplerimizi temizle. Kusurlarımızı ört. Hastalarımıza şifa ver. Borçlarımızı ödemeye yardım et. Derecemizi yükselt. Babalarımıza merhamet et. Annelerimizi bağışla. Din ve dünya işlerimizi islâh et. Düşmanlarımızın bize saldırısını bertaraf eyle.

وَاحْفَظْ أَهْلَـنَا وَأَمْوَالَـنَا وَبِلَادَنَا مِنْ جِمِيعِ الْاٰفَاتِ
وَالْاَمْرَاضِ وَالْـبَـلَايَا ۝ وَثَـبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝ بِحُرْمَةِ الْقُرْأٰنِ الْعَظِيمِ

8.Ailemizi, mallarımızı, memleketimizi her türlü afetlerden, hastalıklardan ve belalardan koru. Ayaklarımızı sabit eyle, kâfir toplumlara karşı bize yardım et. Yüce Kur’ân hürmetine.

أَللّٰـهُمَّ بَـلِّـغْ ثَــوَابَ مَا قَرَأْنَاهُ ، وَنُـورَ مَا تَـلَوْنَاهُ ، إِلٰى رُوحِ
سَيِّـدِنَا وَنَبِـيِّـنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَـيْـهِ وَسَلَّمَ ۝ وَإِلٰى أَرْوَاحِ جَمِيعِ الْاَنْبِيَـآءِ
وَالْمُرْسَلِينَ ، صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهُ عَلَـيْهِمْ أَجْمَعِينَ ۝ وَإِلٰى أَرْوَاحِ آلِهِ، وَأَوْلَادِهِ،
وَأَزْوَاجِهِ، وَأَصْحَابِـهِ، أَتْـبَاعِهِ، وَجَمِيعِ ذُرِّيَّاتِـهِ

رِضْوَانُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ۝

9.Allah’ım! Okuduğumuz ve tilavet ettiğimiz Kur’ân’ın sevabını ve nurunu Efendimiz Peygamberimiz Hz. Muhammed’in (s.a.v) ruhuna ulaştır. Ve onun kardeşleri olan tüm peygamberlerin (a.s) ruhlarına ulaştır. Allâh’ın rahmeti ve selâmı onların tamâmı üzerine olsun. Ve Peygamberimiz (a.s.v)’in ehlinin, çocuklarının, hanımlarının, ashabının, tabiinin ve bütün zürriyetinin ruhlarına ulaştır. Allâh’ın rızâsı onların tamâmı üzerine olsun.

وَإِلٰى أَرْوَاحِ آبَائِنَا، وَأُمَّهَاتِنَا، وَإِخْوَانِنَا
وَأَخَوَاتِنَا، وَأَوْلَادِنَا وَأَقْرِبَائِنَا، وَأَحِبَّائِنَا،
وَأَصْدِقَائِنَا، وَأَسَاتِذِنَا، وَمَشَايِخِنَا، وَلِمَنْ
كَانَ لَهُ حَقٌّ عَلَيْنَا ۝ وَإِلٰى أَرْوَاحِ جَمِيعِ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ،
وَالْمُسْلِمَاتِ، أَلْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ ۝

10.Hayatta olan veya vefat etmiş olan babalarımızın, annelerimizin, erkek ve kız kardeşlerimizin, evladımızın, akrabalarımızın, sevdiklerimizin, dostlarımızın, üstadlarımızın, meşâyıhımızın, üzerimizde hakkı olan herkesin ve hem mü’min ve mü’minelerden, müslüman olan bütün kadın ve erkeklerin vefât edenlerin, hayatta bulunanların ruhlarına ulaştır.

يَا قَاضِيَ الْحَاجَات وَيَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ ۝
اِسْتَجِبْ
دُعَاءَنَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ۝
وَسَلَامٌ عَلَى
الْمُرْسَلِينَ ۝ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

اَلْفَاتِـحَة

11. Ey ihtiyaçları gideren Allah! Ey dualara icabet eden Allah! Ey merhametlilerin en merhametlisi! Dualarımızı kabul et. Peygamberlere selam olsun. Alemlerin Rabbi olan Allah’a hamdolsun.

YEMEK DUASI

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى اَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ.

1.
kılan Allah’a hamdolsun.

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاحْفَظْ صَاحِبَ الطَّعَامِ وَالْاٰكِلِينَ وَلِمَنْ سَعَى فِيهِ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ.

2.
emeği geçenleri, bütün mümin erkek ve kadınları koru, mağfiret et ve onlara rahmet eyle!

اَللّٰهُمَّ نَوِّرْ قُلُوبَنَا بِاَنْوَارِ مَحَبَّتِكَ وَذِكْرِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ.

3.
zikrinin nurlârıyla nurlandır, ey celâl ve ikram sahibi Allah’ım!

اَللّٰهُمَّ اَحْيِنَا حَيَاةً طَيِّبَةً بِالصِّحَّةِ وَالسَّلَامَةِ وَالْعَافِيَةِ

فِي الدِّينِ وَالدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

4.
âhirrette sıhhat, selâmet ve âfiyet üzere güzel bir hayât yaşamayı lütfeyle! Şüphesiz Sen her şeye kâdirsin.

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْأَلُكَ تَمَامَ النِّعْمَةِ وَدَوَامَ الْعَافِيَةِ وَحُسْنَ الْخَاتِمَةِ.

5.
üzere ölüp cennete girmeyi), âfiyetin devâmını ve hüsn-i hâtime ile (güzel bir hâl üzerre) vefat etmeyi isteriz.

اَللّٰهُمَّ زِدْ وَلَا تَنْقُصْ بِحُرْمَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبِحُرْمَةِ الْفَاتِحَةِ

6.
Şerîfe hürmetine nîmmetlerini artır, noksanlaştırma!”

ABDESTE BAŞLARKEN

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِى ذَنْبِى وَوَسِّعْ لِى فِي دَارِي وَبَارِكْ لِي فِي رِزْقِي

1. ***“Allahım günahlarımı bağışla, yuvama ve yurduma genişlik ver, Rızkıma bereket ver.”***

ELLER YIKANIRKEN

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ الْمَاءَ
طَهُورًا وَجَعَلَ اْلإِسْلاَمَ نُورًا

2. ***“Hamd’ü sena suyu temizleyici ve İslâm’ı nur kılan Allâh’a mahsustur.”***

AĞIZ YIKANIRKEN

اَللّٰــهُمَّ اسْقِنِى مِنْ حَوْضِ
نَبِيِّكَ كَأْسًا لاَ أَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَدًا

3. ***“Allah’ım! Bana peygamberinin (sav) havzından öyle bir kâse içir ki daha ebedi olarak susamayayım.”***

BURUNA SU VERİRKEN

اَللّٰــهُمَّ لاَ تَحْرِمْنِى رَائِحَةَ نَعِيمِكَ وَجِنَانِكَ

4. ***“Allah’ım! Lütfettiğin nimetlerinin ve cennetin kokusundan beni mahrum eyleme.”***

YÜZ YIKANIRKEN

اَللّٰــهُمَّ بَيِّضْ وَجْهِى بِنُورِكَ يَوْمَ
تَبْيَضُّ وُجُوهُ وَتَسْوَدُّ وُجُوهُ

5. ***“Allah’ım! kimi yüzlerinin beyaz kimi yüzlerin kararacağı bir günde, senin nurunla benim de yüzümü ak yap.”***

SAĞ KOL YIKANIRKEN

اَللّٰــهُمَّ أَعْطِنِى كِتَابِى بِيَمِينِى
وَحَاسِبْنِى حِسَابًا يَسِيراً

6. ***“Allah’ım! Kitabımı sağ elime ver ve benim hesabımı kolay kıl.”***

SOL KOL YIKANIRKEN

اَللّٰــهُمَّ لاَ تُعْطِنِى كِتَابِى بِشِمَالِى وَلاَ مِنْ
وَرَاءِ ظَهْرِى وَلاَ تُحَاسِبْنِى حِسَابًا شَدِيدًا

7. ***“Allah’ım! Kitabımı sol elime ve arka tarafımdan verme ve beni şiddetli bir hesaba çekme.”***

BAŞA MESHEDERKEN

اَللّٰــهُمَّ غَشِّنِى بِرَحْمَتِكَ
وَأَنْزِلْ عَلَىَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ

8. ***“Allah’ım! Rahmetinle beni kuşat ve bereketini üzerime yağdır.”***

KULAK MESHEDERKEN

اَللّٰــهُمَّ اجْعَلْنِى مِنَ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ
فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ

9. ***“Allah’ım! Beni sözü dinleyenlerden ve ona en güzel tabi***

olanlardan kıl.”

BOYNU MESHEDERKEN

اَللّٰــهُمَّ أَعْتِقْ رَقَبَتِى مِنَ النَّارِ

10. ***“Allah’ım! Boynumu cehennemden azat eyle.”***

AYAKLAR YIKANIRKEN

اَللّٰــهُمَّ ثَبِّتْ قَدَمَىَّ عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ تَزِلُّ الْأَقْدَامُ

11. ***“Allah’ım! Ayakların kaydığı günde iki ayağımı da sırat köprüsünde sabit kıl.”***

ABDEST BİTTİKTEN SONRA

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلــهَ إِلاَّ اللّٰـهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُـولُهُ

12. ***“Şehadet ederim ki Allah’tan başka ilah yoktur, O tektir ve ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki Hz. Muhammed (s.a.s.) O’nun kulu ve Resulüdür.”***

اَللّٰـهُـمَّ اجْعَلْنِي مِـنَ التَّـــوَّابِينَ وَاجْعَلْنِـي مِـنَ الْمُتَـطَهِّـرِيـنَ

13. *"Allah'ım beni çok tövbe edenlerden kıl ve çok temizlenenenlerden kıl."*

SABAH VE AKŞAM OKUNUR

أعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ (3 Kez)
شَرِّ مَا خَلَقَ

1. *"Yaratılan şeylerin şerrinden bütün kelimelerin yüzü hürmetine Allah'a sığınırım."*

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ
فِي
الْأَرضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ (3 Kez)
الْعَلِيمُ

2. *"İsmi sayesinde yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremeyeceği Allah'ın adıyla. O her şeyi duyar ve bilir."*

حَسْبِىَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ (7 Kez)

3. *"Allah bana yeter, O'ndan başka ilah yoktur, O'na tevekkül ettim ve O, büyük Arş'ın Rabbidir!"*

اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ [أَمْسَىِ] بِى مِنْ نِعْمَةٍ
أوْ بِأحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ

لآشَرِيكَ لَكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ (1 Kez)
الشُّكْرُ

4. *“Allah'ım, benimle veya mahlukatından herhangi biriyle hangi nimet sabaha]akşama[ermişse, bu sendendir. Sen birsin, ortağın yoktur, hamdler sanadır, şükür sanadır.”*

GECE VE GÜNDÜZ SONUNDA OKUNUR

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ

5. *“Allah’ı hamdiyle birlikte noksanlıklardan tenzih ederim. Yüce Allah’ı noksanlıklardan tenzih ederim.”*

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

6. *“Allah’tan bağışlanma diler, O’na tövbe ederim.”*

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ عَلٰى اٰلِ
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

7. *“Allah'ım! Efendimiz Muhammed'e ve Efendimiz Muhammed'in Aline salat ve rahmet eyle.”*

لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَلِىِّ الْعَظِيمِ

8. *“Güç ve kuvvet ancak yüce olan Ali ve Azim olan Allah’a mahsustur.”*

حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

9. *"Allah bize yeter, O, ne güzel vekildir!"*

SEYYİDÜL İSTİĞFAR DUASI

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ
وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ
مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ
بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ

10. *"Allah'ım sensin benim Rabbim, senden başka gerçek ilah yok. Beni sen yarattın, ben senin kulunum. Ben gücüm yettiğince sana verdiğim sözüm ve senin vaadin üzereyim. Yaptıklarımın şerrinden sana sığınırım. İşte verdiğin nimetlerle senin huzurundayım, günahlarımla huzurundayım. Beni affet, çünkü günahları ancak sen affedersin."*

ŞÜKÜR DUÂSI

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

Ey bizi nimetleriyle perverde eden sultanımız!
Bize gösterdiğin numunelerin ve gölgelerin asıllarını, menba'larını göster.
Ve bizi makarr-ı saltanatına celbet.
Bizi bu çöllerde mahvettirme.
Bizi huzuruna al. Bize merhamet et.
Burada bize tattırdığın leziz nimetlerini orada yedir.
Bizi zeval ve teb'id ile tazib etme.
Sana müştak ve müteşekkir şu muti raiyyetini başıboş bırakıp idam etme.
Ya Rab! kusurumuzu affet, bizi kendine kul kabul et.
Emanetini kabzetmek zamanına kadar bizi emanette emin kıl.
Ruhumuzu cesedimize, kalbimizi nefsimize,
aklımızı midemize hakim eyle.
Lezzeti şükür için isteyen kullarından eyle.
Ya Rab! Resûl-u Ekrem Aleyhissalatü Vesselamın bereketi hürmetine bize ihsan ettiğin maddi ve manevi rızkımıza bereket ihsan et!.. Amin!...

HALİM GÜNEŞ
halimguness@gmail.com
TEL: 05056826343

KUR'AN-I KERİM

SÛRELERİ VE DUÂLARI

Namaz Duâları ve **s**ûreleri *ister namazın içinde, ister namazın dışında olsun ezberleyip okumamız gerekir. Allah tarafından insanlık için yeryüzüne indirilen son kitap olan Kur'an-ı Kerim'i, her Müslümanın okuması ve anlaması gerekmektedir.*

Kur'an-ı Kerim'i okumak öncelikle bir zikir ve ibadettir. Kur'ân-ı Hakîmin herbir harfinin bir sevabı var, bir hasenedir. Fazl-ı İlâhîden, o harflerin sevabı sünbüllenir, bazan on tane verir, bazan yetmiş, bazan yedi yüz, bazan bin beş yüz, bazan on bin ve bazan otuz bin sevabı olur.

Kur'an-ı Kerim'de: "Bu Kur'ân insanlar için bir beyandır, müttakîler için de bir hidayet ve rahmettir." (3.Al-i İmrân 138)

"Şu Kur'ân insanların kalp gözlerini açacak bir nur, sağlam

bilgi edinmek için bir hidayet ve rahmettir." (45.Câsiye 20)